

அடிப்படைப் பாடநூல்
தமிழ்

Kerala Reader
Tamil - Basic Text

வகுப்பு

X

கேரள அரசு
கல்வித்துறை

தயாரிப்பு

மாநிலக் கல்வியாராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சி நிறுவனம் (SCERT), கேரளம்

2011

தேசிய கீதம்

ஜன கண மன அதிநாயக ஜய ஹே
பாரத பாக்ய விதாதா
பஞ்சாப சிந்து குஜராத மராட்டா
திராவிட உத்கல பங்கா
விந்திய ஹிமாசல யமுனா கங்கா
உச்சல ஜலதி தரங்கா
தவ சுப நாமே ஜாகே
தவ சுப ஆசிஸ மாகே
காகே தவ ஜய காதா
ஜன கண மங்கள தாயக ஜய ஹே
பாரத பாக்ய விதாதா
ஜய ஹே! ஜய ஹே! ஜய ஹே!
ஜய ஜய ஜய ஜய ஹே!

உறுதிமொழி

இந்தியா எனது நாடு. இந்தியர் அனைவரும் எனது உடன்பிறந்தோர்.

எனது நாட்டை நான் உயிரினும் மேலாக மதிக்கிறேன். அதன் வளம் வாய்ந்த பல்வகைப் பரம்பரைப் புகழில் நான் பெருமைகொள்கிறேன். அதற்குத்தக நான் என்றும் நடந்துகொள்வேன்.

என் பெற்றோர், ஆசிரியர், மூத்தோர் இவர்களை நான் நன்கு மதிப்பேன்.

எல்லாருடனும் நான் பண்புடன் பழகுவேன். எனது நாட்டினிடமும் நாட்டு மக்களிடமும் பக்தியுடன் இருப்பேன் என உறுதி கூறுகிறேன். அவர்களின் நலத்திலும் வளத்திலும்தான் எனது இன்பமும் அடங்கியிருக்கிறது.

Prepared by :

State Council of Educational Research and Training (SCERT)

Poojappura, Thiruvananthapuram 695012, Kerala

Website : www.scertkerala.gov.in
e-mail : scertkerala@asianetindia.com
Phone : 0471 - 2341883, Fax : 0471 - 2341869
First Edition : 2011
Typesetting : SCERT
Lay out : SCERT
Cover design : SCERT
Printed at : KBPS, Kakkanad, Kochi
© Department of Education, Government of Kerala

அன்புள்ள மாணவர்களே,

மனிதகுலத்தின் மிகப் பெரிய கண்டுபிடிப்புகளில் ஒன்றுதான் மொழி. விரும்பிச் சேரவும் விலகிச் செல்லவும் சிந்திக்கவும் செயல்படுத்தவும் மொழி வேண்டும். நம்மோடு மொழியும் வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. ஒரு சமூகத்தின் வாழ்விலும் தாழ்விலும் மொழிக்கும் முக்கிய பங்கு உண்டு.

உயர்கல்வி நிலையில் தாய்மொழிக் கல்வியின் தேவையை முழுமையாகக் கண்டறிந்தே மொழிப் பாடநூல்கள் உருவமைக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ் மொழியையும் இலக்கியங்களையும் அறிந்துகொள்ள இவை துணைபுரியும். தன்னுடைய ஆற்றலையும் உலக நன்மையையும் புரிந்துகொள்வதும், அவற்றைச் சமூகத்திற்கு உதவுமாறு பயன்படுத்திக்கொள்வதும் கல்வியின் நோக்கங்களாக அமையவேண்டும். தாய்மொழிக் கல்வி, பண்பாட்டின் அடித்தளத்திற்கு நம்மை அழைத்துச் செல்லும். அதன் வழியாக நமது பரம்பரையின் வேர்களைக் கண்டறியவும், வரலாற்றில் நமக்குரிய இடத்தைத் திட்டப்படுத்தவும் இயலும்.

மொழியின் தனித்தன்மையையும் வேறுபாடுகளையும் நூல்களிலிருந்து கண்டறியலாம். ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் மொழியும் இலக்கியமும் கடந்துவந்த பாதையையும், வளர்ச்சியின் பன்முகப் பரிமாணங்களையும் சுட்டிக்காட்டும் படைப்புகள் பாடநூலில் உள்ளன. அன்றாட மொழிப் பயன்பாட்டிற்குத் தேவையான அடிப்படை இலக்கணக் கூறுகளைத் தெரிந்துகொள்ளவும் இப்பாடநூல் வழிவகுக்கின்றது. பின்னிணைப்பாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அருஞ்சொற்பொருளாகராதி மாணவர்களுக்குப் பெரிதும் பயன்படும்.

தேடல்களின் மூலமாக, கலந்துரையாடல்கள் வாயிலாக, வெளியீடுகள் வழியாக மொழிக் கல்வியைப் பயனுள்ளதாக்குங்கள்.

வாழ்த்துகளுடன்,

பேராசிரியர் எம்.ஏ.காதர்

இயக்குநர்
எஸ்.சி.இ.ஆர்.டி

Textbook Development Committee

Tamil - X

Advisor

Dr. Rajaram. S, Professor (Rtd.), School of Indian Languages, Tamil University, Tanjore.

Chairman

Dr. Nainar. M, Reader(Rtd.), University College, Thiruvananthapuram.

Members

Agnel Dominic. R, HSA, St. Paul's HS, Kozhinjampara, Palakkad.

Dominic Savio.J, HSA, St.Francis Xavier's HS, Parisakkal, Palakkad.

Dr. Gomathynayagam. P.G, Teacher (Rtd.), Chennai.

Jasmine. J, HSST, Govt. Tamil HSS, Chalai, Thiruvananthapuram.

Dr. Jeyakrishnan. P, Asst. Professor, Dept. of Tamil, University of Kerala, Karyavattom, Thiruvananthapuram.

Dr. Karthikeyan. A, Professor, Dept.of Tamil Studies in Foreign Countries, Tamil University, Tanjore.

Dr. Karunanidhi. M, HSST, Govt.Tamil HSS, Chalai, Thiruvananthapuram.

Dr. Kumar. S, HSST, Panchayat HSS, Vandiperiyar, Idukki.

Maria John Bosco. A, HSA, St. Paul's HS, Kozhinjampara, Palakkad.

Santhi. S, HSST, Panchayat HSS, Elappara, Idukki.

Senthil Kumar. B, HSA, Sreekrishna HS, Nallepilli, Palakkad.

Dr. Simon. C, Reader (Rtd.), Govt.Victoria College, Palakkad.

Singh. M. B, HSA (Rtd.), Govt.Tamil HSS, Chalai, Thiruvananthapuram.

Dr. Vijayalakshmi. T, Asst. Professor, Dept. of Tamil, University College Thiruvananthapuram.

Vijayan. A, HSST, Govt.Boy's, HSS, Chittur, Palakkad.

Vijila Rani. M, HSA, Panchayat HSS, Vandiperiyar, Idukki.

Artist

Mohanan. J, Drawing Teacher, Govt. VHSS, Mancha, Nedumangad.

Experts

Dr. Retna Sabapathy. P, Professor (Rtd.), IASE, Chennai.

Dr. Veerappan. P, Prof.& Head, DESSH, RIE, Mysore.

Academic Co-ordinator

Dr. Sahaya Dhas. D, Research Officer, SCERT.

State Council of Educational Research and Training(SCERT)

Poojappura, Thiruvananthapuram - 695 012.

உள்ளடக்கம்

பக்கம்

1. நாடு நலம் பெற 7 - 31
 - உணவும் உயிரும் 7
 - வாழ்வு மேம்பட 14
 - வேளாண்மை போற்றுதும் 25

2. குறைவற்ற செல்வம்..... 32 - 47
 - நூறாண்டு வாழ 32
 - உயிரின் விலை 38
 - உயிர்க்கொல்லி 43

3. கலையும் பண்பாடும் 48 - 66
 - பழமையா, புதுமையா? 48
 - ஒரு குடைக் கீழ் 53
 - நட்சத்திர மழை 60

அருஞ்சொற் பொருள் 67 - 71

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம்

பாகம் 4 அ

இந்தியக் குடிமக்களின் அடிப்படைக் கடமைகள்

51 அ பிரிவுக்கூறு

- (அ) இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்துக்கு இணங்கி ஒழுக்குதலும், அதன் உயரிய நோக்கங்களையும் நிறுவனங்களையும் தேசியக்கொடியையும் தேசிய கீதத்தையும் மதித்தலும்;
- (ஆ) நம் நாட்டின் விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு எழுச்சியூட்டிய உயர்ந்த எண்ணங்களை நெஞ்சில் நிறுத்திப் பின்பற்றுதல்;
- (இ) இந்தியாவின் இறையாண்மையையும் ஒற்றுமையையும் நேர்மையையும் நிலைநிறுத்திக் காப்பாற்றுதல்;
- (ஈ) இந்திய அரசு வேண்டும்போது நாட்டைப் பாதுகாக்கவும் நாட்டுக்காகத் தொண்டு புரியவும் தயாராயிருத்தல்;
- (உ) சமயம், மொழி, வட்டாரம், இன வேற்றுமைகள் வரம்பு மீறுகிற நிலையில் அதற்கு எதிராக எல்லா இந்திய மக்களிடையேயும் நல்லிணக்கத்தையும், பொதுவான உடன்பிறப்பு உணர்வையும் வளர்த்தல்; பெண்மையின் மதிப்புக்கு இழிவு ஏற்படுத்தும் செயல்களை விட்டொழித்தல்;
- (ஊ) நமது கலவைப் பண்பாட்டின் உயர்ந்த மரபை மதித்துப் பேணுதல்;
- (எ) காடுகள், ஏரிகள், ஆறுகள், வனவிலங்குகள் உள்ளிட்ட இயற்கையான சுற்றுப்புறச் சூழலைப் பாதுகாத்து மேம்படுத்தலும், வாழும் உயிர்கள் மீது இரக்கம் கொள்ளுதலும்;
- (ஏ) அறிவியல் சார்ந்த மனப்பாங்கு, மனிதநேயம் விசாரித்து அறியும் உள்ளறிவுத்திறம், சீர்திருத்தத்திறம் ஆகியவற்றை வளர்த்தல்.
- (ஐ) பொது உடைமைகளைப் பாதுகாத்தலும் வன்முறையை விட்டொழித்தலும்;
- (ஓ) பெரும் முயற்சிகள் சாதனைகளின் உயர்ந்த படிகளை நோக்கி இடைவிடாமல் முன்னேறத்தக்க வகையில் தனிமனித கூட்டு நடவடிக்கையின் எல்லாப் பரப்புகளிலும் முதன்மை நிலை எய்த முயலுதல்;
- (ஔ) ஆறு வயதிற்கும் பதினான்கு வயதிற்கும் இடைப்பட்ட பருவமுள்ள தன் குழந்தைக்கு, அதன் பெற்றோர் அல்லது பாதுகாவலர் கல்விக்கான வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல்;
- ஆகிய இவையனைத்தும் ஒவ்வொரு இந்தியக் குடிமக்களின் அடிப்படைக் கடமைகளாகும்.

நாடு நலம் பெற

'உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணி' என்னும் பென்மொழி விவசாயத்தின் பெருமையை உணர்த்துகிறது. மனித நாகரிகத்தின் அடிப்படையே விவசாயமாகும். ஆனால் நமது நாட்டில் இன்றைய சூழ்நிலையில் பரம்பரை விவசாயத் தொழில் அழிந்துகொண்டு வருகிறது. விவசாய நிலங்களைப் பெரிய கட்டடங்களாக மாற்றும் நாகரிகம் இப்போது நம்மிடையே வளர்ந்து வருகிறது. இந்நிலை தொடருமானால் வருங்காலச் சமுதாயம் உணவின்றி மடிய நேரிடும். எனவே முன்னோர்களின் உழைப்பை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் நாம் வருங்காலச் சமுதாயத்தைக் கருத்தில் கொண்டு ஒரு தொலைநோக்குப் பார்வையுடன் செயல்படுவது இன்றியமையாதது.

உணவும் உயிரும்

சந்ததி சங்கி

செம்மண் வயிற்றை

கொழுவால் கிழித்து

விதைகளைத் தூவி

வயல் வயிற்றைத் தைத்து

மண் புழுபோடு

மனம் விட்டுப் பேசி

செவலமாட்டுக் கழுத்தில்

உப்புமுட்டை ஏறி

உழவனின் தோளில்

துண்டாய்க் கிடந்து

மானத்தை, பசியை

உடனே காத்துப்

பேசாத உயிராய்;

உயிராக வாழ்ந்த - எங்கள்

'ஏர் கலப்பையை'

உலகமயக் கரையான்கள்

அனுமதியின்றி

தின்கிறது....

விவசாயத் தோழனின்

வியர்வை நதியில்

முளைத்த விதைகள்

பழைய மரப்பத்தாயத்தில்

வீரியம் இழந்து முளைத்த விதைகள்

உலகமயக் கடைகளில்

விற்பனையில்

பசுமையாய்

பயிர்கள் தாங்கிய நிலம்

அடுக்குமனை சுமைகளை

சுமந்து கொண்டே

போகிறது,

ரசாயன உரங்களால்

விளை நிலம் வளம் இழக்கிறது

தரகுக் கரங்களால் - நாடு

விலைபோகிறது.

நிலத்தில்

இனத்தில், கலப்படம்

மொழியில் நவீன முறையில்

கலப்படம்
என்னவோ?
அன்னப்பறவையும்
அனிச்சமலரும்
அழிந்ததே கடைசியாய்
இருக்கட்டும் - நம்
சந்ததிச் சங்கி அறுந்துவிடாமல்
தமிழ்த் தேசியமே முட்டி
முளைக்கட்டும்!

- கவிபாஸ்கர்

- இக் கவிதையின் கருத்துகளைச் சுட்டிக் காட்டி நயம் பாராட்டுக.

இடப்பெயர்ச்சி

கல்லணையில் நான்கு ஆறுகள் ஆரவாரமாய் இரைந்து பாய்ந்து கொண்டிருந்தன. எங்குப் பார்த்தாலும் ஈரம், குளிர் நடுக்குகிறது. அந்தியோ, இரவோ, பொழுது புலப்படவில்லை. மழை தூறிக் கொண்டே இருக்கிறது.

மயின் தோகைகளைப் பிய்த்து எறிவதுபோல் தோகூர் கிராமத்தை மழையும், வெள்ளமும் புரட்டி உருமாற்றி விட்டன. தோகூரும் கல்லணையும் ஆற்றின் இருகரைகளில் எதிரெதிரே உள்ள கிராமங்கள், கல்லணையில் பெரிய பாதிப்பில்லை. தோகூரில்தான் நள்ளிரவில் திடீரென வெள்ளம் புகுந்துவிட்டது.

“தம்பி பன்னீரு ” அம்மா கூப்பிடுகிறார்
“என்னம்மா?”

“இங்கு சமைக்க முடியலப்பா. அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் சாப்பாடு போடுறாங்களாம் இரு உனக்கு வாங்கிட்டு வர்றேன்.”

பசி வயிற்றைக் கீறுகிறது. பள்ளிக்கூடத்தில் போய்ச் சாப்பாடு வாங்கிச் சாப்பிடவும் பன்னீருக்குப் போத் தன்மானம் தடுக்கிறது. சரி அம்மா போய் வாங்கி வரட்டும்.

அப்பா எங்கே என்று கேட்கப் பன்னீர்

நா எழுந்தது. எனினும் அவனுக்குக் கேட்கப் பிடிக்கவில்லை.

ஒழுங்கா திருப்பூரில் ஏதோ கொஞ்சம் கூயாவது கிடைச்சுப் பிழைச்சிக்கிட்டிருந்தோம். “வா, காவிரியில் தண்ணீர் வந்திடுச்சு. இந்த வருஷம் விவசாயம் அமோகமாகப் பண்ணிடலாம்” என்று ஒற்றைக்கால் நின்று தவம் செய்து பொழுதினிக்கும் கரைந்து தன்னை அப்பா இழுத்து வந்துவிட்டாரே என்று பன்னீருக்குக் கோபம்.

தலையில் திடீரென்று ஜில் என்று ஈரம் உறைத்தது. மழைத் தூறல் இங்கும் ஒழுகுகிறதே, பன்னீர் கட்டிலை நகர்த்தினான்.

“மாப்பிள்ளை பன்னீரு”

சக்தியின் குரல்! பன்னீர், தலையைத் திருப்பினான்.

“வா, சக்தி உங்க வீட்டு சாமான்ல்லாம் எங்க கிடக்குது?”

“வேற எங்க ரோடலதான், அங்கேயும் மரமெல்லாம் சாஞ்சிருக்கு. நீ இருக்கிறதுதான் மாப்பிள்ளை தோகூரில் பாதுகாப்பான இடம்”.

“இல்ல சக்தி, இங்கயும் ஒழுகுதப்பா, சத்துணவுக் கூடம் தான் நல்ல இடம்தான் எங்கப்பா எனக்காகக் கட்டிலத் தூக்கிட்டு வந்து போட்டிருக்காரு”.

“பாரு மாப்பிள்ள, நீதான் மாமாவைத் திட்டிக்கிட்டிருக்க. உனக்காக என்னென்ன பணிவிடை செய்றாரு. எங்க அப்பன்லாம் இதச் செய்வாரா? நல்ல கம்பனியைப் போத்திக் கிட்டுப் புகையை ஊதுறாரு. மாமா முடிஞ்சா உனக்காக மேகத்தையே குடையா மாத்திடுவாரு மாப்பிள்ள”.

“பேசாத சக்தி. இந்நேரம் திருப்பூரில் கம்பெனிக்குப் போய்ட்டு ஒழுங்காச் சாப்பிட்டுக்கிட்டிருப்பேன். உங்க மாமன் என்னா பண்ணினாருங்கிற. இத்தன வருசமா வறட்சி. தண்ணி இல்லன்னுதான்லா தோகூரி ருந்து திருப்பூர் வந்தோம். இந்த வருஷம் நல்ல மழையும் பெய்யுது. தண்ணிப் பிரச்சினை இல்லை.

சொந்தக் காணியில் விவசாயம் செய்யலாம்னு இழுத்துக்கிட்டு வந்தாரு. இதோ வயல்ல நட்ட பயிரும் அழுகி, வீடும் வெள்ளத்தில் இடிஞ்சிருச்சு”.

அதற்குள் அம்மா சாப்பாடு வாங்கி வந்து விட்டார்.

“அம்மா நீ முதல்ல சாப்பிடு”.

“நீ சாப்பிடு தம்பி, உன் வயிறு பசி பொறுக்காது. சக்தி வா சாப்பிடு. சர்க்காரு சாப்பாடுதான். வீடும் போயிடுச்சு. ரோட்டில் அடுப்பு எரிச்சி சாப்பிடலாம்னா மழை நசநசன்னு பேஞ்சு நெருப்பு அணைஞ்சு போயிடுது. சமைக்க முடியல”.

“நான் சாப்ட்டேன் அதை. மாமா எங்கே?”

“அவுரு கதைய ஏன் கேக்கிற சக்தி. நட்ட வயலெல்லாம் முழுகி ஏரி போலத் தண்ணி கிடக்குது. நல்லாப் பொழைச்சிக்கிட்டிருந்த மகன ஊருக்கழைச்சிட்டு வந்து அதக் கெடுத்துட்டோம்னு புலம்பறாரு தம்பி”.

“சேதம் எல்லாத்துக்கும்தானே அதை உங்களுக்கு மட்டுமா”.

“அது இல்லப்பா. அவுரு மகன நெனைச்சுத்தான் உருகுறாரு. திருப்பூரவிட்டு வரமாட்டேன்னு சொன்ன தம்பிய கூட்டிக்கிட்டு வந்து அது சம்பாதிச்ச காசையும் விவசாயத்தில் வுட்டுப்புட்டோம்னுதான் ஆத்து ஆத்து போறாரு”.

“சும்மா நிறுத்தும்மா. என்னமோ சொந்த மண்ணுல பிழைக்கணும், சாதி சனத்தோட இருக்கணும்னு உன் புருஷன் என்னைச் சந்தியில நிறுத்திட்டாரு. இதப்பாரு! இதோ நான் திருப்பூரு கெளம்பப்போறேன். நீ வர்றதுன்னா என்னோடவா. இல்லன்னா ஒன் புருஷன் கூடக் கெடந்து அழு”.

பன்னீர் அம்மாவின் கண்கள் காவேரி வெள்ளத்தில் ஓடிய தண்ணீர் போல் சிவந்து விட்டன.

“எனக்குச் சாப்பாடு வேண்டாம். வா சக்தி. கொள்ளிடத்தில் தண்ணி கரையத்

தொடப் போவதுங்கிறாங்க. அதைப் பாத்திட்டு வருவோம்”.

“என்ன மாப்பிள! நம்ம வகையறாவில் நீதான் ஒழுங்காப் பள்ளிக்கூடம் போய்ப் படிப்பை முடிச்சேன்னு மாமா பெருமையாப் பேசுறாரு. கங்கை கொண்டான், கடாரங்கொண்டான்னு கூப்பிடுறமாதிரி உன்னைப் பள்ளிக்கூடத்தான்னு பட்டப்பெயர் வச்சுக் கூப்பிடுவாரு. அப்போப்பட்ட மாமாவைப் போய் திட்டறியே”.

“இல்ல, சக்தி கஷ்டத்த உணர மாட்டேங்கிராரு. எனக்கும், ஊருக்கு வரணும், எல்லோ ரோடேயும் சேர்ந்து இருக்கணும்னு ஆசை இல்லையா, வயிறுன்னு ஒண்ணு இருக்குதேப்பா”.

“இப்ப நாங்க பிழைக்கயா”

“உன் குடும்பம் அப்போதி ருந்தே நல்ல நீரோட்டமுள்ள குடும்பம் மாப்பிள. ஆத்திலயும் தண்ணி நாலு வருஷமா வரல. பொதுவுல நாலு சமுதாயக் கிணறு வெட்டிப் போட்டிருந்தாலும் சாகுபடி செஞ்சிருக்கலாம். வயலத் தரிசாப் போட்டுப் பிழைக்கிற அளவுக்கு நாங்க வசதி இல்லையே. சரி சக்தி நான் இப்ப எப்படித் திருப்பூர் போறது”.

“எங்கேயும் போக முடியாது மாப்பிள, எல்லாப் பக்கமும் ரோடு துண்டாகிக் கிடக்குது. பஸ்செல்லாம் போனா வெள்ளம் இழுத்து சாச்சிடும். இங்கிருந்து பாரு, எங்கப்பார்த்தாலும் காட்டாத்துத் தண்ணி”.

“சக்தி, நம்ம ஊருல என்னா இவ்வளவு கூட்டம். ஜேஜேன்னு சத்தம். பொன்னியின் செல்வன் படிச்சிருக்கேல்ல. வந்தியத்தேவன் குதிரை, குதிரையின் குளம்படிச் சத்தம், ரதத்தில் வரும் குந்தவை அதுமாதிரில்ல ஆர்ப்பாட்டமா இருக்கு. ஏ அப்பா! எப்பவும் ஆறு மணிக் கெல்லாம் தோகூர் கல்லணை நிசப்தமாயிடுமே”.

“ஏன் மாப்பிள வயித்தெரிச்சல கொட்டிக் கிற. ஆத்து உடைப்பைப்பார்க்கச் சுற்றுலா மாதிரி திருவிழாக்கூட்டம் திரண்டு வருது”.

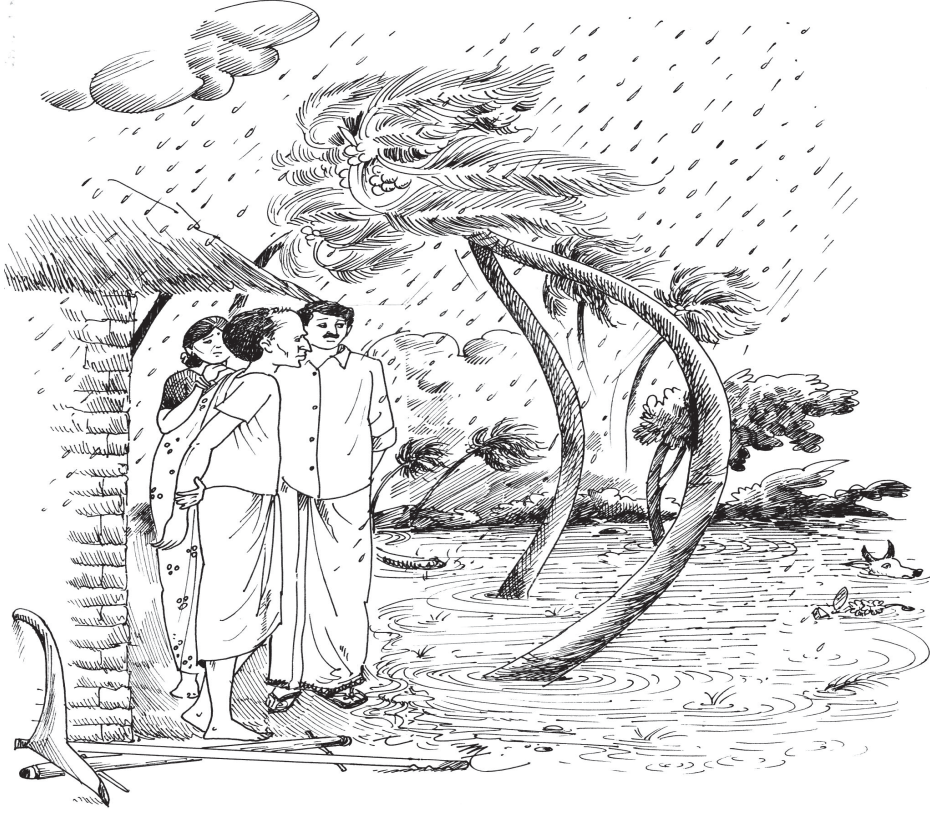
“சக்தி அதப்பாரு கொள்ளிடத்தில் ஒரு தென்னந்தோப்பே வெள்ளத்துல மிதந்துவருது”.

இங்க பாரு மாப்பிள இரண்டு மாடு மிதக்குது. வாழமரமெல்லாம் குலைகுலையா மிதந்துவருது. ஏ அப்பா! தண்ணிய உத்துப்பார்த்தா தலையே கிர்ருன்னு சுத்துது”

மறுநாள் வானம் அப்பாவிபோல் வெளுத்து விடிந்தது.

“மாப்பிள்ளை வா வேங்கூரப் பார்த்துட்டு வரலாம். வெள்ளத்துல மிதக்குதுங்குறாங்க”.

“ஆமா. நம்ம பொழப்புத்தான் இப்படி கிடக்குதே. அதப் போயி வேற என்னாப் பாக்கிறது”.

“வா மாப்பிள்ளை, அதுவும் நம்ம உத்தான் உறவினன் ஊர்தான். பார்த்துட்டு வருவோம்... சரி அத்தையையும், மாமாவையும் பார்த்துக்க. அவங்க ரெண்டு பேரும் மூஞ்சி வீங்கி ஊதிக் கிடக்குறாங்க. பாக்க பாவமா இருக்கு”.

“ஏன் உன்கிட்ட கொற சொன்னாங்க களா?”

“இல்ல மாப்புள, எப்படியும் வெள்ளம் வடிஞ்சிதானே ஆகணும். தண்ணி இஞ்சிடும்.

இந்தப்பட்டம் வெள்ளாமை செஞ்சி பாத்திரு வோம்னு மாமாவிற்கு ஆசை இருக்கும் போ ருக்கு”.

“கிழவன் திருந்தவே மாட்டாரு சக்தி. நான் இங்க தங்க முடியாது. வீடு இடிஞ்சி துணி மணி நகை நட்டு எல்லாம் போயி படுக்கப் பாய்கூட இல்லாமல் அனாதையா ரோடல் கெடக் குறோம். இன்னம் புதுக்குடித்தனம் நடத் தணும் அதுசரி. இவ்வளவு நடந்தும் கிழவனுக்குப் புத்தி இல்லையே”.

“எப்படியோ வெள்ளம் வடிஞ்சபிறகு

இருக்குறதப்போட்டு வெள்ளாமை செய்யலாம்னு மாமா நினைக்கிறாரு”.

“என்ன இருக்கும்! கையும், காலும்தானே மிச்சம்”.

“மாப்பிள்ளை, நீ மாமாவுக்கு ஏரப்பி ளேன் வாங்கிக் கொடுத்தாலும் எருமையைத் தான் மேய்க்கணும்பாரு. சொர்க்கத்துக்குக் கூப்

பிட்டாலும் தோகூரைவிட்டு வரமாட்டேம்பாரு”.

“சரி சக்தி எங்கம்மா என்னா சொல் லுது”.

“அது மகனோடத்தான் இருக்குரேங்குது. ஆன வயசான காலத்தில் மாமா எப்படி சோறாக்கி சாப்பிடுவாரு”.

திடீரென்று மழை பெரிதானது. விண்ணாற்றுப் பாலம் பேருந்து நிறுத்தத்தில் இருவரும் புகுந்தனர்.

“கிழவன் இஷ்டத்திற்குச் செய்யட்டும் அம்மாவ நான் இங்கேயே விட்டுப்போயிரேன்”.

கொஞ்ச நேரம் மௌனமாக நடந்தனர்.

“அவுங்க ரெண்டுபேரும் உன்னைப் பிரிஞ்சி இருக்கமாட்டாங்க மாப்பிள”.

“இல்ல சக்தி. ஒண்ணு பண்ணுவோம். இந்த வருஷம் விவசாயம் பண்ணி அவங்க கண்டுமுதல் எடுத்தா நான் ஊருக்கு வந்திருறேன். இல்லேன்னா அவங்க என்னோட திருப்பூருக்கு வந்திடனும். இத அவங்களிடம் சொல்லு. இப்போ நான் திருப்பூர் போய்த்தான் ஆகணும்”.

“என்ன மாப்பு இப்படிப்பேசற உனக்கு எது பிடிக்குமோ அதுதானே அவங்களுக்கும் விருப்பமா இருக்கும்”.

“இல்ல சக்தி. என் பிடிவாதத்திற்கு அப்பா திருப்பூர் வந்தாலும் அவர் ஆவி இங்க தான் சுத்திக்கிட்டு இருக்கும். அவரோட அபிப்பிராயத்திற்கு விட்டுப் பிடிப்போம். அவரு நினைச்சது நடக்குதா என்னோட முடிவு ஜெயிக்குதான்னு பொறுத்துப்பாப்போம்”.

“என்ன மாப்பிள ஜெயிக்கிறதையும், தோக்கிறதையும் பத்திப்பேசற. இது என்ன சூதாட்டமா”.

“இல்ல சக்தி விவசாயங்கிறது இப்ப வாச்சன் போச்சான் வியாபாரம்தான். பாஞ்சாயை வச்சுச் சூதாடுறது மாதிரிதான்”.

- வெ. ஜீவக்குமார்

- இடப்பெயர்ச்சி என்ற சிறுகதையில் வரும பன்னீரு எடுத்த முடிவு சரியா, தவறா? விவாதக் குறிப்பு தயார் செய்க. வகுப்பறை

யில்/பள்ளியில் விவாதம் நடத்துக.

வீட்டுமனைகளாகும்

விளைநிலங்கள்

இன்று ஆற்றங்கரைகளிலும் சாலையோரங்களிலும் இருக்கும் வளமான விளைநிலங்கள் அழிக்கப்பட்டு வீடுகள், மருத்துவமனைகள், கல்லூரிகள், கலையரங்குகள், தொழிற்சாலைகள் ஆகியவை கட்டப்படுகின்றன. நீர்வளமும் நிலவளமும் நிறைந்த தமிழ்நாட்டில் ஏரிகளும், குளங்களும், ஆறுகளும், வாய்க்கால்களும் தூர்க்கப்பட்டுவருகின்றன. இதனால் வேளாண் உற்பத்திப் பாதிக்கப்படுகின்றது. சுற்றுச்சூழல் மாசுப்படுகின்றது. வேலை இழப்பும் பொருளாதார நெருக்கடியும் ஏற்படுகின்றன. விளைநிலங்கள் வேறு பயன்பாட்டிற்கு மாற்றப்படுவதால் 'பசுமைத் தமிழகம்' பகல் கனவாகிவிட்டது. விளைநிலங்கள் அழிக்கப்படுவதால் ஏற்படும் விளைவுகளை இக்கட்டுரை விளக்குகிறது.

தமிழனின் ஐவகை நிலப்பகுப்பில் நீர்வளமும் நிலவளமும் நிறைந்த செழிப்பான பகுதிக்கு மருதம் என்று பெயர். வயலும் வயல் சார்ந்த இடமாகிய இந்நிலப்பரப்பில் கரும்பு, நெல், வாழை முதலான பயிரிடப்படுகின்றன. ஆறுகளும், ஏரிகளும், குளங்களும், அணைக்கட்டுகளும் வளமான தமிழகத்திற்கு உரமுட்டி வருகின்றன. ஆனால் இன்று இயற்கை நீர்த் தேக்கங்களாகிய ஏரிகளும் குளங்களும் தூர்ந்து வளமிழந்து வருகின்றன. விளைநிலங்கள் திடலாக்கப்படுவதால் அவ்விளைநிலங்களுக்குப் பயன்பட்டு வந்த நீர்நிலைகள் பாசனத்திற்குப் பயன்படாமல் போய்விடுகின்றன. வடிகால் களும் தூர்ந்து போவதால் மழைக்காலங்களில் ஆங்காங்கே நீர் தேங்கிவிடுகிறது. பெருகி வரும் வெள்ள நீரால் பேரழிவும் ஏற்படுகின்றது.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் சுமார் மூன்று லட்சம் ஹெக்டேர் நிலத்தில் வேளாண்மை நடைபெற்றுவருகிறது. 89.25% விளைநிலப்

பகுதி ஆற்றுப்பாசன வசதி கொண்டதாகும். எஞ்சிய விளைநிலப்பகுதி ஏரி, குளம், ஆழ் குழாய்க் கிணறு மற்றும் கிணற்றுப்பாசனத்தை நம்பியுள்ளது.

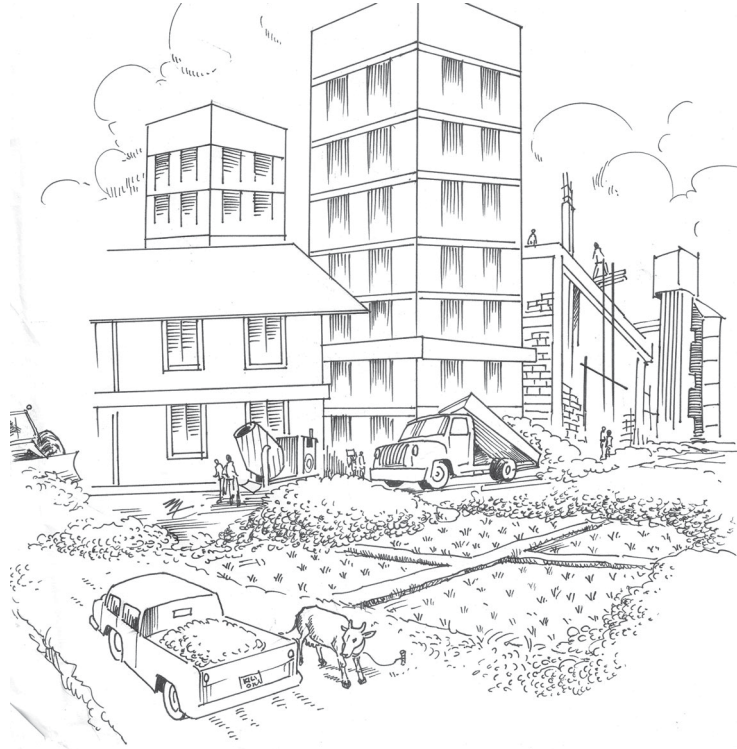
தஞ்சை மாவட்டத்தில் தரிசு நிலப்பகுதி சுமார் 2000 ஹெக்டேர்கள் எனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. தரிசுநில மேம்பாட்டிற்கு அரசு கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவிடுகிறது. தரிசு நில மேம்பாடு என்ற பெயரில் காடுகள் அழிக்கப்படுகின்றன. இதனால் மழைவளம் குன்றிப் போவதோடு சுற்றுச்சூழலும் மாசுபடுகின்றது. புதிய வேளாண் நிலங்கள் நிலத்தடி நீரை நம்பியோ மழைநீரை நம்பியோ விளைபொருட்களை உற்பத்தி செய்ய இயலும். ஒரு பக்கம் விளைநிலங்கள் திடலாக்கப்படுகின்றன. மறுபக்கம் திடலை விளைநிலமாக்கும் திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகின்றது. ஏற்கெனவே பயன்பாட்டில் இருந்த நல்ல விளைநிலங்களை அழித்து விட்டுப் புதிய விளைநிலங்களை உருவாக்குவது என்பது கண்ணை விற்று ஒவியம் வாங்குவதற்கு ஒப்பாகும். விளைநிலங்கள்

பாழடிக்கப்படுவதால் ஏற்படும் விளைவுகள் மிகக் கடுமையாக இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

விளைநிலங்களை விழுங்கும் கட்டடங்கள்

மிகச் சிறந்த பாசனவசதியும், போக்குவரத்து வசதியும் கொண்ட விளைநிலங்கள் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்காக மாற்றப்படுகின்றன. விளைநிலங்களைத் தரிசு நிலங்களாகக் காட்டுவதற்கு நடைமுறையில் உள்ள விதிமுறைகள் வினோதமாக இருக்கின்றன. நல்ல விளைநிலங்களை இரண்டு ஆண்டுகளுக்குச் சாகுபடி ஏதும் செய்யாமல் தரிசாகப் போட்டு விடுகிறார்கள். விளைநிலத்திற்குரிய வரிவிதிப்பிருந்து இந்நிலங்கள் தப்பித்து விடுகின்றன. பின்பு விளைவதற்குத் தகுதியற்றது என்று சான்று பெற்றுக் கட்டடங்கள் கட்டப் பயன்படுத்துகிறார்கள். இச்செயல் ஊரை அழிக்கும் ஊழலே அன்றி வேறெதுவுமில்லை.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் எவ்வளவு விளைநிலங்கள் இப்படித் தரிசுநிலங்களாக

மாற்றப்பட்டுள்ளன என்ற விவரம் அறிய எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள் பலனளிக்கவில்லை. பேருந்துப் போக்குவரத்து வசதியுடைய சாலையின் இருமருங்கிலும் இருக்கும் விளைநிலங்கள் இவ்வகையில் சீரழிக்கப்படுகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நகரப்பகுதியின் எல்லை விரிந்து கொண்டு போக, பெரும்பான்மையான விளைநிலங்கள் திடலாக்கப்பட்டு விட்டன. இதனால் பாசன வசதிக்கும் வடிகாலுக்கும் பயன்பட்டுவந்த வாய்க்கால்கள் அடைபட்டுப்போகின்றன. மழைக்காலத்தில் வெள்ளம் தேங்கி நலக்கேட்டிற்குக் காரணமாகி விடுகின்றது. நகரைச் சுற்றியுள்ள புதிய குடியிருப்புப் பகுதிகளில் வெள்ளம் சூழ்ந்து மக்கள் அவதியுறுகின்றனர்.

ஏரிகள், குளங்கள்

விளைநிலங்கள் தரிசாக்கப்படுவதால் பாசனத்திற்குப் பயன்பட்டுவந்த ஏரிகளும் குளங்களும் வாழ்விழந்து வருகின்றன. தஞ்சை மாவட்டத்தில் பாசனத்திற்குப் பயன்படாத ஏரிகளும் குளங்களும் தூர்க்கப்பட்டு வருகின்றன. இதனால் வெள்ள நீரைத் தேக்கி வைக்க முடியாமல் போய்விடுகிறது. மழைக்காலத்தில் வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்பட்டு விளைநிலங்கள் பாதிப்படைகின்றன. நீரைச் சேமிக்கவும் வெள்ள நீரை வேளியேற்றவும் வழியில்லாது போக, கேட்டையும் பேரழிவுகளையும் சந்திக்க நேரிடுகிறது. ஆறு, வாய்க்கால் அடைபடுவதால் ஏற்படும் சேதம் ஏழை, எளிய விவசாய மக்களைப் பெரிதும் பாதிக்கிறது.

உணவு உற்பத்தித் தேவை

அடுத்த 25 ஆண்டுகளில் அரிசிக்கான தேவை பிப்பைன்ஸில் 65%-ம் வங்கதேசத்தில் 51%-ம் வியத்நாமில் 45%-ம் இந்தியாவில் 46%-ம் இந்தோனேசியாவில் 38%-ம் ஆக அதிகரிக்கும் என்று கூறுகிறார் சர்வதேச அரிசி ஆராய்ச்சிக்கழகத் தலைமைப் பொருளாதார அறிஞர் மகபூப் உசைன்.

அரிசி ஆராய்ச்சிக்கழக அறிக்கையை ஆட்சியாளர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஆசியாக் கண்டத்தில் இனி அரிசி சாகுபடியை அதிகரிக்க முடியாது. அப்படி அதிகரிக்கக் காடுகளை அழித்து விவசாய நிலங்களாக்க வேண்டும். அது சுற்றுச்சூழலைக் கடுமையாகப் பாதித்து முதலுக்கே மோசமாகி விடும். எனவே இப்போதுள்ள விளைநிலங்களிலேயே உற்பத்தியை அதிகரிக்க வழிகளைக் காண வேண்டும். பெருகி வரும் மக்கள் தொகைக் கேற்ப விளைநிலங்களில் உற்பத்தி அதிகரிக்க வேண்டும். விளைநிலங்களின் பரப்பு குறைந்து கொண்டு போவதை உடனடியாகத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். இது தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு மட்டுமன்று அனைத்து இடங்களுக்கும் தான். இதுவே, இன்று மனித சமுதாயத்தின் முன்னுள்ள அவசர, அவசிய முதன்மைப் பணியாகும். மண்வளத்தைக் காப்போம்! மக்களைக் காப்போம்!

மண்வளத்தைக் காப்பது மனிதனின் கடமை.

மண் பயிர்களுக்கு உணவு.

பயிர்கள் மனிதனுக்கு உணவு.

மண்நீர் வளத்தைத் தரப்படுத்தித் தருகிறது.

இயற்கைச் சூழலைப் பேணிக்காத்து வருகிறது.

வளமான விளைநிலங்களைக் காப்போம்!

மண்வளத்தைக் காப்போம்!

மனித சமுதாயத்தை வாழவைப்போம்!

- முனைவர் இ.ரெ. குமரன்

- விளைநிலங்கள் வீட்டுமனைகளாகக் காரணம் என்ன என்பது குறித்துக் கருத்தரங்கம் நடத்துவதற்காகக் கட்டுரை ஒன்று தயார் செய்க.

வாழ்வு மேம்பட

ஏரெழுபது

1. ஏராலே சேறாக்கி யெருவாலே கருவாக்கி
நீராலே பைங்கூழை நிலைப்பிப்பார் தமையன்றிக்
காராலே காவேரி நதியாலே காசினியில்
ஆராலே பசிதீர்வார் அகடத்திற் பிறந்தோரே
2. விற்பொ யும் பெருங்கீர்த்தி வேளாளர் விளைவயல்
நெற்பொ யுண் டாமாகில் நிலமகளும் பொவுண்டாம்
பொற்பொ யுண் டாமுலகம் புகப்பொ யுண் டாம்புலவோர்
சொற்பொ யுண் டாங்க யின் துயர் பொ ய மாட்டாதே.

- கம்பர்

- ஏரெழுபது பாடல்களின் நயம் பாராட்டுக.

வினைத்தொகை

சுடுசோறு,

ஊறுகாய்

இவ்வெடுத்துக்காட்டுகளில் சுடு, ஊறு என்பனவற்றில் பெயரெச்ச விசுவயும் காலங்காட்டும் இடைநிலையும் மறைந்து நின்று பெயரொடு தொடர்ந்து வருகின்றன. இவற்றைச் சுடுகிற சோறு, சுட்ட சோறு, சுடும் சோறு எனவும், ஊறுகிற காய், ஊறிய காய், ஊறும் காய் எனவும் விரித்துப் பொருள் உணரலாம். இவ்வாறு முக்காலங்களுக்கும் பொருத்தமாக வரும் தொகைச் சொற்களை வினைத்தொகை எனலாம்.

- பாடப்பகுதியில் இடம்பெறும் வினைத்தொகைச் சொற்களை இனங்காண்க.

வயலோடு உறவாடி....

முற்றமெங்கும் விரிந்திருந்த சுண்ணாம்புக் கோலங்கள், காவி பூசப்பட்ட மண் கட்டி அடுப்புகள், அக்னி வளர்க்கக் குவிக்கப் பட்டிருந்த பனையோலைகள், பொட்டும் மஞ்சள் குலையுமாக மினுங்கிய வெண்கலப் பாணைகள், சூரியனை வரவேற்க ஏற்றி வைத்த ஐந்துமுகக் குத்துவிளக்கு, பக்கத்தில் நெல் குவித்த நிறைநாழி, படைத்திருந்த காய்கனிகள், பனங்கிழங்கு, கரும்புக்கட்டுகள்...

பார்த்துப் பார்த்து எடுத்தது எல்லாம் ஸ்லைட் ஷோவில் ஒவ்வொன்றாக விரிந்தன.

“நுணுக்கமாய் கவனிச்சு எடுத்திருக்கீங்க.. மம்.. நல்லாத்தானிருக்கு. ஆனா வளச்சு வளச்சு இப்படி சட்டிப் பாணை. அடுப்பு கரும்புன்னு எடுத்தீங்களே. பட்டிக்காட்டான் யானையப் பார்த்த மாதிரின்னு யாரும் நினைச்சுடக் கூடாதேன்னு இருந்துச்சு”, வில்லங்கமாகச் சிரித்தாள் சுமதி.

சுந்தரேசன் உற்சாகமாக விவரிக்க ஆரம்பித்தான்.

“நாமதான் எதையும் செய்யறதில்லை. உனக்கும் எல்லாம் புது அனுபவம். மொத தடவையா நீ பொங்கலுக்கு ஊருக்கு வந்திருக்கேன்னு சித்தியும் விளக்கேத்துறதில இருந்து எல்லாத்தையும் உன்னையே பண்ண வச்சாங்க. செஞ்சதை நீயும், பார்த்ததை நம்ம பொண்ணுங்களும் நினைவில் வச்சுக்கணுமேன்னு தான் எடுத்தேன் தெரிஞ்சுக்கோ. இங்க பாரு நம்ம இளவரசிங்களா...”

மகள்கள் இருவரும் பாவாடை சட்டையில் தேவதைகளாய்த் தெரிந்தார்கள்.

பால் பொங்கி வருகையில் பொங்கலோ பொங்கல் என எல்லோருமாய்க் கூவியதை வீடியோ க்ளிப்பிங்காக எடுத்திருந்தான். பாணையில் அச்சுவெல்லக் கட்டிகளைச் சேர்த்த சுமதியின் வளைக்கரங்களை மட்டுமின்றிக் கண்ணும் மூக்கும் அருவியெனப் பொங்க,

அடுப்புப் புகையில் இவள் ஓலை வைக்கத் திண்டாடுவதைக் கூட க்ளோஸ்அப்பில் எடுத்து விட்டிருந்தான்.

“ஓ நோ... இதை உடனே டெட் செய்யுங்க,” கடுப்பாகிக் கூவினாள்.

“அட இருந்துட்டுப் போகட்டும் விடு. நான் ரசிப்பேன்ல வேணுமானா ஆல்பத்திலே ஏத்தல,” என்று சிரித்தவன் சரி. உன் வேலையைக் கவனியேன். இதை முடிச்சிட்டு வந்து சாப்பிட்டுக்கறேன். இன்னிக்கு விட்டா மறுபடி ஒருவாரம் இழுத்துடும். சித்திரை பொறக்கப்போகுது. பொங்கலுக்கு வந்து போனவன் இன்னும் படங்களை அனுப்பலையேன்னு சித்தப்பா பொசுபொசுங்கிறாராம்.

“நாமெல்லாம் சேர்ந்து எடுத்துக்கிட்ட படத்தைப் பெரிசா ப்ளோ அப் செய்து போட்டுக்கணும்மாம் அவருக்கு. தம்பி ரெண்டு மூணு தடவை ூபோன் பண்ணிட்டான்”.

“அரைமணியிலே வந்து சேருங்க”, பெரிய மனதுடன் அனுமதி தந்தவளாய் நகர்ந்தாள் சுமதி.

எத்தனை வருடங்களுக்குப் பிறகு வாய்த் தது இது. பெருநகரமும் கிராமமும் இல்லாத ஊர் அவனுடையது. அவனது பள்ளிப் பருவம் வரை அங்கேதான் வளர்ந்தான். அப்பாவுடன் பிறந்த தம்பி விவசாயத்தைப் பார்த்துக் கொள்ள அவர் மட்டும் படித்து வங்கியில் வேலைக்குச் சேர்ந்துவிட்டிருந்தார். ஊர் ஊராக மாற்றலாகும் உத்தியோகம். படிப்பு கெட்டுவிடக்கூடாது என ஒரே மகனென்றாலும் இவனைத் தன் பெற்றோரிடமே விட்டு விட்டார்.

சித்தப்பாவின் பிள்ளைகளோடு கிராமத்தில் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட இரண்டு அத்தைகளும் டவுன் பள்ளிக்கூடத்தில்தான் படிப்பு நல்லாயிருக்கும் என ஏற்கனவே தங்கள் பிள்ளைகளைக் கொண்டு விட்டிருந்தார்கள். அந்தப் பெரிய மழலைப் பட்டாளத்தில் இவனும் ஐக்கியமாகி, கூடி வாழ்ந்த சொந்தங்களுடன் எந்தக் குறையுமில்லாமல்தான் வளர்ந்தான்.

அத்தைகள் அடிக்கடி தம் பிள்ளைகளை வந்து பார்த்துப்போகத் தாய் தகப்பனை விட்டு ரொம்பத் தள்ளி வந்த பிள்ளை என இவன் மேல் எல்லோருக்கும் எப்போதும் தனி அக்கறை கரிசனம்தான். ஆனால் அவர்களை விடவும் ஒருபடி மேலாகவே இயற்கை தன்னை அரவணைத்துக்கொண்டதாகவே தோன்றும்.

தோட்டத்தில் பம்பு செட்டுக் குளியல், பண்ணையில் துள்ளும் கன்றுகளோடு ஆட்டம், வயல் வைக்கோற் போரையே சறுக்கு மர மாக்கி வழக்கி ஆடியது, வாழை, கொய்யா, பப்பாளி, இளநீர் எனப் பறித்த கையோடு குளிர்க்குளிர வயிற்றை நிரப்பியது எல்லாம் எப்போது நினைத்தாலும் மனது குளிர்ந்து போகும்.

அறுவடையாகி வந்த அடுக்கப்பட்ட நெல் மூட்டைகள் மேலே ஏறி அமர்ந்து கொண்டு அரட்டை அடிப்பார்கள். வீட்டுப் பாடம் செய்வார்கள். பெரிய பெரிய அடுப்பு களில் மெகா சைஸ் உருளிகளில் நெல் அவிக்கும் அழகை வேடிக்கை பார்ப்பார்கள். மரத்துடுப்பைத் தாமும் பிடித்துக் கிண்டிக் கொடுப்பார்கள் ரொம்பச் சமர்த்தாய்.

பின்பக்க முற்றத்தில் நீண்ட பிறை நிலா வடிவில் அவித்த நெல்லைப் பண்ணைப் பெண்கள் அழகாய்ப் பரத்திக் காய வைத்துவிட்டு அந்தப் பக்கம் நகரக் காத்திருப்பார்கள்.

நெல் வெது வெதுப்பாகி விட்டதா எனக் கவனமாய்க் காலாலே கிளறி உறுதி செய்த பிறகு அதில் உருண்டு புரண்டு சிந்திச் சிதறி மகிழ்வார்கள் யாராவது வந்து பெரிதாக அதட்டல் போடும்வரை. நெல் முழுதாகக் காய நாலு நாள் பிடிக்கும். கூத்தும் அதுவரை தொடரும். ஒருமுறை தாத்தா பார்த்துவிட்டார்.

“டேய் டேய் பசங்களா! என்ன இது விளையாட்டுக்குக் கூட நெல்லை இப்படியெல்லாம் சிந்தியடிக்கப்படாதுடா”, என எல்லோரையும் இழுத்துப் பிடித்து வரிசையாக அமர்த்தி விட்டார். இவர்களது எந்தக் குறும்புகளையும் கண்டு கொள்ளாத அவர் எதை

யாவது வயறுத்திச் சொல்லுகையில் மிகுந்த முக்கியத்துவம் கொடுத்து மகுடிக்குக் கட்டுப்படும் பாம்பாகி விடுவார்கள்.

அப்படித்தான் அன்றும். எப்படி உழவும் நெல்லும் சோறு தரும் கடவுள் என அவர் விவரிக்க விவரிக்க மனதில் ஒரு பயபக்தி ஏற்படத் தொடங்கியது. பொங்கன் போது பண்ணை ஆட்களுக்குக் கொடுக்கின்ற பொங்கல்படி புதுத்துணி எல்லாம் தானமோ தர்மமோ அல்ல. நாம் அவர்களுக்குச் செய்யும் மரியாதை எனப் புதிய கோணத்தில் பார்க்க வைத்தார்கள்.

அதுமட்டுமில்லாமல், நாட்கதிர் என்றொரு வழிபாடு இருந்தது. அறுவடையானதும் பசுமை மாறாத நெற்கதிர் கட்டு ஒன்று வயல் இருந்து வீடு தேடி வரும் அருள் பாவிக்க. முற்றத்தில் கோலமிட்ட மனை ஒன்றில் அதை நேராக நிறுத்திப் பொட்டு பூவெல்லாம் வைத்துச் சூடம் காட்டிக் கும்பிடுவார்கள்.

பின்னர் தாத்தா அனைவர் கையிலும் ஒரு கதிர் எடுத்துக் கொடுப்பார். நெற்குதிர் அறையில் சுண்ணாம்புக் கோலமிட்டு அலங்கரிக்கப்பட்ட புது மண் பாளை காத்திருக்கும்.

முதல் கதிரைத் தாத்தா வைக்க, மற்ற பெரிய வர்கள் தொடர, கூகூகூஊஊ என ரயில் வண்டி மாதிரி ஒருவர் சட்டையை ஒருவர் பிடித்து வந்த குழந்தைகளும் விளையாட்டுப் போலவேதான் அதில் கதிர்களைச் சேர்ப்பார்கள்.

அன்றைக்கும் நெல்முட்டைகளுடன் தாம்பூல மரியாதை உண்டு. கதிரை எடுத்துவந்த பண்ணையாட்களுக்கு வடை பாயசத்துடன் சாப் பாடும். புதுக்கதிரினைக் கசக்கியெடுத்து வரும் அரிசி மணிகளைச் சேர்த்துதான் பாயசமே செய்வார்கள். ஒரு சிறிய கொத்தினைப் பூஜை அறையிலும் தொங்க விடுவார்கள். அந்த ஐதீகங்களின் அர்த்தமும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விளங்கத் தொடங்கியது. செய்யும் தொழில் தெய்வம் என்பதும் ஆழப் பதிந்தது.

கேட்டுக் கேட்டு வளர்ந்து ப்ளஸ் டூ வரை வந்து விட்டிருந்தவன் அரும்பு மீசையைத் தடவியபடி ஒருமுறை திருப்பிக் கேட்டு விட்டான்.

“அப்போ ஏன் தாத்தா அப்பாவை மட்டும் வேற வேலைக்கு அனுப்பிட்டீர்”.

கேள்வியின் கூர்மையில் தாத்தா சற்று திணறிப் போன மாதிரி இருந்தது. ஆனால் என்றைக்காவது இப்படிக் கேட்பான் எனப் பதிலைத் தயாராகவே வைத்திருந்த மாதிரியும் இருந்தது.

“நாந்தான் படிக்க முடியாது போச்சு. படிப்பு நல்லா வந்ததாலே புள்ளைங்கள்ல ஒருத் தராவது உத்தியோகம் பாக்க பட்டணம் போகட்டும்னு அனுப்பிச்சேன். காடுகரைய பாத்துக்க சித்தப்பா போதும்னுதான்”.

“அப்பாவுக்குப் பதிலா நான் விவசாயத்தைப் பண்ணட்டுமா தாத்தா... படிச்ச முடிச்சுட்டே செய்யறேன்”.

“வேண்டாம்பா வேண்டாம்”, என்றார் பதட்டமாக. அவனை அருகில் அமர வைத்துக் கையைப் பிடித்துக் கொண்டார்.

“ஒன் தம்பிதான் இருக்கானே, ஒஞ்சித் தப்பா அவனை விவசாயத்துக்கே படிக்க

வைக்கப் போறானாம். அவன் பார்த்துப்பான் இந்த நெலம் நீச்சையெல்லாம். ஒன்னைய என்ஜினீயராக்கணும்னு கனவு கண்டுட்டிருக்கான் ஒங்கப்பா. நீயும் படிப்புல அவனப் போலவே புயா இருக்கே. அவன் பேச்சைக் கேட்டு நட. பெரிய உத்தியோகத்துக்குப் போ”.

நெருடலாக இருந்தது அவர் அப்படிப் பேசியது.

அடுத்த வருடம் கல்லூரியில் சேர ஊரைப் பிரிந்தவன்தான். பாட்டி இருந்தவரை அப்பா வேலைக்கு லீவு போட்டு வருடாவருடம் எல்லாப் பண்டிகைகளுக்கும் அழைத்துச் சென்றார். பாட்டி போனதும் தாத்தாவுக்காகப் பொங்கலுக்கு மட்டுமாவது போவது கட்டாயமாக இருந்தது. அவர் மறைவுக்குப் பின் அதுவும் நின்று போனது.

இவனும் படித்து முடித்துக் கணினித் துறையில் வேலையாகிப் பட்டணத்துப் பெண்ணே மனைவியாய் வர, அசுர வேக இயந்திர வாழ்வில் தொலைத்த பலவற்றில் ஒன்றாகிப் போனது பண்டிகைகளைக் கொண்டாடும் முறைகளும். எப்போதோ ஊர் விட்டு வந்து விட்ட அம்மாவும் இவற்றில் அத்தனை ஆர்வம் காட்டாதது இன்னும் வசதியாகப் போயிற்று சுமதிக்கு.

அப்பா தன் பாகத்துக்கு வந்த வயல் வெளி அத்தனையையும் கிரயம் செய்து சென்னையில் இந்த வீட்டை வாங்கிப் போட்டுக் காலமாகி விட்டிருந்தார் திடீர் மாரடைப்பில். ஊரில் மிச்சமாகி இருந்தது ஐம்பது செண்ட் அளவி லான தோட்டம் மட்டுமே.

இரண்டு பெண்களைக் கட்டிக் கொடுத்து விட்ட சித்தப்பாவுக்கும் வயதாகி விட விவசாயத்தில் முன் போல ஈடுபட இயலவில்லை. அதை நம்பி மட்டும் பிழைக்க முடியாதென மகன் குமரேசன் நான்கு கார்களை வாங்கி வாடகைக்கு விட்டான். நன்றாக அவை ஓடவே டிரான்ஸ்போர்ட் பிஸினஸில் கவனம் செல்ல ஆரம்பித்து விட்டது. இப்படியாக வயல்கள் எல்லாம் கிரயமாகி கார்களாக வேன்களாக

மாற ஆரம்பித்தன. சித்தப்பாவால் தடுக்க முடியவில்லை.

ஆனாலும் தன் ஆத்ம திருப்திக்காக என்று சொல் சில தோட்டங்களை வசப்படுத்திக் கொண்டு அத்தோடு இவனுடைய தையும் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார்.

தனக்கும் வயதாகிக் கொண்டே வருவதால் 'குடும்பத்தோடு பொங்கலுக்கு வந்து போப்பா' என்ற அவரது அன்புக்குக் கட்டுப்பட்டுத்தான் இந்தமுறை அங்குச் சென்றிருந்தான். அப்போதுதான் அவனுக்கான தோட்டத்தைக் காட்டினார். அதில் வாழை பயிரிட்டிருந்தார். சுற்றிலும் சுமார் பத்து தென்னைகளும் இருந்தன. "நல்லா வச்சிருக்கிங்க சித்தப்பா" என அவர் கையைப் பிடித்துத் தழுதுழுத்து விட்டான்.

மாதாமாதம் அவர் அனுப்புகிற பணத்தை வாங்கிக் கொள்ளுகையில் ஏற்படாத குற்ற உணர்வு பச்சை பசேல் என அவனுடைய தோட்டத்தைப் பராமரித்திருந்த அழகைப் பார்த்ததும் ஏற்பட்டது. வருடக்கணக்கில் எட்டிப் பார்க்காதது எத்தனை பெரிய தப்பென வருத்தியது.

சித்தப்பா அதைப் பெரிது பண்ணிக் கொள்ளவில்லை.

"எனக்கென்ன சிரமம்? சொல்லப் போனா சந்தோசம்தான். உன் தம்பியானா எல்லா வயலையும் வித்து வண்டியாக்கிட்டான். மனசு வச்சாலும் அவன் வாழ்க்கைக்கு எது வேணுமின்னு அவந்தானே தீர்மானிக்கணுமின்னு விட்டுட்டேன். எப்படியோ நல்லாயிருந்தா சரிதான். கிராமத்தில் நாம் நெல்லு விளைச்சல் பார்த்த பூமியெல்லாமே கைய விட்டுப் போயாச்சு. என் ஆயுசுமட்டும் மிச்சமிருக்கிற தோட்டங்களையாவது விக்கப்படாதுன்னு சொல் பயிர் பண்ணிட்டிருக்கேன்", என்றபடியே அடுத்து இருந்த அவரது தோட்டத்துக்கும் அழைத்துச் சென்றார்.

கத்திரி, வெண்டை, புடலை, தக்காளி எல்லாமும் பயிரிட்டிருந்தார். தள்ளாத வயதிலும்

தினசரி இரண்டு மூன்று மணிநேரமாவது அங்குச் செலவிடுகிறார் என்பது பேச்சிலே தெரிந்தது. இளசாய் வெண்டைக்காய்களைப் பறித்துச் சாப்பிடத் தந்தார்.

"ஊரோடு இருக்கேன், உழவைப் பாக் கேன்னு அக்ரி படிச்ச ஒன் தம்பியும், இப்போ வேற பொழப்பைத் தேடிக்கிட்டான்", என்றார் விரக்தியாக.

என்ன சொல்வதெனத் தெரியவில்லை அவனுக்கு.

ஊரிலே பரிச்சயமான பல இடங்களில் முன்பிருந்த பச்சை வயலெல்லாம் வணிக வளாகங்களாகவும், பெரிய மருத்துவமனைகளாகவும் பள்ளிக்கூடங்களாகவும் மாறிவிட்டிருந்தன.

பட்டணத்தில்தான் அநியாயம் என நினைத்தால் பெருகி விட்ட போக்குவரத்துக் கெனச் சாலைகளை விஸ்தரிக்கப் போட்டுத் தள்ளியிருந்தார்கள் பலநூறு வயதான விருட்சங்களைச் சகட்டுமேனிக்கு. ஏரி குளங்களைத் தூர்வாருவதில் அக்கறை காட்டுவதாகச் சொல்லும் அரசும் தேவையென்று வருகையில் நீர்வளத்தில் கைவைக்கத் தயங்கவில்லையே! ஊரின் பெரிய குளத்தை மூடிப் பேருந்து நிலையமாக்கி விட்டிருந்தார்கள். பழைய நிலையத்தில் நெருக்கடி அதிகமாகி விட்டதாம்.

ரியல் எஸ்டேட்காரர்களின் சாக்லேட் வார்த்தைகளையும் மீறி ஒரு சிலரே நிலங்களை விளைச்சலுக்குப் பயன்படுத்தி வந்தனர்.

"உழந்தும் உழவே தலை" என்றிருக்கும் சித்தப்பாவின் வைராக்கியத்தில் பத்து சதவிகித மாவது வேண்டும் தனக்கு என்கிற ஆசை வந்திருந்தது இப்போது. நேரடியாகத்தான் இறங்க முடியவில்லை; போகட்டும்.

ஆனால் யார் என்ன ஆசை காட்டினாலும் குத்தகைக்கு விட்டாவது ஆயுளுக்கும் தனது தோட்டத்தை விளைநிலமாகவே தக்க வைத்துக் கொள்வது ஒன்றுதான் ஆளாக்கிய தாத்தாவுக்கும், பூமித்தாய்க்கும் செய்யக்கூடிய மரியாதையாக இருக்கும் என உறுதி எடுத்துக்

கொண்ட போது மனது கொஞ்சம் இலேசான மாதிரி இருந்தது.

தொலைக்காட்சிப் பெட்டியின் பக்கமே போகாமல் பொங்கலைக் கொண்டாடிக் களித்து மறுநாள் விடைபெறுகையில் வளர்த்த பாசம் கண்ணில் வழிய விடை கொடுக்கத் திணறித் தான் போனார்கள் சித்தியும் சித்தப்பாவும், அம் மாவின் முன் அதிகம் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்ள இயலாதவனாய் “அடிக்கடி வந்து போறேன் சித்தப்பா, தோட்டத்தையும் பார்த்தாப்பல ஆச்சு”, என்றான்.

“அம்மா சாப்பிடக் கூப்பிடுறாங்கப்பா”...

நினைவுகளி ருந்து மீண்டு, தேர்ந்தெடுத்த படங்களை ஆல்பத்தில் ஏற்றி முடிகையில், கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டிருந்தாள் மகள்.

“இதோ ஆச்சுடா, ஒரே நிமிஷம்” ஷேர் ஆல்பம் என்பதைக் க்ளிக் செய்து தம்பியின் மெயில் ஐடியை தட்டச்சிட ஆரம்பித்தான். குமரேசன் அட்ஜிமெயில் டாட்காம், எனக் கூடவே நிறுத்தி வாசித்தவள், இவன் அனுப்பி விட்டுக் கணினியை மூடியதும் “அப்பா சம்மர் லீவு வரப் போகுது சின்ன தாத்தா வீட்டுக்குப் போலாம்னு நான் சொன்னா பாட்டியும் அம்மாவும் இப்பதானே போயிட்டு வந்தோம். அடுத்த வருஷம் யோசிக்கலாம் அப்படிங்கிராங்கப்பா”. என்றான்.

“யோசிப்பாங்களாமா மம்... நான் அழைச்சுட்டுப் போறேண்டா செல்லம் உன் ஆசையெல்லாம் அவங்களுக்குப் புரியாது.”

ஆதங்கமாய் சொன்னவனைப் பார்த்து ஜன்னலுக்கு வெளியி ருந்து ஆதுரமாய்த் தலையசைத்தன எங்களுக்குப் புரியும் என்பது போல் வீட்டைக் கட்டும்போது அப்பாவிடம் கெஞ்சிக் கூத்தாடி ஹான் அளவு குறைந்தாலும் பரவாயில்லை எனப் பத்துக்குப் பதினைந்தடி அளவில் அமைத்திருந்த சின்னத் தோட்டத்தில் அவன் நட்டு வைத்து இப்போது நெடு நெடுவென வளர்த்துவிட்டிருந்த நெல் மரமும்

காய்த்துக் குலுங்கி நின்றிருந்த தென்னை மரமும்.

- ராம லக்ஷ்மி

- ‘வயலோடு உறவாடி’ என்ற சிறுகதையை இன்றைய சூழலோடு ஒப்பிட்டுத் திறனாய்வு செய்க.

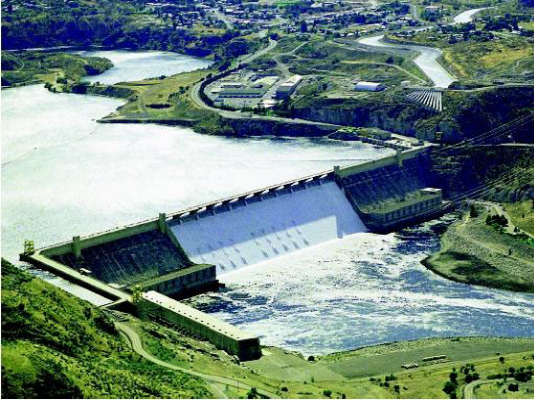
இந்திய வேளாண்மைக்குச் சில அச்சுறுத்தல்கள்

இந்திய நாடு விடுதலை பெற்றுக் கடந்த ஐம்பதாண்டு காலத்தில் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் வகுத்துக்கொண்டு, நாட்டின் வளர்ச்சிக்கான முன்னுரிமைகளைப் பல்வேறு துறைகளுக்கும் தேவைக்கேற்ப அளித்து வந்துள்ளது. பசுமைப் புரட்சி என்பது ஒரு காலத்தில் பரவலாகப் பேசப்பட்ட பொருண்மையாகும். இந்தியா வேளாண்மை உற்பத்தியில் தன்னிறைவு அடைவதை மட்டுமே இலக்காகக் கொண்டால் போதாது. தொலைநோக்குடைய திட்டங்கள் தேவை. இந்திய வேளாண்மைக்கு வெளிப்படையாகவும், மறைமுகமாகவும் சில அச்சுறுத்தல்கள் எழுந்துள்ளன. அவற்றை இனங்காண்பதும், அவற்றை எதிர்கொள்வதற்கான வழி முறைகளை ஆய்வதும் இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இயற்கை தரும் இன்னல்கள்

வேளாண் தொழில் ஈடுபட்டுள்ள விவசாயிகள், மழை பெய்து கெடுக்கும், அல்லது காய்ந்து கெடுக்கும் என்று இயற்கையின் பாதிப்பை எடுத்துரைப்பர். மழை அளவோடு பெய்தால் அது பயிர்களுக்கு நல்லது. அதுவே அளவுக்கு மீறும்போது வெள்ளம் ஏற்பட்டுப் பயிர்கள் பாதிப்படக்கின்றன. பருவமழை பொய்க்கும்போதும் வறட்சி ஏற்பட்டு வேளாண்மை பாதிப்படக்கிறது. இத்தகைய முரண்பட்ட நிலைகளைச் சமாளிக்க, நல்ல நீர் மேலாண்மை உத்திகள் தேவைப்படுகின்றன.

மழை நீரைப் பாதுகாக்க அணைகள் ஆற்றின் குறுக்கே கட்டப்படுகின்றன. நம் நாட்டில் சில மாநிலங்கள் மேட்டுப்பாங்கான வையாகவும், சில மாநிலங்கள் சமவெளியாகவும் அமைந்துள்ளன. நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதிகளுடைய மாநிலங்கள் ஆற்றில் அணைகளைக் கட்டி நீரைத் தேக்கி வைத்துக் கொள்கின்றன. அவை நிரம்பி வழியும் நீர் வெளியேற்றப்படும்போதுதான் ஆற்றின் கடை மடைப் பகுதிகளுக்கு நீர் வந்து சேருகிறது.

சமவெளிப்பகுதிகளில் மழை இல்லாத போது மேட்டுப்பகுதி மாநிலங்கள் தங்கள் அணைநீரைத் திறந்துவிடுவதில்லை. இதனால் வறட்சி நேருகிறது. மழை அதிகமாகப் பெய்யும்போது சமவெளிப்பகுதிகளில் வெள்ளம் உடனே வடிவதில்லை. அணைகளின் உபரி நீரும் சேரும்போது, பயிர்கள் பல நாட்கள் வெள்ளத்தில் மூழ்கிக் கிடந்து பாதிப்பை அடைகின்றன. கிருஷ்ணா, காவிரி நீர்ப்பகிர்வுச் சிக்கல்கள் இதற்குரிய எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

இந்திய நாட்டின் பிரதமராக நேரு இருந்த காலத்தி்ருந்து கங்கை-காவிரி இணைப்புப் பேசப்பட்டு வந்தது. இன்று அது கைவிடப்பட்ட திட்டமாகிவிட்டது. இந்திய நாட்டின் ஒரு பகுதியில் வெள்ளப்பெருக்கும், மற்றொரு பகுதியில் வறட்சியும் நிலவுவதற்கு நாம் இதுகாறும் பார்வையாளர்களாக இருந்து வந்துள்ளோம். தேசிய நீர்ப்பகிர்வுக் கொள்கை என்பது பெரும்பாலும் அரசியல் கட்சிகளின் தேர்தல் அறிக்கையில் மட்டுமே இடம்பெற்று வந்துள்ளது. அது இன்

றும் செயற்பாட்டிற்குக் கொண்டுவர முடியவில்லை. ஆறுகள் நாட்டின் சொத்து, அவை நாட்டுடைமையாக்கப்பட வேண்டும். விவசாய நிலங்களின் பரப்பைப் பொறுத்து மாநிலங்களிடையே நீர்ப்பகிர்வு அமைய வேண்டும். தொடர் வண்டிப் பாதைகளும், நெடுஞ்சாலைகளும் மைய அரசின் கட்டுப்பாட்டில் இருப்பதைப் போன்று ஆறுகளும் மைய அரசின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருக்க வேண்டும்.

இந்தியாவின் வடகிழக்குப் பகுதியில் தெராய் என்ற மாவட்டத்தில் இரண்டு ஊர்களுக்கிடையே நீர்ப்பகிர்வு குறித்து எழுந்த சிக்கலை ஜிம் கார்பெட் என்ற ஆங்கிலேயர் தம்முடைய 'எனது இந்தியா' என்ற நூல் விவரித்துள்ளார். சர் பிரடிக் ஆண்டர்சன் என்ற ஆங்கிலேயர் தெராய் அரசுப்பண்ணையின் கண்காணிப்பாளராக இருந்து வந்தார். போக்சர் என்ற ஊர் மேட்டுப் பகுதியில் இருந்தது. கீழ்ப்பகுதியில் மற்றொரு ஊர் இருந்தது. இரண்டு ஊர்களுக்கும் பொதுவாக ஓர் ஆறு இருந்தது. இவ்வாற்று நீரை இரண்டு ஊர் மக்களும் பகிர்ந்து வந்தனர். பருவமழை பொய்த்த போது இரண்டு ஊர்களுக்கும் ஆற்று நீர் போதவில்லை. மேட்டுப்பகுதியிருந்த போக்சர் மக்கள் ஆற்று நீர் முழுவதையும் தாங்களே பயன்படுத்திக் கொண்டனர். கீழ்ப்பகுதியிருந்த ஊர் மக்களுக்கு நீர் வரவில்லை. இதனால் அவர்களுடைய பயிர்கள் அழிந்து போயின.

ஆண்டர்சனிடம் இதுகுறித்து முறையிடப்பட்டது. இரண்டு ஊர்களின் தலைவர்களிடமும் அவர் விசாரணை நடத்தினார். போக்சர் தலைவர், தங்கள் ஊர் மக்கள் நீரை முழுமையாகப் பயன்படுத்தாமல் போயிருந்தால் இரண்டு ஊர்களுடைய பயிர்களுமே நீர்ப்பற்றாக்குறையால் அழிந்து போயிருக்கும் என்று வாதிட்டார். இருபக்க வாத்தையும் கேட்ட ஆண்டர்சன், இரண்டு ஊர்களின் பயிர் நிலங்களின் பரப்பையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு, அந்த விகிதத்தில் போக்சரின் விளைச்சல் இரண்டு ஊர் மக்களாலும் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று தீர்ப்பு வழங்

கினார். வேளாண்மைக்கு ஆன செலவையும் இவ்வாறே பகிர்ந்து கொள்ளவேண்டும் என்று அறிவுறுத்தினார். நீர்ப்பகிர்வுச் சிக்கலுக்கு இது ஒரு நல்ல தீர்வு அல்லவா?

பொதுவாக, நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதியுடைய மாநிலங்கள் வசதி படைத்தவையாயுள்ளன. மழை இல்லாத போது அவை நீரைத் தேக்கி வைத்துக் கொள்கின்றன. வறட்சி தவிர்க்கப்படுகிறது. அதிக மழை பெய்யும்போது அணையைத் திறந்து விட்டு விடுகின்றன. இதனால் வெள்ளத்தின் பாதிப்பு இல்லை. இதற்கு மாறாக, சமவெளிப்பகுதிகள் மழை இல்லாதபோது கடுமையான வறட்சிக்கும் அதிக மழையின்போது வெள்ளத்தின் பாதிப்புக்கும் உள்ளாகின்றன. எனவே, தேசிய நீர்க்கொள்கை நாட்டின் உடனடித் தேவையாகும். இதற்கு மாநில அரசுகள், மைய அரசுடன் ஒத்துழைத்து நீண்ட காலத் தீர்வுக்கு வழிகாண வேண்டும்.

நிலத்தடி நீர் வறட்சி

இலக்கியங்களில் முந்நீர் என்று மூன்று வகை நீர் பேசப்படுகிறது. அவை மழைநீர், ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர் ஆகியவையாகும். எல்லா நீருமே மழையால் வருபவைதாம். எனினும், நிலத்தடியில் மழைநீர் பாதுகாக்கப்பட்டு ஊற்று நீராகப் பயன்கொள்ளப்படுகின்றது. மழை பொய்க்கும்போது வேளாண் பெருமக்கள் நிலத்தடி நீரைப் பயன்படுத்துகின்றனர். அளவுக்கு அதிகமாக நிலத்தடி நீரைப் பயன்படுத்தும்போது நீர்மட்டம் இறங்கிக் கொண்டே செல்கிறது. கடந்த பத்தாண்டுகளில் நிலத்தடி நீர்மட்டம் 50 அடிக்கும் கீழே சென்றுவிட்டது. இதனால் கடல்நீர் நிலத்தடியில் சுரந்து, நிலத்தடி நீர் உப்புநீராக மாறுவதற்குரிய அச்சுறுத்தல் எழுந்துள்ளது. இதைத் தவிர்ப்பதற்கு மழைநீரை நிலத்தடியில் செலுத்த முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். இதற்காகக் கசிவுநீர்க்குட்டைகள் அமைக்கும் முயற்சி திட்ட அளவிலேயே உள்ளது, செயலாக்கம் பெறவில்லை.

அதிக மழை பெய்யும்போது உபரிநீர் கட

ல் போய்ச் சேருகிறது. அது நிலத்தில் கசிவதற்கு ஏதுவான அமைப்புகள் இல்லை. ஆறுகளின் கரைகளில் நீர்க்கசிவு ஏற்படாமல் காங்கிரீட் தடுப்புச் சுவர்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. வாய்க்கால்களில் கூடக் காங்கிரீட் பதிவுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு நிலத்தடியில் நீர் கசிவதற்கு வாய்ப்புகள் தவிர்க்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆறுகளிலும், வாய்க்கால்களிலும் மணல் இருந்தால் அது நீரை உறிஞ்சும், நிலத்தடியில் கசிந்து நிலத்தடி நீர்மட்டம் பாதுகாக்கப்படும். எனவே நீரியல் அறிஞர்கள் நிலத்தடி நீருக்கு ஏற்பட்டுள்ள அச்சுறுத்தலை எதிர்கொள்ளக் கசிவுநீர்க்குட்டைகளையும், பிற வழிமுறைகளையும் உருவாக்குதல் உடனடித் தேவையாகும்.

நன்செய் நில மதிப்பு

முன்பெல்லாம் நன்செய்நிலத்தின் விலை அதிகமாகவும், புன்செய் நிலத்தின் விலை குறைவாகவும் இருந்தது. இப்போது நிலைமை தலைகீழாக மாறிவிட்டது. மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்தால் வீட்டுமனைகளின் தேவை பெருகிவிட்டது. புன்செய் நிலங்கள் எல்லாம் வீட்டு மனைகளான பின்னர் அவற்றின் விலை உயர்ந்து விட்டது. மேலும் தேவை அதிகரிக்க அதிகரிக்க, நன்செய் நிலங்களும், வீட்டு மனைகளாக மாற்றம் பெறத் தொடங்கிவிட்டன. நன்செய் நிலத்தி்ருந்து பெறும் வருவாயைவிட மிக அதிகமான வருவாயை வீட்டு மனைகள் மூலம் பெறலாம் என்பதால் நன்செய் நிலங்களை வீட்டு மனைகளாக மாற்ற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. நகரமைப்புத் திட்டத்துறை விழிப்போடு செயல்பட்டால் மட்டுமே நன்செய் நில இழப்பைத் தடைசெய்ய முடியும். அரசு இதற்காகக் கண்டிப்பான சட்டங்கள் இயற்ற வேண்டும். நன்செய் நிலத்தைப் புன்செய் நிலமாக அங்கீகரிப்பதைத் தடை செய்ய வேண்டும்.

இறால் பண்ணைகள்

கடைமடைப் பகுதிகளுக்கு நீர் வரத்துக் குறைந்துவிட்டதால், வேளாண்மை பாதிக்கப்பட

டது. எனவே நிலங்கள் தரிசாகப் போயின. இவற்றில் அதிக வருவாய் ஈட்டுவதற்கு ஏதுவாக இறால் பண்ணைகள் தொடங்கப்பட்டன. இதனால் வேளாண் தொழிலாளர் பிழைப்பு போயிற்று. அவர்கள் மாற்றுத் தொழில்களைத் தேட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. தொழில் தேடி வேற்று ஊர்களுக்குக் குடியேறத் தொடங்கினர். இறால் பண்ணைகளில் இருவகை உண்டு. நன்னீர் இறால் பண்ணைகளுக்கு நிலத்தடி நீர் பயன்படுத்தப்படுகிறது. கடல்நீர் இறால் பண்ணைகளுக்குக் கடல் நீர் கொண்டுவரப்பட்டு நன்செய் நிலங்கள் உவர்நிலமாக மாற்றப்படுகின்றன. இது குறித்து, சுற்றுச்சூழல் மாசுபடுவதாகப் பல போராட்டங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. அரசு உடனடி கவனம் செலுத்தி நன்செய் நிலம் உவர்நிலமாக மாற்றப்படுவதைத் தடுக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும். நன்செய் நிலப்பரப்பு குறைந்து கொண்டே செல்வதைத் தடுத்து நிறுத்தியாக வேண்டும். இந்திய வேளாண்மைக்கு ஏற்பட்டுள்ள இந்த அச்சுறுத்தலை நாம் எதிர்கொள்ளத் தவறினால் எதிர்காலத்தில் உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க இயலாது. சுற்றுச்சூழல் துறை இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். வேளாண் துறையும் இதற்காக வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

வேளாண் தொழிலாளர் - நில உரிமையாளர் சிக்கல்கள்

நில உரிமையாளர்கள் வேளாண்மை செய்வதற்கு இடுபொருள்கள் வாங்க வேண்டும்; விதை, உரம் வாங்குவதோடு, கூ கொடுக்க வேண்டும். நிலவரியும் செலுத்த வேண்டும். நிலத்திருந்து கிடைக்கும் வருவாய் குறைவாகவே உள்ளது. வேளாண் தொழிலாளர்களுக்கு வேறு தொழில் தெரியாது. இந்நிலையில், அறுவடைக் காலத்தில் கிடைக்கும் ஊதியத்தை அவர்கள் ஆண்டு முழுவதற்கும் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். எனவே அவர்கள் அதிகமான கூயை எதிர்பார்க்கின்றனர். அறுவடையில் பெரும்பகுதியைத் தொழிலாளர்கள் கூயாக எடுத்துக் கொள்வதால் நில உரிமை

யாளர்களுக்கு மிகக் குறைந்த வருவாயே கிடைக்கிறது. அவர்கள் முதலீடு செய்த செலவுக்கேற்ற வருவாய் கிடைப்பதில்லை. எனவே அவர்கள் நிலங்களைக் குறைந்த விலைக்கு விற்று அத்தொகையை வேறு இனங்களில் முதலீடு செய்ய முனைகின்றனர். ஊரக வாழ்க்கையைவிட்டு நகர்ப்புற வாழ்க்கைக்கு மாறிச் செல்கின்றனர். வேளாண் குடிமக்கள் வேளாண்மையைக் கைவிட்டால் இந்திய வேளாண்மையின் எதிர்காலம் என்ன ஆவது? அவர்கள் வேளாண்மையில் மீண்டும் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட நல்ல சூழலை ஏற்படுத்த வேண்டும். சிறிய நில உரிமையாளர்கள் கூட்டுறவுப் பண்ணைகளை அமைக்க ஊக்கமளிக்க வேண்டும். கூட்டுறவுத்துறை இதற்கான ஆக்கப்பணிகளைச் செய்ய முன்வர வேண்டும். சமுதாயத்தின் நலனும், எதிர்காலமுமே இதில் அடங்கியிருப்பதால் இதுகுறித்து அனைத்து நிலைகளிலும் ஆழ்ந்த சிந்தனையும், தெளிந்த செயற்பாடும் வேண்டும்.

அருகிவரும் கால்நடைகள்

முன்பெல்லாம் ஓர் உழவனைக் காட்ட, அவர் கலப்பையில் மாடுகள் பூட்டி ஏர் ஓட்டும் காட்சி காட்டப்படும். இப்போது அவர் உழுவை எந்திரத்தின் மேல் அமர்ந்திருப்பதாகக் காட்டப்படுகிறார். ஊர்ப்புறத்தில் மாடுகள் மேய்வதற்கான மேய்ச்சல் நிலம் குறைந்து விட்டது.

மேய்ச்சல் நிலங்கள் வீட்டுமனைகளாக மாற்றம் பெற்று விட்டன. மாடுகள் வைக்கோலை மட்டுமே உணவாகக் கொண்டு வாழவேண்டிய நிலை. உழவுக்கு உழுவை எந்திரங்கள் பயன்படுத்தப்படுவதால் மாடுகளின் தேவை குறைந்து விட்டது. எனவே அவை மாட்டிறைச்சிக்கு விற் கப்பட்டு வருகின்றன. மாடுகள் குறைந்ததால் அவற்றின் சாணமும் கிடைக்கவில்லை. இயற்கை எருவுக்குப் பதிலாகச் செயற்கை உரங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுப் பயிர்கள் பெரும் பாதிப்பை அடைந்து வருகின்றன. மாடு என்றால் செல்வம் என்று பொருள். நம் நாடு செல்வத்தை இழந்து வருகிறது. மாடுகள் வேளாண்மைக்குப் பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். ஒருங்கிணைந்த வேளாண் பண்ணைக்கு மாடுகள் இன்றியமையாத தேவையாகும். இதுகுறித்து வேளாண்துறையும், கால்நடைத் துறையும் தேவையான நடவடிக்கை எடுத்து, அருகிவரும் கால்நடைகளை மீண்டும் பெருக்குவதற்கு முயல வேண்டும். இந்திய வேளாண்மையில் மாடுகள் பெரும்பங்கு ஆற்றி, அவற்றால் பெரும் பயனை அடைய வழிமுறைகள் காணப்பட வேண்டும். இயற்கை எருவைப் பெருக்கவும் செயற்கை உரத்தைக் குறைக்கவும் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டும். இதற்காக இலக்குகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டு அவற்றை அடைவதை உறுதிப்படுத்த வேண்டும்.

காப்புரிமைப் பதிவுகள்

நம் நாட்டு உயிரியல் ஆய்வாளர்களுக்கு மேல்நாட்டு நிறுவனங்கள் ஆய்வுத் தகைமைகள் வழங்குகின்றன. இவ்வாய்வாளர்களின் ஆய்வறிக்கைகளை அவை பெற்று அவற்றிற்குக் காப்புரிமைகளைப் பதிவு செய்து கொள்கின்றன. இந்தியாவில் விளையும் மூகைகளின் பயன்பாட்டிற்கு அமெரிக்க நிறுவனம் காப்புரிமை பதிவு செய்து கொண்டு உரிமை கொண்டாடுவது வியப்புக்குரியதன்றோ? காலங்காலமாய் நாம் பயன்படுத்தி வந்த மக்களின் மஞ்சளின் பயன்பாட்டிற்குக் காப்புரிமை பதிவு செய்யப்பட்டு நாம் போய்ப் போராடி அதனை

நீக்கம் செய்ய வேண்டியிருந்ததன்றோ? இனி மேலாவது நாம் விழித்துக் கொள்ள வேண்டும். அயல்நாட்டு ஆதரவுடன் நடைபெறும் உயிரியல் ஆய்வுகள் பற்றி நாம் கண்காணிப்பு செலுத்த வேண்டும். நம் நாடு மூகைகள் அனைத்திற்கும் உரிய மருத்துவக் குணங்கள், பயன்பாடு ஆகியவற்றைக் காப்புரிமை செய்து கொள்ள வேண்டும். உலக அரங்கில் நம் உரிமைகள் பறிபோகாவண்ணம் தவிர்ப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இல்லையெனில் நாம் பிற நாடுகளுக்குப் பொருளாதார அடிமைகளாக ஆகிவிடும் அச்சுறுத்தல் நேர்ந்துவிடும். இந்திய அரசின் வணிக அமைச்சகம் இது தொடர்பாகச் சீரிய நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டு நம் நாட்டின் விலை மதிப்பற்ற மூகைகள், மருத்துவ முறைகளின் உரிமையைக் காப்பாற்றியாக வேண்டும்.

அருகிவரும் மூகைகளும் மருத்துவமும்

முன்பெல்லாம் ஊர்ப்புறத்தில் ஆங்கில மருத்துவம் பயின்ற மருத்துவர்களைக் காண்டல் அரிது. இன்று அவ்வாறு இல்லை. நாட்டு மருத்துவர்களைக் காண்பது அரிதாகி விட்டது. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் உள்ள பாட்டி, வழிவழியாகத் தான் கற்ற பாட்டி வைத்திய முறைகளைத் தன் தோன்றல்களுக்குக் கற்பித்து வந்தார். வீட்டைச் சுற்றியுள்ள மூகைகளும், அவற்றின் பயன்களும் அவருக்குத் தெரியும். இன்று நிலைமை மாறிவிட்டது. மூகைகளின் அடையாளம் தெரியவில்லை; அவற்றின் பயனும் தெரியவில்லை. நாம் மிகப் பெரிய சொத்தை இழந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

அண்மையில் உதகையில் நடைபெற்ற குறும்பர்கள் மாநாட்டில் அவர்களுடைய மருத்துவ முறைகளைப் பற்றிய பேச்சு வந்த போது இரு முதிய பெண்கள் அழுதார்கள். அவர்கள் யாரெனக் கேட்டபோது, தாங்கள் குறும்பர்களின் மருத்துவம் செய்பவர்கள் என்றும், மூகைகள் எல்லாம் அழிக்கப்பட்டு விட்டன என்றும், மூகைகள் இருந்த பகுதிகளில் எல்லாம் தேயிலை பயிரிட்டுவிட்டார்கள் என்றும் தங்கள் மருத்துவமே முடிந்துபோய்

விட்டது என்றும் கூறி வருத்தப்பட்டார்கள். எவ்வளவு பெரிய அறியாமைக்கு நாம் ஆளாகிறோம் என்பதற்கு இது ஓர் எடுத்துக்காட்டு. அரசு சித்த மருத்துவத்துறை, வேளாண்மைத்துறை, வனத்துறை ஆகியவை ஒருங்கிணைந்து நம் மூகைகளைக் காப்பாற்ற நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மூகைப் பண்ணைகளை உருவாக்கி அவற்றி ருந்து பயனடைய வேண்டும்.

விளைபொருள்களுக்குப் பாதுகாப்பின்மை

விளைபொருள்களை நீண்ட நாட்கள் வைத்துப் பாதுகாக்கக் கிடங்கு, குளிர்ந்த வசதிகள் ஆகியவை போதாததால் ஆண்டுதோறும் ஏராளமான பழங்களும், காய்கறிகளும் அழுகி வீணாகின்றன. இது நாட்டின் பொருளாதார இழப்பாகும். போக்குவரத்துச் செலவுக்குக் கூடப்போதாத அளவுக்கு விளைபொருட்களின் விலை சரியும்போது, அவை குப்பையில் கொட்டப்படுகின்றன. காய்கறிகளையும், பழங்களையும் பதப்படுத்தும் தொழிற்சாலைகள் போதாது. அண்மையில் சேலம், நாமக்கல் பகுதிகளில் மரவள்ளிக்கிழங்கு சாகுபடி மிகுந்து, விலைச்சரிவு ஏற்பட்டது. அவற்றை மாவாக்கும் வசதிகள் குறைவாயிருந்ததால் அவற்றைப் பயிரிட்டவர்கள் பேரிழப்புக்கு ஆளானார்கள். தக்காளி பயிரிடுவோருக்கும் இதே நிலைதான். எனவே விளைபொருள்களைப் பதப்படுத்தும் தொழிற்சாலைகள் அவ்வப்பகுதிகளில் தொடங்கப்பட வேண்டும். குளிர்ந்த வசதிகளும், கிடங்குகளும் அதிகம் உருவாக்கப்பட வேண்டும். உபரி விளைச்சலால் பொருட்கள் வீணாக்கப்படும் நிலை மாற வேண்டும். வீணாக்கப்படாத விளைபொருள்கள் இழப்பைத் தவிர்க்க உதவுவதோடு கூடுதல் நுகர்ச்சிக்கும் பயன்படும். புதிய பயன்பாடுகளும், பாதுகாக்கும் முறைகளும் கண்டறியப்பட வேண்டும். தனியார் நிறுவனங்கள் இதில் ஈடுபட்டால் அது நாட்டுக்குச் செய்யும் பெருந்தொண்டாக அமையும்.

இறுதிப்பட்ட உயிரி

அமெரிக்க வேளாண் நிறுவனம் ஒன்று இறுதிப்பட்ட உயிரி (Terminator Gene) ஒன்றைக் கண்டுபிடித்துள்ளது. இதை ஒரு முறை பயிரிட்டால் அது பூத்து, காய்த்து முளைக்காத விதைகளை விளைவிக்கும். அடுத்த முறை பயிரிடுவதற்கு விதைகள் இரா. இந்த உயிரி உடை விதைகள் நம் நாட்டில் தூவப்பட்டு விட்டால், அவை முளைத்துச் செடியாகிப் பூக்கும் தருணத்தில் அவற்றின் மகரந்தம் எந்த எந்தச் செடிகளுக்கெல்லாம் கொண்டு செல்லப்படுகின்றதோ, அவை எல்லாம் முளைக்காத விதைகளை விளைவிக்கும். இது பேரழிவுக்கு வழி செய்து விடும். இந்திய அரசு இத்தகைய இறுதிப்பட்ட உயிரி நம் நாட்டில் இறக்குமதியாகிவிட்டால் தடுக்க விழிப்போடு இருந்தாக வேண்டும். அயல் நாடுகளி ருந்து வரும் விதைகளைச் சோதிக்க வேண்டும். இறக்குமதி தடுக்கப்பட வேண்டும். நம் நாட்டின் வேளாண்மைக்கே அறைகூவல் விடுக்கும் இந்த வேளாண் அறிவியல் அழிவு உயிரியைத் தவிர்க்க வேண்டும்; தடுக்க வேண்டும்.

மேற்குறிப்பிட்ட அறைகூவல்களைச் சந்திக்க நீண்டகாலத்திட்டம் தேவை. அவற்றை நிறைவேற்ற உறுதிபடைத்த உள்ளம் தேவை. சோர்வற்ற மதியும், சுறுசுறுப்பான செயற்பாடும் தேவை. இதற்கு மக்களிடம் விழிப்புணர்வு தேவை. மக்களும், அரசும் ஒருங்கிணைந்து செயல்பட்டால் இந்திய வேளாண்மை, உலகிலேயே தலைசிறந்து விளங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

- இரா. சுப்பராயலு

- *இன்றைய வேளாண்மைக்கு ஏற்பட்டுள்ள அச்சுறுத்தல்களைக் கண்டறிந்தும், அவற்றை எதிர்கொள்ளும் வழிகளை விளக்கியும் பத்திரிகைத் தலையங்கம் ஒன்று தயார் செய்க.*

வேளாண்மை போற்றுதும்

அறுவடைப் பாடல்

கண்ண வச்சோம் நாங்க கருத்த வச்சோம்
பொன்ன வச்சோம் நாங்க பொருள வச்சோம்

நெல்மணிய நல்லா வெளய வைக்க
நேரமெல்லாம் ரொம்பப் பாடுபட்டோம்
ஆடிப்பட்டம் பாத்து நாங்க ஒழவு செஞ்சோம்
வெதநெல்லெ நல்லாக் காய வச்சோம்

நாத்துவுட்டு நல்லா நடவு போட்டோம்
களையெடுத்தோம் கண்ணா காவ காத்தோம்
கடும்பூச்சி அண்டாமப் பாதுகாக்க - புது
சொக்கப்பான நல்லா கொளுத்தி வச்சோம்

சம்பா நெல்லு ஏஞ்சாமி ஒங்களுக்கு
சண்டிகருக்கா ஏஞ்சாமி எங்களுக்கா?
போரா குமிஞ்ச நெல்லு ஏஞ்சாமி ஒங்களுக்கு
பூஞ்சக் கருக்கா ஏஞ்சாமி எங்களுக்கா?

சீரவசம்பா நெல்லு ஏஞ்சாமி ஒங்களுக்கு
சாணிகருக்கா ஏஞ்சாமி எங்களுக்கா?
வேலசெஞ்சி கூகேட்டா ஏஞ்சாமி - நீங்க
வெள்ளிசெவ்வா இங்குறீங்க ஏஞ்சாமி?

கொட்டடிமாடு ஏஞ்சாமி ஒங்களுக்கு
கூடசாணி ஏஞ்சாமி எங்களுக்கா
வண்டிமாடு ஏஞ்சாமி ஒங்களுக்கு
வழிச்சாணி ஏஞ்சாமி எங்களுக்கா?

- உங்கள் வட்டாரத்தில் வழங்கும் விவசாயம்/
தொழில் தொடர்புடைய நாட்டுப்புறப்
பாடல்கள், பழமொழிகள், விடுகதைகள்
முதலியவற்றைத் தொகுத்து வகைப்படுத்துக.

இயைபு

இதயமெலாம் அன்பு நதியினில் நனைப்போம்.

இது எனதென்னுமோர் கொடுமையைத் தவிர்ப்போம்.

இப்பாடல் வரிகளின் இறுதியில் இடம் பெற்றிருக்கும் சொல்ன் இறுதி எழுத்து 'ம்' என்பதாகும். இவ்வாறு செய்யுளில் ஒவ்வொரு அடியிலும் இறுதிச் சொல்ன் ஒரெழுத்தாவது, சொல்லாவது பொருந்தி வருவது இயைபு ஆகும்.

- பாடல் பகுதியில் இடம்பெறும் இயைபை இனங்கண்டு எழுதுக.

பாரம்பரிய விதைகள்

(நேர்காணல்)

அறிவியல் ஆய்வு வளர்ச்சியின் பயனாக நாள் தோறும் புதுப்புதுக் கண்டுபிடிப்புகள் வந்து கொண்டே இருக்கின்றன. அறிவியல் ஆய்வு வேளாண் துறையிலும் செய்யப்பட்டு இன்றைய தேவைகளுக்கேற்பப் புதுப்புது வீரிய விதைகள் உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

புதிய ரக விதைகள் வருவதனால் நமது பண்டைய பாரம்பரிய விதைகள் கைவிடப்படுகின்றன. எனவே அவை பயன்பாட்டில் இல்லாமல் போவதோடு அழிந்தும் போக வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு அழிந்துவிட்டால் அவற்றால் கிடைக்கும் பயன்களும் கிடைக்காமல் போகும். உலகிலுள்ள உயிரினங்கள் அனைத்தையும் காக்க வேண்டும் என்பது போலவே தாவரங்களையும் காக்க வேண்டும்.

இதற்காகப் பாரம்பரிய விதைகளைச் சிறு சிறு நிலப் பரப்புகளில் ஆண்டுதோறும் பயிரிட்டுக் காத்து வந்தது தமிழ்நாடு வேளாண்

மைப் பல்கலைக் கழகம். இதில் பல இடர்ப்பாடுகள் இருப்பதால் தற்போது இந்தக் குறுகிய காலச் சேமிப்பு முறையை விடுத்து மத்திய கால மற்றும் நீண்ட காலச் சேமிப்பு முறை ஒன்றைக் கொண்டு வந்துள்ளது.

பல்வேறு வகையான விதைகளைச் சேமிக்க ரூ. 60 லட்சம் செலவில் தாவர மரபு வங்கி ஒன்றைக் கடந்த ஏப்ரல் தொடங்கியுள்ளது இப்பல்கலைக்கழகம்.

நெல் இனவிருத்தித் துறையில் அரிய சாதனைகள் புரிந்த முனைவர் கி. இராமையா அவர்களின் பெயரில், கோவையிலுள்ள தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இந்த வங்கி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தத் தாவர மரபு வங்கியைப் பற்றிப் பல்கலைக்கழகத்தின் பயிர் இனப்பெருக்கம் மற்றும் மரபியல் மையத்தின் இயக்குநர் முனைவர் கே. தியாகராஜன் அவர்களைப் பேட்டி கண்டோம்.

கேள்வி : தாவர மரபு வங்கி அமைக்கப்பட்ட தன் நோக்கம் மற்றும் பயன்கள் என்னென்ன?

பதில் : நமது நாட்டுப் பாரம்பரிய தானிய வகைகள் அழிவை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றை அழியாமல் காப்பதற்காகத் தாவர மரபு வங்கி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. உண்மையில் இது விதை ரகங்களைச் சேமிக்கும் வங்கி. புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்படும் ரகங்களில் பூச்சி மற்றும் நோய்த் தாக்குதலோ குறைபாடுகளோ ஏற்பட்டால், அவற்றிற்குத் தீர்வு காணப் பண்டைய விதைகளின் மரபுகளைக் கொண்டு ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டியுள்ளது. அதற்காகப் பண்டைய ரகங்களைக் காக்க வேண்டியது இன்றியமையாததாகிறது.

இவ்வகையில் சேமிப்பதன் மூலம் விதைகளைப் புதுப்பிப்பதற்காக ஆண்டுதோறும் பயிரிடும் வேலை குறைகிறது. விதைப்பதால் விளைநிலங்களில் ஏற்படும் விதைக் கலப்புகள் ஏற்படாமல் தவிர்க்க முடிகிறது. நடைமுறையில் பயிரிடப்படாத ரகங்களும் சேமித்து வைக்கப்

படுகின்றன. இவையன்றி திசுக்கள், தாவர மூலக் கூறு (டி.என்.ஏ) ஆகியவற்றையும் சேமிக்க முடியும்.

கேள்வி : தாவர மரபு வங்கி எப்படிச் செயல்படுகிறது?

பதில் : தாவர மரபு வங்கி 3 ஆயிரம் கனஅடி கொள்ளளவு கொண்டது. இதில் 50 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட ரக விதைகளைச் சேமிக்க முடியும். 5 டிகிரி சென்டிகிரேடு மற்றும் மைனஸ் 20 டிகிரி சென்டிகிரேடு அளவில் குளிரூட்டப்பட்ட அறைகளில் முறையே மத்திய கால, நீண்ட கால அளவுகளில் விதைகள் சேமிக்கப்படுகின்றன.

விதைகளைச் சேமிக்கும் முன்னர் அறிவியல் முறையில் ஈரப்பதம் குறைக்கப்பட்டு, பின்னர் காற்று நீக்கப்பட்ட மூன்றடுக்கு அலுமினிய உறைகளில் நிரப்பப்பட்டு சேமிக்கப்படுகிறது. விதைகளின் தன்மைக்கேற்ப 5 ஆண்டுகள் முதல் 20 ஆண்டுகள் வரை விதைகளின் முளைப்புத் திறன் குறையாமல் பாதுகாக்கலாம்.

கேள்வி : எத்தனை வகையான விதைகளை இதில் சேமிக்கலாம்?

பதில் : ஒரு லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட ரகங்களை இதில் சேமிக்க முடியும்.

கேள்வி : இப்போது எத்தனை வகை விதைகள் சேமிக்கப்படுகின்றன?

பதில்: இப்போது சுமார் 22500 வகை மரபு இனங்கள் சேமிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை அரிசியில் 3260, சிறு தானியங்கள் 10,835, பயிறு வகைகள் 3100, எண்ணெய் வித்துக்கள் 3590, பருத்தியில் 1170, தீவனப் பயிர்கள் 604 வகைகளாகும்.

கேள்வி : குறிப்பிட்ட 5 அல்லது 20 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் மீண்டும் முளைக்க வைத்துத் தானே சேமிக்க முடியும்?

பதில்: ஆம். சேமிப்புக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட காலத்திற்குப் பின் பயிரிட்டுத்தான் ஆக

வேண்டும். ஆனால், ஆண்டுதோறும் பயிரிடும் வேலை குறைகிறது.

கேள்வி : இந்தியாவில் வேறு எங்கெங்கு இத்தகைய தாவர மரபு வங்கிகள் உள்ளன?

பதில்: இந்தியாவில் டெல், திருச்சூர் உள்பட நான்கைந்து இடங்களில் உள்ளன. இவை மத்திய அரசின் வங்கிகள். வேளாண்மைப் பல்கலைக்கழகங்களில் இந்தியாவிலேயே முதன்முறையாக நமது தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக்கழகத்தில்தான் இவ்வங்கி அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

கேள்வி : உலக அளவில் எத்தனை தாவர மரபு வங்கிகள் உள்ளன?

பதில்: உலக நாடுகள் பலவற்றிலும் அந்தந்த நாட்டுப் பாரம்பரிய விதைகள் சேமிக்கப்பட்டுள்ளன. அந்த வகையில் உலகெங்கிலும் சுமாராக 1500-க்கும் அதிகமான வங்கிகள் உள்ளன.

கேள்வி : வடதுருவத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள விதை சேமிப்பு வங்கி எத்தகையது?

பதில்: வடதுருவத்தில் ஆர்க்டிக் வட்டத்தில் இயற்கையிலேயே பனிக்குளிர் நிறைந்த இடத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது உலக நாடுகள் பலவும் இணைந்து அமைத்தது. இதில் 2 லட்சத்து 68 ஆயிரம் வகை விதைகள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இங்குள்ள விதைகளை 100 ஆண்டுக் காலத்திற்குப் பாதுகாக்க முடியும்.

கேள்வி : விதைகளைப் பல்கலைக்கழகமே சேகரிக்குமா? விவசாயிகளோ, பிற அமைப்புகளோ கொடுத்தால் வாங்கிக் கொள்வீர்களா?

பதில்: பல்கலைக்கழகத்தி ருந்தே விஞ்ஞானிகள் நேரடியாகச் சென்று சேகரிக்கிறார்கள். மாணவ - மாணவியருக்கும் இதில் பயிற்சியளித்துச் சேகரிக்க உள்ளோம். தேவைப்படும் பாரம்பரிய இனத்தை விவசாயிகளோ, பிற அமைப்புகளோ கொடுத்தாலும் பெற்றுக் கொள்வோம்.

கேள்வி : விதைகள் யாருக்கேனும் தேவைப்பட்டால் தருவீர்களா?

பதில்: சேமிக்கப்படும் விதைகள் ஏதேனும் ஆராய்ச்சிக்குத் தேவைப்பட்டால் மட்டுமே தருவது பற்றிப் பரிசீலிக்கப்படும். விளைவிக்கத் தேவைப்படும் விதைகள் பல்கலைக்கழக விதை விற்பனைக்கூடத்தில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

கேள்வி : 20 ஆண்டுத் தொடர் சேமிப்பில் என்னென்ன பராமரிப்புப் பணிகள் செய்வீர்கள்?

பதில்: இதில் எந்தப் பராமரிப்புப் பணியும் கிடையாது. இந்த வங்கியின் சிறப்பே அதுதான். தொடர்ந்து 24 மணிநேரமும் குளிர்ச்சி நிலையிலேயே வைக்கப்பட்டிருக்கும். இதுதான் பராமரிப்பு.

கேள்வி : நமது நாட்டின் பாரம்பரிய விதைகள் ஏற்கனவே பல்கலைக்கழகத்தால் பாதுகாக்கப்படுகின்றனவா?

பதில்: நீண்ட காலமாகவே நமது பாரம்பரிய விதைகள் பல்கலைக்கழகத்தில் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

கேள்வி : தாவர மரபு வங்கிக்கான நிதியுதவியை யார் வழங்குகிறார்கள்?

பதில் : அகில இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் குழு இதற்கான நிதியுதவியை வழங்குகிறது. அதன் மூலம் ரூ. 60 லட்சம் செலவில் இந்த வங்கி அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

கேள்வி : இந்த வங்கி உணவு தானியங்களுக்கு மட்டுமா, எல்லாத் தாவரங்களுக்குமா?

பதில் : இப்போது நெல், தானியங்கள், பயிறுவகைகள், எண்ணெய் வித்துகள், தீவனப் பயிர்கள், பருத்தி வகை முதலான சேமிக்கப்பட்டுள்ளன. விரைவில் பூச்செடிகள், மரங்கள் முதலவற்றின் விதைகளைச் சேமிக்க உள்ளோம்.

கேள்வி : விதையில்லாத் தாவரங்களை, எடுத்துக்காட்டாகத் திராட்சை, வாழை, வெற்றிலை முதலவற்றைச் சேமிக்க முடியுமா?

பதில் : விதையில்லாத் தாவரங்களைச் சேமிக்கும் வசதி இங்கு இன்னும் உருவாக்கப்

படவில்லை. ஆனால், அவற்றைத் திசு வளர்ப்பு முறையில் சேமிக்க முடியும். அதே வேளை உருளைக் கிழங்கு முதலானவற்றைச் சேமித்து வைத்தல் கடினம். இவற்றுக்காகத் தாவர மரபணு வங்கியை(D.N.A Bank) அமைக்க உள்ளோம். அது அமைக்கப்பட்ட பின் விதையில்லாத் தாவரங்களைச் சேமிக்க உள்ளோம்.

கேள்வி : இந்தச் சேமிப்பு வங்கி எந்த நாட்டுத் தொழில் நுட்பத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது?

பதில் : நமது நாட்டுத் தொழில் நுட்பத்தில்தான் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

பல்கலைக்கழகத்தின் பருத்தியியல் துறைப்பேராசிரியர் முனைவர் சண்முக சுந்தரம் அவர்கள் வங்கியின் செயல்பாடுகளை நேரில் விளக்கினார். வேளாண் பல்கலைக்கழகம் தாவர மரபு வங்கியை அமைத்துப் பண்டைய தானியங்களைக் காக்க எடுத்துள்ள இந்த சிறந்த முயற்சி போற்றத்தக்கது மட்டுமல்ல, இன்றியமையாத தேவையும்கூட..

பேட்டி : இரா. வேணுகோபால கிருஷ்ணன்

- பரம்பரை விதைகள் பற்றிய செய்திகளைத் தொகுக்க.

விவசாயத்தைக் காப்பாற்ற...

விவசாயத்தைக் காப்பாற்றச் சிந்தனைக்குழுக்களை உருவாக்க வேண்டும் என்றார் ஆடிட்டர் எஸ். குருமூர்த்தி.

கட்சி சார்பற்ற தமிழக விவசாயிகள் சங்கம் சார்பில், திருச்சியில் உழவர் போராட்டத்தில் உயிர்நீத்த தியாகிகளுக்கு அஞ்ச செலுத்தும் உழவர் தினப் பேரணி மற்றும் மாநாடு திங்கள்கிழமை நடைபெற்றது. இந்த மாநாட்டில் அவர் மேலும் பேசியதாவது:

நமது நாட்டில் 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் விவசாயம் நன்றாக இருந்தது. நாட்டின் வருமானத்தில் 60 சதவீதம் விவசாயத்தின் மூலமாகக் கிடைத்தது.

ஆனால் இன்றைக்கு நாட்டின் மொத்த வருமானத்தில் 11.4 சதவீதம்தான் விவசாயம் மூலம் கிடைக்கிறது. இதை விவசாயத்தின் வீழ்ச்சி என்றுதான் கூற வேண்டும்.

அமெரிக்காவின் மொத்த மக்கள் தொகையில் 2 சதவீதத்தினரும், பிரான்ஸில் 9 முதல் 10 சதவீதத்தினரும், மேற்கத்திய நாடுகளில் 2 முதல் 3 சதவீதத்தினரும் விவசாயம் செய்து வருகின்றனர். அந்த நாட்டில் விவசாயிகளற்ற விவசாயம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், நமது நாட்டில் விவசாயிகள் மூலம்தான் விவசாயம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

விவசாயத்தைப் பற்றிப் பல்கலைக்கழகங்கள், ஆய்வு நிறுவனங்கள் மூலமாகப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. இன்றைய நிலையில் 100 கி.மீ. இடைவெளிக்குள் விவசாயம் வேறுபடுகிறது. விவசாய நிலமும், அதன் குணமும் வேறுபடுகிறது.

நமது நாட்டில் இன்றைக்கு 2 லட்சம் நெல் ரகங்கள் உள்ளன. ஒட்டுமொத்தமான விவசாயம் நமது நாட்டில் இல்லை. விவசாயிகளின் பிரச்சினையை விவசாயிகளால்தான் தெரிந்து கொள்ள முடியும்.

விவசாயப் பிரச்சினை பொருளாதாரம் சம்பந்தப்பட்டது மட்டும் அல்ல, கலாச்சாரம், சமூகவியல், ஆன்மிகம், பாரம்பரியம் சம்பந்தப்பட்டதாகும்.

நமது நாட்டின் நிலப்பரப்பை விட அமெரிக்க சீன நாடுகள் மூன்றரை மடங்கு அதிகம் நிலப்பரப்பு கொண்டவையாகும். ஆனால், நமது நாட்டில் உள்ள நிலப்பரப்பைக் கொண்டு 16 கோடி ஹெக்டேர் நிலத்தில் விவசாயம் செய்ய முடியும்.

நிலப்பரப்பு பெரியதாக இருந்தாலும் சீனாவில் 10 கோடி ஹெக்டேரில்தான் விவசாயம் செய்ய முடியும். நமது நாட்டில் உள்ள விளைநிலங்களில் சரியாகப் பயிரிட்டால் ஆசிய கண்டத்துக்கே நம்மால் உணவை வழங்க முடியும்.

நமக்குத் தெரிந்த விஷயத்தைப் படித்தவர்கள், விஷயம் தெரிந்தவர்கள், ஓய்வு பெற்றவர்கள் எல்லோரிடமும் எடுத்துரைத்து சிந்தனைக் குழுக்களை உருவாக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்யவில்லை எனில் விவசாயத்தை விட நமக்குத்தான் அதிக பாதிப்பாகும்.

உலகின் மொத்த மக்கள் தொகையில் ஆறில் ஒரு பங்கு மக்கள் தொகையைக் கொண்டது நமது நாடு. நம் நாட்டின் உணவுத் தேவையை நம்மால்தான் நிறைவு செய்ய முடியும். உலகில் நிம்மதி ஏற்பட வேண்டும் எனில் பாரத நாடு தன்னிறைவு பெற்றாக வேண்டும். அது அரிசியில் மட்டுமல்ல, பருப்பு வகைகள், காய்கறிகள் என எல்லாவற்றிலும் தன்னிறைவு பெற வேண்டும்.

ரசாயனம் மூலம் விவசாயம் செய்வதால் பெரிய ஆபத்து ஏற்பட உள்ளது. பாரம்பரிய விவசாயத்தைத்தான் மேற்கொள்ள வேண்டும். போராட்டம், ஆர்ப்பாட்டம் ஒரு பக்கம் இருந்தாலும் சிந்தனை செய்யக்கூடிய குழுக்களை விவசாயிகள் உருவாக்க வேண்டும். இந்த வேலையை அடுத்த 5 ஆண்டுகளுக்கு விடாமல் செய்வேன் என உறுதியேற்க வேண்டும்.

விவசாயத்தில் இன்னும் 5 அல்லது 10 ஆண்டுகளில் பெரிய அளவில் மாற்றம் ஏற்பட உள்ளது. அதற்குரிய கட்டாயமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றார் குருமூர்த்தி.

பத்திரிகைச் செய்தி

தினமணி : ஜூலை 6 : 2010

- வேளாண்மையின் இன்றியமையாமையை உணரச் செய்து, இன்றைய சமுதாயத்திற்கு விழிப்புணர்வை உருவாக்குவதற்காக முத்திரை வாக்கியங்கள் தயார் செய்க.

தாய்மொழி வழி வேளாண் அறிவியல் கல்வி

அறிவியல் வளர்ச்சி என்பது ஒரு சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியை வரையறை செய்யும் அளவுகோலாய் இன்று மாறி நிற்கின்றது. இந்தியா, கிராமங்களில் வாழ்கிறது என்பார். அந்தக் கிராமங்கள் வேளாண்மையால் தான் உயிர் வாழ்கின்றன. இன்றைய அறிவியல் வளர்ச்சி வேளாண்மையை மையமிட்டதாகவே விளங்குகிறது. அத்தகைய வேளாண் வளர்ச்சியும், வேளாண் கல்வியும் ஒன்றோடு ஒன்று இணைந்தே காணப்படுகின்றன.

நம் நாட்டின் பொருளாதாரம் முற்றிலும் வேளாண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. உற்பத்தியை அதிகரிக்க இன்று பசுமைப் புரட்சி என்ற பெயரில் புதிய பயிர்கள், செயற்கையான இரசாயன உரங்கள், நவீனப் பூச்சிக் கொல் மருந்துகள், நீர்ப்பாசன மேம்பாடு என நமது பழமைவாய்ந்த வேளாண் தொழில் புதுமைக் கோலம் பூண்டுள்ளது. இன்றைய நடைமுறைக்கேற்றவாறு வேளாண் பெருங்குடி மக்களும் மிகப் பழைமையான சாகுபடி முறையிருந்து நவீன வேளாண் அறிவியல் தொழில் நுட்பத்திற்குத் தங்களை மாற்றிக்கொண்டு வருகின்றனர். எனினும் கடந்த சில ஆண்டுகளாகப் பயிர் உற்பத்திகளில் ஒரு தேக்கநிலை ஏற்பட்டுள்ளதற்கு நம் முன்னோர்கள் பின்பற்றி வந்த இயற்கை வேளாண்முறைகளை அறவே நாம் மறந்ததால் வந்த விளைவே காரணம் என வேளாண் அறிவியல் வளர்ச்சி என்ற நூல் ச. பரிமளா என்ற அறிஞர் சுட்டிக்காட்டி உள்ளார். இத்தகைய பின்னடைவில் வேளாண் கல்வியின் மொழிப்போக்கும் ஒரு காரணமாக அமைந்துள்ளது.

கிராமப்புற வேளாண் பெருமக்களுக்கு எடுத்துச் செல்லப்படும் நவீனத் தொழில்நுட்பங்கள் வேற்று மொழியான ஆங்கிலத்திலேயே இளநிலை வேளாண் பட்டப்படிப்பு மாணவர்க

ளுக்குப் பயிற்றுவிக்கப்படுகிறது. இப்படிப்புக்குப் பெரும்பாலான மாணவர்கள் கிராமப்புறங்களில் இருந்து தாய்மொழி வழி கல்வி கற்று வந்தவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இயல்பாகவே அவர்களுக்கு ஆங்கில வழியில் கற்றுக்கொள்வதில் சிரமம் இருக்கிறது. தொழில் நுட்பங்களைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடியாத நிலை நிலவுவதால் கிராமப்புற வேளாண் பெருமக்களிடம் தொழில் நுட்பங்களை வேளாண்துறையால் கொண்டு சேர்க்க முடியவில்லை.

தாய்மொழியில் வேளாண் கல்வி புகட்டப்படும்போது மாணவர்கள் தொழில்நுட்பக் கருத்துகளைப் புரிந்து, உள்வாங்கிக் கொள்வார்கள். இதனால் வேளாண் நுட்பங்களைக் கிராமப்புறங்களில் விரிவாக்கம் செய்யும்போது சிறப்பாக நுட்பங்களைக் கொண்டு சேர்க்க முடிகிறது. சீனா, ஜப்பான், ஜெர்மனி போன்ற மேலை நாடுகளில் தொழில்நுட்பப் புரட்சி பல துறைகளிலும் ஏற்பட்டுள்ளதற்கு அவர்களின் தாய்மொழிவழிக் கல்வியே காரணம். அவர்கள் சிறப்பாகச் சிந்திக்கவும், செயல்படவும் அவர்களது தாய்மொழி மிகவும் உதவியாக இருந்து வருகிறது.

இந்திய மக்கட் தொகையும் உணவு உற்பத்தியும்

குடியரசு நாடாக நமது நாடு அறிவிக்கப்பட்ட போது நமது உணவு உற்பத்தி 51 மில்லியன் டன்களாக இருந்தது. இதுவே 205 மில்லியன் டன்களாக 1996-97 ஆம் ஆண்டு உயர்ந்துள்ளது. இந்த 50 ஆண்டுகளில் நான்கு மடங்காக உணவுப்பெருக்கத்திற்கு நமது வேளாண்மையில் விஞ்ஞானம் புகுத்தப்பட்டதும், அம்முறையில் சாகுபடி முறைகளை மாற்றி அமைக்கப்பட்டதுமே காரணம் ஆகும்.

எனவே உணவு உற்பத்தியைப் பல வழிகளில் அதிகரிக்கச் செய்யப் புது முனைப்புத் தர வேண்டிய நிலை உள்ளது. அனைவருக்கும் உணவு கிடைத்திட முதல் பசுமைப்புரட்சியில் சாதனை புரிந்த நாம், மக்கட் தொகைக்கேற்ப உணவு உற்பத்தியைச் சரி

விகித அளவில் உயர்த்திட இரண்டாம் கட்டப் பசுமைப் புரட்சியைச் செயல்படுத்த வேண்டியது அவசியம். அதற்கேற்ப மனித வளங்களை ஒருங்கிணைத்து உபயோகித்தால் தான் நம்மால் இலக்கை எட்ட முடியும். இதற்கு இளைஞர்களின் செயல்திறனைத் தக்க கல்வி மற்றும் செயல்திட்டப் பயிற்சி வாயிலாக உயர்த்தி, உணவுப்பொருள் பெருக்கம் காண்பது அவசியம் ஆகின்றது. விவேகானந்தர், புதிய நவீன இந்தியாவை இளைஞர்கள் வாயிலாகவே சாதித்திட முடியும் என அறைகூவல் விடுத்தார் என்பதை நினைவு கூர்தல் நல்லது.

மக்களைக் கிராமப்புறங்களிலேயே விவசாயம் மற்றும் கைவினைப்பொருட்கள் தயாரித்திட நிலைநிறுத்த வேண்டும். அவர்களுக்குத் தினசரி வருமானம் உயர்ந்திட ஆவன செய்ய வேண்டும். இதற்கு மேல்நிலைப்பள்ளிக் கல்வித்திட்டத்தில் வேளாண் கல்வியைத் தமிழ் வழியில் பயிற்றுவித்தல் கட்டாயமாக்க வேண்டும். இதன்வழி நவீனப் பயிற்சாகுபடி முறைகளைப் பயிற்சியின் மூலம் விளக்கிட வேண்டும்.

இவ்வகையில் வியாபார ரீதியாக வேளாண் தொழில் நுட்பத்தை மேற்கொள்ளலாம்.

தாய்மொழி வழியில் தேர்ச்சி பெற்ற வேளாண் பட்டதாரிகளைத் தேர்வுசெய்து, மேல்நிலைப் பள்ளி மாணவர்களுக்கேற்பப் பாடம் கற்கும் செயல்முறையில் நவீன தொழில்நுட்பத்தை மாணவர்களுக்கு மனத்தில் விதைத்திடப் பயிற்சி அளிக்க ஆசிரியர்களை நியமித்திட வேண்டும். இதனால் மேல்நிலைப் பள்ளிகளெல்லாம் சிறு விவசாயப் பயிற்சித் தளங்களாக (krishi Vigyan Kendra) அமைந்திடும். இவ்வாறு பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கு இவ்வழியில் தொழில் தொடங்கிடத் தேசிய வங்கிகள் உதவி செய்யலாம்.

இவ்வகையில் மேல்நிலைப்பள்ளி மற்றும் வேளாண் பட்டப்படிப்பு நிலையில் மாணவர்க

ளுக்குத் தமிழ்வழிப் பயிற்றுவிப்பு வேளாண் வளர்ச்சியில் மிகப் பெரியதொரு மாற்றத்தையும் முன்னேற்றத்தையும் பெறச்செய்யும் என்பதில் உள்ளவமும் ஐயமில்லை.

முனைவர் ச. பசுபதி

- 'அறிவியல் பாடங்களைத் தமிழ் மொழி வழியில் கற்பது மேன்மை தரும், தராது' என்ற தலைப்பில் வகுப்பில் பட்டிமன்றம் நடத்துக.
- வேளாண்மையின் மேன்மையை உணர்த்தும் உழவர் திருநாள் வாழ்த்துகளைப் பரிமாறிக் கொள்வதற்காகக் கணினி மற்றும் இணையத்தைப் பயன்படுத்தி அழகிய வாழ்த்து அட்டைகள் தயார் செய்க.
- 'வருங்காலச் சமுதாயத்தின் உணவுப் பிரச்

சினையைத் தடுக்க என்ன என்ன செய்யலாம்' என்ற பொருள்படும்படி கட்டுரை/கவிதை எழுதுக: வகுப்பு வேளாண் இதழில் வெளியிடுக.

- செய்தித்தாள்களில் வரும் விவசாயம் தொடர்பான செய்திகளைத் தொகுத்து, ஒரே செய்தியை வெவ்வேறு பத்திரிகைகள் எவ்வாறு தருகின்றன என்பதை ஒப்பீடு செய்க. ஏதேனும் ஒரு பத்திரிகைக்கு வாசகர் கடிதம் எழுதுக.
- உங்கள் வட்டாரப் பகுதியில் கட்டடங்களான விளைநிலங்கள் மற்றும் பாழ்பட்டுக் கிடக்கும் விளைநிலங்கள் பற்றிய ஆவணப்படம் தயார் செய்வதற்கான வரைவைப் பெற்றோர் ஆசிரியர் சங்கப் பொதுக்கூட்டத்தில் வெளியிடுக.

குறைவற்ற செல்வம்

நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி அதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்.

- திருவள்ளுவர்

நூறாண்டு வாழ....

உடல்நலம் பேணல்

உடன் உறுதி உடையவரே
உலகில் இன்பம் உடையவராம்;
இடமும் பொருளும் நோயாளிக்கு
இனிய வாழ்வு தந்திடுமோ!

சுத்த முள்ள இடமெங்கும்
சுகமும் உண்டு நீயதனை
நித்தம் நித்தம் பேணுவையேல்
நீண்ட ஆயுள் பெறுவாயே.
கூழை யேநீ குடித்தாலும்
குளித்த பிறகு குடியப்பா!
ஏழை யேநீ ஆனாலும்
இரவில் நன்றாய் உறங்கப்பா!

தூய காற்றும் நன்னீரும்
சுண்டப் பசித்த பின்உணவும்
நோயை ஓட்டி விடுமப்பா!
நூறு வயதும் தருமப்பா!

- கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை
மலரும் மாலையும்

- கவிமணியின் பாடலைப் படித்து இரசனைக் குறிப்பு எழுதுக.

வருமுன் காத்தல்

இறைவன் படைப்பில் தலையாயது மனிதப் பிறவியாகும். அறிவினும் அனுபவத் திலும் உயர்வானது. உடல் உறுதி உடையவரே உலகில் இன்பம் உடையவர் என்பது கவிமணியின் கருத்து. அரிசிக்கு உமியைப்போல உயி

ருக்கு உடல் முக்கியமானது. உடனை உறுதி செய், நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம், சுவர் இருந்தால்தானே சித்திரம் வரைய முடியும் என்பது போன்ற பொன்மொழிகள் மனித வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டுதல்களாகும்.

உடல்நலம் பெற

உடல் உறுதியாக இருக்க வேண்டுமானால் சத்துள்ள உணவு வேண்டும். சத்துணவுத் திட்டம் நடைமுறையில் இருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. மனித வாழ்க்கையில் இருபத்தைந்து வயதுடன் உடல் வளர்ச்சி நிறைவு பெறுகிறது. அதனால்தான் உடலைப் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்றனர் பெரியோர். கொங்கணச் சித்தர்,

ஊத்தைச் சடலமென்று எண்ணாதே இதை

உப்பிட்ட பாண்டமென்று எண்ணாதே

என்று உடம்பைப் பழித்துப் பேசுதல் வேண்டாம் என்கின்றார். உடம்பின் சிறப்பினை உணர்த்தும் திருமூலர் தமது திருமந்திரத்தில்,

உடம்பினை முன்னம் இழுக்கென்றிருந்தேன்

உடம்பி னுள்ளே உறுபொருள் கண்டேன்

என உடன் உறுதி குறித்துச் சுட்டுகின்றார்.

அக்கால மக்கள் எளிமையான வாழ்க்கை, இயற்கையான உணவு, கால்நடையாக நடந்து செல்லுதல் போன்ற பழக்கங்களைப் பயிற்சியாகக் கொண்டிருந்தனர். அதனால்தான் அவர்களால் நிம்மதியாக வாழ முடிந்தது. அறிவியல் வேகத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் மக்களின் இன்றைய வாழ்க்கை முறையின் சூழல்கள் வெவ்வேறாக அமைந்துள்ளன. உணவுப் பழக்கங்கள், உடலோம்பு முறைகள்,

சுற்றுச்சூழல்கள் போன்றவை மாறுதல்களை விளைவிக்கின்றன.

உண்ணும் முறை

உண்ணும் உணவுகளை முறையாக உண்பதாலும் உடல் உறுதி அடைகிறது. உண்ணும்போது பரபரப்பு இன்றி மகிழ்ச்சியாக உண்ண வேண்டும். இல்லாவிட்டால் உணவின் பயனை அடைய முடியாது. உண்ணும் முறையை ஆசாரக்கோவைப் பாடலொன்று தெரிவிக்கின்றது. அதாவது,

நீராடிக் கால்கமுவி வாய்பூசி மண்டலம் செய்து
உண்டாரே உண்டார் எனப்படுவார் அல்லாதார்
உண்டார் போல் வாய்பூசிச் செல்வர் அது
வெடுத்துக்

கொண்டார் அரக்கர் குறித்து.

என்கின்றது. அவ்வாறு செய்யாதவர் உண்பவரைப் போல வாயை அடைத்துச் செல்வர் ஆவர். அத்தகையவரது உணவை அரக்கர் எடுத்துக் கொள்வர் என விளக்குகின்றது. உண்ணும் விதத்தை,

உண்ணுங்கால் நோக்கும் திசை கிழக்குக்
கண்ணமர்ந்து

தூங்கான் துளங்காமை நன்கு இரீஇயாண்டும்
பிறிதுயாது நோக்கான் உரையான் தொழுதுகொண்டு

உண்க உகாஅமை நன்று.

என்ற பாடல் பேசாது, உண்ணும் உணவைக் கையால் எடுத்து, சிந்தாமல் நன்றாய் உண்ண வேண்டும் என்று சுட்டுவதைக் காணலாம். உண்ணக் கூடாத முறைகளாக,

கிடந்துண்ணார் நின்றுண்ணார் வெள்ளிடையும்
உண்ணார்

சிறந்தது மிகவுண்ணார் கட்டில்மேல் உண்ணார்

இறந்தொன்றும் தின்னற்க நின்று.

என்ற பாடல் கூறுகின்றது. படுத்துக்கொண்டும் நின்று கொண்டும் திறந்த வெளியிலும் உண்ணுதல் கூடாது. விரும்பி அதிகமாகவும் உண்ணக் கூடாது. கட்டில் அமர்ந்தபடி உண்ணக்கூடாது. நெறிமுறைகளைக் கடந்து அதிகம் தின்னக் கூடாது என்றும் தெளிவாக உணர்த்துவதை அறியலாம்.

இன்றைய தேவை

சுகாதாரமான உணவும், சுகாதார வாழ்வும் மிகவும் தேவை. எல்லா உணவுகளிலும் நல்ல உணவு காற்றுதான். தூய்மையான காற்று கிடைப்பது அரிதாக இருக்கின்றது. நகரங்களில் பலமணி நேரம் ஒரே இடத்தில் கம்ப்யூட்டர் முன் கண்ணாடி அறைக்குள் அடைக்கப்பட்டிருக்கும் இளைஞர்களுக்கு மன இறுக்கம் ஏற்படுவதில் வியப்பில்லை. வேலைச் சமையின் காரணமாக இயல்பான நிலையை இழந்து விடுகின்றனர். பள்ளி மாணவர்கள் தங்கள் கண்களுக்கும் மூளைக்கும் அதிகப்படியான பளுவைக் கொடுக்கின்றனர். இரவில் அதிகமான நேரம் கண் விழிக்கின்றனர். ஒழுங்கான உணவின்மை, பெற்றோர்கள் கொடுக்கின்ற மன அழுத்தம், மதிப்பெண்கள் குறையும்போது ஏற்படும் தோல்வி மனப்பான்மை, தன் எண்ணங்களைப் பகிர்ந்துகொள்ள முடியாத வகையில் உறவுகளின் பிளவுகள் போன்றவை மாணவர்களுக்கு மன உளைச்சலைத் தருகின்றன.

பயிற்சியும் முயற்சியும்

இணையதளத்தில் ஈடுபடுத்திக் கொள்ளும் இன்றைய இளைஞர்களின் மன அழுத்தத்திற்கு மற்றொரு காரணம் உடற்பயிற்சியின்மையாகும். உடற்பயிற்சியால் உடல்வமை பெறும் என்பதால்,

ஓடி விளையாடு பாப்பா, நீ

ஓய்ந்திருக்க லாகாது பாப்பா

என்று விளையாட்டினைப் பாரதியார் வயறுத்துகின்றார். நாகரிக வாழ்க்கையில் கைகளையும் கால்களையும் அசைப்பதுகூட நின்றுவிட்டது. வாகனங்களைப் பயன்படுத்துவதும் வேலையாட்கள் வைத்துக்கொள்வதும் ஆடம்பரம் என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள் பார்ப்பதுதான் ஓய்வு என்று பலர் கருதுகிறார்கள். இளந்தலைமுறையினர் இதனால் ஆட்கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

உடற்பயிற்சி செய்வதால் உடல் உறுப்புகள் வமை பெறுகின்றன. வியர்வை வெளிப்பட்டு இரத்த ஓட்டம் நல்லமுறையில் சிறந்து விளங்குகிறது. உடலுள்ள அகப்புற உறுப்புகள் சுறுசுறுப்பாக இயங்குகின்றன. ஆனால்

இன்றோ நடைப்பயிற்சிக்கு நேரம் ஒதுக்க வேண்டியுள்ளது என்று நினைக்கின்றனர்.

இன்றைய உலகில் எதையும் புறக்கணிக்கத் தேவையில்லை. அன்றாடத் தேவைகளை நிறைவு செய்து கொள்வதற்கு அவை பயன்படுமானால் அவற்றை ஆடம்பரம் எனக் கருதுவதும் தவறு. இந்தியாவின் மாபெருந்தலைவர் அண்ணல் காந்தியடிகள் நூல் நூற்பதை நல்ல தொண்டாக வற்புறுத்தியிருப்பதை அறியலாம். ஓய்வு நேரத்தில் தோட்டங்கள் அமைத்தல், நல்ல நூல்களைப் படித்தல், விளையாட்டுகளில் பங்கு பெறுதல் போன்றவற்றில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

பயனளிக்கக் கூடிய உடற்பயிற்சியே நல்லது. காலை, மாலையில் நடந்து செல்வது மிகவும் நன்று. நாளொன்றுக்கு ஒருமணி நேரம் நடைப்பயிற்சி மேற்கொள்ள வேண்டும். உடற்பயிற்சி செய்யும்போது உறுப்புகள் தீவிரமாக விரைந்து வேலை செய்கின்றன. அதனால் கழிவுப் பொருட்கள் வெளிவருவதற்கு வாய்ப்புகள் உண்டு. நீரிழிவு நோயிருந்து விடுபடலாம். கால்பந்து, பூப்பந்து, ஹாக்கி, கபடி, குத்துச் சண்டை, கராத்தே, சிலம்பம் போன்ற விளையாட்டுகள் தற்காப்புப் பயனளிக்கக் கூடியது என்பதையும் உணர்தல் வேண்டும். தியானப் பயிற்சியின் மூலமாக மனதிற்கு அமைதி கிடைக்கிறது. சுறுசுறுப்பாக இயங்க முடியும். உடல் சோர்ந்தால் உள்ளம் சோர்ந்துவிடும். இதனைப் புரிந்து கொள்ளாமல் வீடியோ விளையாட்டுகள், தொலைக்காட்சி பார்த்தல் போன்ற பளுவினைத் தருதல் வேதனை அளிக்கக்கூடிய செய்தியாகும். உடல் ஆரோக்கியம் என்பது உடலை மட்டுமல்ல, உள்ளத்தின் ஆரோக்கியமான நிலையையும் குறிக்கும்.

உடனை உறுதி செய்

உடனை உறுதி செய்யும் வழிகளில் முதன்மையானது ஒழுக்க நெறி தவறாமல் வாழ்வதாகும். மது மற்றும் போதைப் பொருட்களைத் தவிர்த்திடுதல் வேண்டும். காபி, தேநீர் போன்றவற்றை அடிக்கடி குடித்தல் கூடாது. இத்தகைய தீய பழக்கங்கள் மன அழுத்தத்திற்குரிய வாயில் களாகும். “தொட்டில் பழக்கம் சுகாடு மட்டும்” என்ற பழமொழியை உணர்ந்து நல்ல பழக்கங்

களைக் கடைபிடித்தல் வேண்டும் என்பதால் ஒழுக்கம் உயிரினும் சிறந்ததாகக் கருதப்படுகின்றது. உடலோம்புதலுக்கு மனத்தூய்மையும் சிறந்த வழியாகும். மனதில் தோன்றும் குற்றங்களை விட்டொழித்தல் வேண்டும் என்பதைத் திருவள்ளுவர்,

அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சொல்
நான்கும்

இழுக்கா இயன்றது அறம்

எனக் கூறுகின்றார். பொறாமை, ஆசை, சினம், கடுஞ்சொல் ஆகிய மனக்குற்றங்களை நீக்கி வாழ்வது அறமாகும் என்பது அதன் கருத்தாகும்.

சில வேளைகளில் சந்தர்ப்பங்கள் கூட மன இறுக்கத்திற்கு வழிவகுக்கின்றது. அதிருந்து விடுபட முடியாமல் தவிக்கும்போது மனப்பாதிப்பு ஏற்படுகின்றது. மன அமைதி இல்லாமல் இருக்கின்றனர். வாழ்க்கை என்பது என்ன வென்பதற்கு நல்வழிப்பாடல் கூறும் கருத்து,

உண்பது நாழி உடுப்பது நான்கு முழம்

என்பது கோடி நினைந்து எண்ணுவன - கண்

புதைந்த

மாந்தர் குடிவாழ்க்கை மண்ணின் கலம் போலச்

சாந்துணையும் சஞ்சலமே தான்

என்பதாகும். மனித வாழ்க்கையானது மண்ணால் செய்த கலம் போன்றது. அவ்வாறிருக்கும்போது சாகும் வரையிலும் மன அமைதி இல்லாமல் இருப்பதால் என்ன பயன் கிடைக்கப் போகிறது என்பதை அப்பாடல் உணர்த்துகின்றது.

நீண்டநாள் வாழ

நீண்ட காலம் வாழ வேண்டுமாயின் கோபம், வருத்தம், பொறாமை, பகை, கவலை ஆகியவற்றிற்கு இடம் கொடுத்தல் கூடாது. ஒரு வருக்கொருவர் அன்புகொண்டு உளநிறைவுடன் வாழ்வதுதான் சிறப்பாகும். கவலையை விலைக்கு வாங்குவது கூடாது என்பதை ‘யாண்டு பலவாக...’ எனத் தொடங்கும் புறநானூற்றுப் பாடல் விளக்குகின்றது. மனைவி, மக்கள், ஏவலர்கள், மன்னன், சான்றோர் என்று பலர் சூழ்ந்திருக்கும் சமுதாயச் சூழல் நல்லதாக அமைவதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

வருமுன் காத்திட

நோயற்ற வாழ்வு வாழ, வருமுன் காப்பதே சிறந்தது. வருமுன் காக்கவில்லை என்றால் வைக்கோல் நெருப்பில் எரிந்து போவது போல உடல் அழிந்து போய்விடும் என்பதை,

“வருமுன்னர் காவாதான் வாழ்க்கை எரி முன்னர் வைத்தாறு போலக் கெடும்”

என்ற திருக்குறள் உணர்த்துகிறது. நோய், துன்பம், கவலை ஆகியவற்றை ஆவலுடன் எதிர்கொண்டு வரவேற்க வேண்டிய தேவையில்லை. எதிர்காலத்தை எண்ணிச் செயல்பட வேண்டும். நோய் தவிர்க்கும் முறைகளையும் அறிந்திடுதல் வேண்டும் என்பதை,

நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி அதுதணிக்கும்

வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்

என்ற குறள் உணர்த்துகின்றது. தகுதியான உணவே தகுதியான மருந்து என்பதையும் அறிந்திருக்க வேண்டும். இயற்கைக் காற்று, தூய்மையான நீர், உடலும் உள்ளமும் தூய்மையாக இருத்தல் போன்றவை இன்றியமையாதவையாகும்.

இளைஞர்கள் மன அழுத்தம், இரத்தக் கொதிப்பு, நீரிழிவு போன்ற நோய்களிருந்து காத்துக் கொள்ள வேண்டுமானால் சில நிபந்தனைகளை மனதில் பதிவுசெய்ய வேண்டும். அறிவோடும், அளவோடும் வேலை செய்தல், அளவோடு சத்தான உணவினைப் பெறுவது, நாள்தோறும் உடற்பயிற்சி, ஓய்வு நேரத்தை நன் முறையில் பயன்படுத்துவது, மனம் தூய்மை பெறுவதற்கு நல்ல நூல்களைப் படிப்பது போன்றவற்றைச் செயல்படுத்தினால் வீட்டையும் நாட்டையும் காத்து, உயர்வு பெறலாம். வருமுன் காத்தால் வாழ்வாங்கு வாழலாம் என்பது உறுதி.

முனைவர் வி. அழக

- *நோய் வராமல் காப்பதற்கான வழிமுறைகள் குறித்த கருத்துகளை மருத்துவ இதழ்களிலிருந்து திரட்டிச் சொற்பொழிவு ஒன்று தயாரிக்க.*

நோய் தீர்க்கும் சொற்கள்

நம் காலத்தில் தீர்க்கவே முடியாத நோய் எது என ஒரு நண்பர் என்னிடம் கேட்டார். மருத்துவர்கள் மீது நம்பிக்கை இல்லாமல்போன நோய் என்றேன். நண்பர் புரியாமல், அது என்ன என்று மறுபடியும் கேட்டார். இன்று மருத்துவரிடம் சென்று வரும் பெரும்பான்மையினர் மருத்துவர்களை நம்புவதே இல்லை. அவர் தந்த மருந்துகள் தன்னைக் குணமாக்குமா என்று சந்தேகப்படுகிறார்கள். எதற்கும் இன்னொரு மருத்துவரைப் பார்த்துவிடலாம் என்று அடுத்த மருத்துவரைத் தேடுகிறார்கள். அவர் தந்த மருந்தை முதல் மருத்துவர் தந்ததுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கிறார்கள். குழப்பம் அடைகிறார்கள்.

ஆங்கில மருத்துவம் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கும்போதே மாற்று மருத்துவத்துக்குத் தாவுகிறார்கள். அதைச் சாப்பிடத் துவங்குவதற்குள் சந்தேகம் வருகிறது. உடனே விட்டுவிடுகிறார்கள். மருத்துவம் தொடர்பாக யார் எந்தத் தகவல், செய்தி சொன்னாலும் நம்பிவிடுகிறார்கள். அதை நினைத்து நினைத்து அச்சப்படுகிறார்கள். அந்தப் பயம்தான் நம் காலத்தில் தீர்க்க முடியாத நோய் என்றேன்.

என் நண்பர் ஒருவர். 48 வயது. இங்கு ரன்ஸ் ஊழியர். திடீரென ஒருநாள் மூட்டு வயால் அவதிப்படத் துவங்கினார். வீட்டின் அருகில் உள்ள மருத்துவரிடம் காட்டி வந்தார்கள். அந்த மருத்துவர் வெறும் எம்.பி.பி.எஸ். அவரால் இதைச் சரியாகக் கண்டுபிடிக்க முடியாது என்று அவநம்பிக்கை கொண்ட நண்பர், பெரிய மருத்துவமனைக்குப் போய் வரலாம் என்றார். நகரின் அதிநவீன மருத்துவமனையில் சிறப்பு மருத்துவரிடம் காட்டினார்கள். ஸ்கேன் எடுக்கப்பட்டது. வ நிவாரணிகள், மருந்துகள் தரப்பட்டன. உடனே நண்பர், இது பணம் பறிக்கும் வழி; மூன்றாவதாக ஒரு டாக்டரிடம் காட்டி அபிப்பிராயம் கேட்டுவிடலாம் என்றார். அதற்கும் வீட்டார் சம்மதித்தனர்.

இப்படியாக, அவர் இரண்டு வாரங்களில் ஏராளமான டாக்டர்களிடம் தனது மூட்டு வயைக் காட்டிவிட்டார். உடல் எடை அதிகமாவதன் காரணமாக மூட்டு வ உருவாகி இருக்

கக்கூடும். அல்லது வயதாவதன் காரணமாகத் தேய்மானம் ஏற்படுவது இயல்பு. ஆகவே, வ அதிகமானால் நிவாரணிகள் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று மருத்துவர்கள் சொன்னதை அவரால் நம்ப முடியவில்லை. தனது நோய் மிக இயல்பானது; பெரும்பான்மையினருக்கு வரக்கூடியது என்பதை அவரால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. தொடர்ந்து சந்தேகத்துடனே இருந்தார். மருத்துவர் தந்த மருந்துகளை முறையாகச் சாப்பிடவும் இல்லை.

ஒரு மாதத்துக்குப் பிறகு ஆயுர்வேத மருத்துவமனைக்குச் சென்று 2,000 ரூபாய்க்கு மருந்து வாங்கி வந்தார். இரண்டு நாட்களில் அக்குஞ்சர் சிகிச்சை செய்தார். அவரது உறவினர் வழியாக ஹோமியோபதி வைத்தியச் சிகிச்சை பற்றிக் கேள்விப்பட்டிடு, அங்கேயும் போய் வந்தார். இடையில் 12 கோயில்களில் பிரார்த்தனை பூஜைகள் செய்துகொண்டார். எதனாலும் மூட்டுவ குறையவே இல்லை.

நண்பரின் அப்பாவுக்கு வயது 75. அவருக்குக் கடுமையான கால் வ இருக்கிறது. அவர் ஒருபோதும் தனது வயைக் காட்டிக் கொண்டதே இல்லை. தானாகத் தைலம் தேய்த்துக்கொள்வதோடு, முடிந்தவரை தனது வேலைகளை அவரே செய்து வந்தார். ஒரு போதும் அவர் தன்னை ஒரு நோயாளியாகக் கருதியது இல்லை.

தினசரி நடைப்பயிற்சி, எளிய உணவு, பகல் நேரங்களைப் படிப்பதிலும் இசை கேட்பதிலுமாக ஈடுபடுத்தி வந்தார். அவருக்குத் தனது 48 வயது மகன் வ தாங்க முடியாமல் கூப்பாடுபோடுவதும், மருத்துவர்களைத் தேடி அலைவதும் சிறு பிள்ளைத் தனமாகத் தோன்றியது.

ஒருநாள் அவர் தன் மகனை அழைத்து, “நீ இன்னும் சின்னப்பிள்ளை இல்லை. வக்கு துன்னா... வக்கட்டும்னு பொறுத்துக்கோயேன். ஏதாவது ஒரு டாக்டர் கொடுத்த மருந்தை ஒழுங்காச் சாப்பிட்டா, இந்நேரம் நீ சரியாகி இருப்பே” என்றார். அதை அவரது மகனால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை.

“முட்டாள் மாதிரி பேசுறப்பா. என் வ எனக்குத்தான் தெரியும். உன் ‘அட்வைஸ்’ தூக்

கிக் குப்பைல போடு. இந்த வீட்ல என் வயை நீங்க யாரும் புரிஞ்சுக்கவே இல்லை. உங்களுக்கு வேடிக்கையா இருக்கு” என்று கடுமையாகக் கத்தி, வீட்டில் இருந்த மனைவி, பிள்ளைகள் யாவரையும் திட்டித்தீர்த்தார்.

வயைத் தாங்கிக்கொள்ளவும் ஏற்றுக் கொள்ளவும் இந்தக்காலப் படிப்பு உதவவே இல்லை.

“உனக்கு எல்லாத்துக்கும் பயம். அதுல பாதி நீயே ஏற்படுத்திக்கிட்டது. 100 பேர் கூடவே இருந்தாலும், நோய் யாருக்கு வருதோ, அவங்க தான் அத்தனையும் அனுபவிக்கணும். நோய்ல இருந்து விடுபட மருந்து மட்டும் போதாது. மனசுதாம்ப்பா முக்கியம்” என அவரிடம் அவரின் அப்பா மனம்விட்டுச் சொன்னார். தற்போது அந்த நண்பர் மறுபடி முதல் பார்த்த மருத்துவரிடம் சிகிச்சை பெறலாம் என்று தொடங்கி இருக்கிறார். இது யாரோ ஒருவரின் பிரச்சினை இல்லை. பெரும்பான்மையினர் மருத்துவத்தை, மருத்துவர்களைச் சந்தேகத்துடனே பார்க்கிறார்கள். அதற்குத் துணை செய்வதுபோலவே போ மருந்துகள், பணம் பறிக்கும் மருத்துவமனைகள், போ டாக்டர்கள் பெருகி வருகிறார்கள். அவர்களால் பாதிக்கப்பட்ட நோயாளிகளின் கதைகளை ஊடகங்கள் தொடர்ந்து வெளியிடுகின்றன. அது நோயை விட அதிக அச்சம் ஊட்டுகிறது.

நம்பிக் கைதானே மருத்துவத்தின் முதல் படி. அதைக் கைவிட்டால் எப்படி நோய் குணமாகும்? கடந்த காலத்தில் டாக்டர்கள் மீது நம்பிக்கை இருந்தது. மருத்துவர் முன்பாகப் போய் உட்கார்ந்த மறு நிமிடமே தனக்குக் குணமாகப்போகிறது என்ற நம்பிக்கையை நோயாளி உருவாக்கிக்கொள்ளத் துவங்குவான். மருத்துவரும் மிக அன்பாகப் பேசி அவனை ஆறுதல் படுத்துவதோடு மிகக் குறைவான மருந்துகளால் அவனது நோயைக் குணமாக்க முயற்சிப்பார்.

நோயாளி, மருத்துவர் என்ற உறவு கறாரானது அல்ல; மாறாக, மருத்துவர் மீது நோயாளிகள் மரியாதையுடன் இருந்தார்கள். மருத்துவர்களும் நோயாளிகளின் மீது அதிக அக்கறையும் அன்பும் கொண்டு இருந்தார்கள். அது ஓர் அறமாக இருந்து வந்தது. சிற்றூர்களில் மருத்

துவர்களே, நோயாளிகளுக்குப் பேருந்துக்காகப் பணம் தந்து அனுப்பி வைத்த சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன. அதுபோல மருத்துவரைப் பார்க்கச் செல்பவர்கள்.. அவருக்காகத் தங்கள் நிலத்தில் விளைந்த பழங்கள், தானியங்கள், கீரைகள், மற்றும் பால் பொருட்களைக் கொண்டு போவார்கள். அப்படி இன்று கிராமப்புற மருத்துவமனைகளில்கூட நடப்பது இல்லை.

இன்றுள்ள மருத்துவமனைகள், சென்ட்ரல் ஸ்டேஷனில் ரயில் பிடிக்கப் போகிற கூட்டத்தைவிட அதிகமான தள்ளுமுள்ளு நடக்கும் இடமாக உள்ளது. ஒரு மருத்துவர், மாலை 4 மணி முதல் 10 மணிக்குள் மட்டும் 120 நோயாளிகளைச் சந்திக்கிறார். அப்படி என்றால், ஒரு நோயாளிக்கு மூன்று நிமிடங்கள் செலவழிக்கிறார். அதில் ஒரு நிமிடம்கூட அவர் பேசுவது இல்லை. மீறி அவர் பேசும் ஒன்றிரண்டு சொற்களும் கூட ஆங்கிலத்தில் இருப்பதால் நோயாளிகள் அதிகம் பீதி அடைகிறார்கள்.

சொற்கள் மருத்துவக் குணம் கொண்டவை. சரியான ஆறுதல் தரக்கூடிய சில சொற்களை மருத்துவரிடம் இருந்து நோயாளி கேட்டால் போதும், அது மனதில் விதைபோல விழுந்து முளைக்கத் துவங்கிவிடும். அதை வளர்ப்பதற்குத் தெம்பூட்டும் சொற்களை நோயாளியின் நண்பர்களும் குடும்பமும் தொடர்ந்து

சொல் ச சொல் வமை தருவார்கள். இன்று நாம் கைவிட்டது அத்தகைய சொற்களையே.

மருத்துவர்கள் ஒன்றும் மந்திரவாதிகள் அல்ல; நம் மனதில் உள்ளதைத் தானே கண்டு பிடிப்பதற்கு நாம்தான் அவர்களுடன் பேச வேண்டும். அதே நேரம் நோயாளியைப் பேச விட்டால், அவன் தனது வயைப் பற்றிய கற்பனையை மிக அதிகமாகவே பேசிக்கொண்டு இருப்பான். ஆகவே, நோயாளிகளுடன் பேசி நோய்மையை அறிந்துகொள்வது ஒரு கலை. அதில் விற்பன்னர்களாக இருப்பவர்களே சிறந்த மருத்துவர்கள்.

நோய், உடலைவிட மனதையே அதிகம் பாதிக்கக் கூடியது. ஆகவே, மனதை நிலைப்படுத்திக் கொள்ளத் தைரியமும் ஆழ்ந்த நம்பிக்கையுமே தேவை. சாவை எதிர்கொள்ளும் நிலையில் கூட நோயாளிகள் நடந்துகொண்ட தைரியமான செயல்பாடுகள் வரலாற்றின் பக்கங்களில் மனித நம்பிக்கையின் சான்றுகளாக உள்ளன.

எஸ். ராமகிருஷ்ணன்
(ஆனந்த விகடன் 16-06-2010)

- 'நம்பிக்கையே மருத்துவத்தின் அடிப்படை என்ற கருத்து குறித்து விவாதித்துக் குறிப்பு எழுதுக.

உயிரின் விலை

போதும் போத்தனம்!

கடந்த இரண்டு மாதமாக இந்தியாவின் பல பாகங்களில், குறிப்பாகப் பெருநகரங்களில் நடத்தப்பட்ட சோதனைகளில் பல மருந்துக் கடைகளில் போ மருந்துகளும் போதை மருந்துகளும் விற்கப்படும் அதிர்ச்சி தரும் தகவல் வெளியாகி இருக்கிறது. போதாக்குறைக்குப் பல மருந்துக் கடைகளில் காலாவதியான மருந்துகள் சம்பந்தப்பட்ட நிறுவனங்களுக்குத் திருப்பித் தரப்படுவதற்குப் பதிலாக ஏமாளி வாடிக்கையாளர்களின் தலையில் கட்டப்படுவதும் தெரிய வந்திருக்கிறது.

கடந்த மார்ச் மாதம் முதல் நடத்தப்பட்ட அதிரடிச் சோதனைகளில் ரூ. 2 லட்சத்துக்கும் அதிகமான போ மருந்துகள் கைப்பற்றப்பட்டிருக்கின்றன; 2000-க்கும் அதிகமான வழக்குகள் மருந்துக்கடை அதிபர்கள் மீது தொடரப்பட்டுள்ளன.

1940- இல் பிரிட்டிஷார் காலத்தில் பிறப்பிக்கப்பட்ட மருந்து மற்றும் அழகுச் சாதனங்கள் சட்டம் எந்த அளவுக்கு இந்தப் போக்கைக் கட்டுப்படுத்த உதவியிருக்கிறது என்பது சந்தேகம்தான். அந்தச் சட்டப்படி குற்றவாளிகளுக்கு அபராதம் விதிப்பதுடன் அவர்களது மருந்து விற்பனை செய்யும் உரிமம் பறிக்கப்படவும் செய்யலாம், அவ்வளவே. போ மருந்துகள் விற்கப்படுவதைத் தடுப்பதற்காக எல்லா மாநிலங்களிலும் தனியாக ஒரு பிரிவு, மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறையில் இருந்தாலும், அந்தப் பிரிவு போதிய ஆள்பலம் இல்லாத, தேவையான அதிகாரம் இல்லாத ஒரு பிரிவாகத்தான் செயல்படுகிறது. இதே நிலைதான், இந்தியா முழுவதும்!

கடந்த 20 ஆண்டுகளில் இந்தியா மருத்துவத் துறையில் மிகப் பெரிய முன்னேற்றத்தை அடைந்திருக்கிறது என்பதில் மாறுபட்ட கருத்தில்லைதான். ஆனால் அந்த முன்னேற்றம் மருந்து தயாரிப்பு நிறுவனங்களுக்கும், மருத்துவக் காப்பீட்டு நிறுவனங்களுக்கும், மருத்துவமனைகளுக்கும் பயன்படும் அளவுக்குச் சாதாரண பொதுமக்களுக்குப் பயன்படுகிறதா

என்று கேட்டால் சந்தேகம்தான்.

இந்தியாவில் மருந்து தயாரிப்புத் துறையின் ஓராண்டு விற்றுமுதல் சுமார் ரூ. 85,000 கோடி. அதில், சுமார் ரூ. 35,000 கோடி மதிப்புள்ள மருந்துகள் ஏற்றுமதியாகின்றன. இந்த ஏற்றுமதியில் போ மருந்துகளும் இருந்தால் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

இந்தியச் சந்தையில் விற்கப்படும் மருந்துகளில் 3 விழுக்காடு மருந்துகள் போயானவை என்கிறது உலக சுகாதார நிறுவனத்தின் ஆய்வு. போ மருந்துகள் தயாரிப்பு மற்றும் விற்பனை பற்றித் தகவல் அளித்தால், கைப்பற்றப்படும் போ மருந்துகளின் தொகையில் 20 சதவிகிதம் அல்லது ரூ. 25 லட்சம் சன்மானம் வழங்கப்படும் என்கிற மத்திய சுகாதாரத்துறையின் அறிவிப்பு எந்த அளவுக்குப் பயனளிக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. போதுமான கண்காணிப்பாளர்களும், அவர்களுக்குத் தேவையான வசதிகளும், ஆள்பலமும் இல்லாமல் இது போன்ற அறிவிப்புகளால் என்ன பயன் இருக்க முடியும்?

மருந்து மற்றும் அழகுப் பொருள்கள் சட்டம் திருத்தப்பட்டு, குற்றவாளிகளுக்குக் கடுமையான தண்டனை வழங்கப்பட்டால் மட்டும் தான் போ மருந்துகளையும் போதை மருந்து விநியோகத்தையும் தடுக்க முடியும் என்பது ஆட்சியாளர்களுக்குத் தெரியாதா என்ன? மக்கள் விழிப்புணர்வு பெறாத வகையில் ஆட்சியாளர்கள் கண்துடைப்புச் சட்டங்களைப் போட்டுத் தப்பித்துக் கொள்வார்கள்.

- தலையங்கம்
தினமணி

- 'மருத்துவத் துறையில் போலித்தனம்' என்னும் தலைப்பு குறித்துக் கலந்துரையாடிக் குறிப்பு தயாரிக்க.

தலைவ

தலையைச் சுற்றி அழுத்தமாகக் கட்டப்பட்ட துணியுடன் "மண்டையை உடைக்கிறதே" என்று சொல்க் கொண்டே படுத்திருந்தாள் வயதான அம்மாள்.

“நீ சொன்னால் கேட்க மாட்டாய். டாக்டரிடம் போ என்றால் போகிறது கிடையாது. மண்டை வ வந்தவுடனேயே ஒரு மாத்திரையைச் சாப்பிட்டு என்றாரே டாக்டர், சாப்பிட்டாயா?” என்றார் அவரது கணவர்.

“இப்பவாவது அந்த மாத்திரையைச் சாப்பிடேன்மா” என்று மகள் கையில் ஒரு மாத்திரையுடனும், மற்றொரு கையில் வெந்நீரும் வைத்துக் கொண்டு அம்மாவின் எதிரில் நின்றாள்.

“ஓவ்வொரு நாளுமா மாத்திரை? என்னவோ டாக்டர்கள், என்னவோ மாத்திரைகள்” என்று அங்கலாய்த்துக் கொண்டே “கொண்டா, உங்க விருப்பத்துக்குக் குறுக்கே நிற்பானேன்” என்று தண்ணீரை வாயில் கொட்டிக்கொண்டு மாத்திரையை விழுங்கினாள். “கீதா, இந்தத் துணியை இன்னும் கொஞ்சம் இறுக்கிக் கட்டு” என்றாள் தாயார்.

தகப்பனார் அதற்குள் டாக்டருக்கு டெபோன் செய்து அவர் கிளிநிக்குக்குப் போகும்போது வந்து விட்டுப் போகச் சொன்னார். பத்து நிமிடத்தில் டாக்டர் கார் ஹார்ன் சத்தம் கேட்டது. உள்ளே நுழைந்து வயது வந்த அம்மாவின் நாடியைப் பார்த்தார்; ரத்த அழுத்தப் பரிசோதனை முடிந்தாயிற்று.

“என்னம்மா, தாங்க முடியலையா? என்ன இவ்வளவு அழுத்தமாய்த் துணியைத் தலையில் கட்டியிருக்கிறீர்கள்? தலைக்கு ரத்தமே போகாது போல இருக்கிறதே” என்றார் டாக்டர்.

“தலைக்கு ரத்தம் போகிறதோ இல்லையோ, அழுத்திக் கட்டி இத்துடன் ஒரு வாரத்தில் ஐந்து டவல்கள் கிழிந்ததுதான் கண்டது. தலைவ நின்றபாடில்லை” என்றாள் நோயாளி.

“என்ன இப்படி.... இது மைக்ரேன்தான். அதற்கு மருந்து என்று ஒன்றுமில்லையே....”

“பின்னே மாத்திரையை விழுங்கச் சொல் கொண்டே இருக்கிறீர்களே?”

“தலைவ ஆரம்பத்திலேயே மாத்திரையைப் போட்டுக் கொண்டால் கொஞ்சம் கேட்கும்” என்றார் டாக்டர்.

“புருஷாள்ளாம் எந்த வைதீகச் சடங்குன்னாலும் முதல்லே ‘ஆசமனம்’ ன்னு சொல்றாளே அதுமாதிரி தலைவ சடங்குக்கு ஆசமனம் இந்த மாத்திரை போருக்கு” என்று

இந்தக் காலத்து வியாதிகளைச் சொஸ்தப்படுத்தும் போக்கைக் கொஞ்சம் கிண்டல் செய்தாள். டாக்டரும் சிரித்தார். வெளியே போகும்போது கணவரைப் பார்த்து, “சாதாரணத் தலைவ, மைக்ரேன் போன்றவற்றுக்குக் கொடுக்கும் மாத்திரை குணப்படுத்தவில்லை. ரத்த அழுத்தமும் இல்லை. ஒரு வேளை வயிற்றில் ஏதாவது கோளாறு இருக்குமோ என்னவோ, ஒரு ஸ்பெஷலிஸ்டுக்குக் கடிதம் கொடுக்கிறேன். அவரைப்போய் கன்ஸல்ட் செய்து விடுங்களேன்” என்று அவர் பெட்டியைத் திறந்து வயிற்று ஸ்பெஷலிஸ்டுக்கு ஒரு கடிதம் கொடுத்தார்.

மறுநாள் வேண்டாவெறுப்பாக வயதான அம்மையார், கணவருடனும் பெண்ணுடனும் வயிறு ஸ்பெஷலிஸ்டிடம் போனார். டாக்டர் கொடுத்த கடிதத்தைப் படித்துப் பார்த்தார் ஸ்பெஷலிஸ்ட். “ஒரு ஈ.சி.ஐ. எடுத்துவிடுங்கள்; பேரிம் மீல்ஸ் எக்ஸ்ரே ஒண்ணு எடுத்துவிடுங்கள். நான் சொல்ற டாக்டரிடம் போங்கள். அவரிடம் ஸ்கானர் இருக்கிறது. அதையும் பார்த்து விடுவோம். இதையெல்லாம் கொண்டு வாருங்கள் என்ன வைத்தியம் தேவை என்று நிர்ணயிப்போம். அதுவரையிலும் உங்கள் டாக்டர் கொடுத்தாரே அதையே தலைவ வருகிற போதெல்லாம் கொடுங்கள்” என்று பீஸ் வாங்கிக் கொண்டு தலைவயம்மாவை அனுப்பினார்.

கணவரும் பெண்ணும் அம்மாவிற்கு வேப்பிலையடித்தார்கள். “இந்தச் சௌகரியங்கள் இருக்கும்போது செய்து பார்த்து விடுவோமே.... தலைவயில் ஏன் கஷ்டப்பட வேண்டும்?”

“வேறு வேலை கிடையாது உங்களுக்கு. டாக்டர்கள் ஈ.சி.ஐ., பி.சி.ஐ., எல்.கே. ஜின்னு சொல்ண்டுதான் இருப்பாங்க. ஒருத்தன் ஜாதகத்தை எடுத்துக் கொண்டு ஒவ்வொரு ஜோசியராகப் போய் கன்ஸல்ட் பண்ணினானாம். அப்புறம் ஒருத்தர் சொன்னார், பருத்திப்பட்டு ஜோசியரிடம் போங்க. அவர் சோழி போட்டுப் பார்த்துச் சொன்னாரானா ஒவ்வொரு கிரகமும் அவர் சொல்லுகிறபடி ஆடும்னாராம். அவரைப் பார்க்கப் போனார். உங்களுக்கு இரண்டு வருஷம் கஷ்டகாலம்னார். ‘அப்புறம்’ என்றார் ஜாதகம் கொடுத்தவர். அது பழகிப்போயிடும்; அதனாலே கஷ்டம் தெரியாது என்றாராம். அந்த

மாதிரி இன்னும் கொஞ்ச நாளாச்சுன்னா முண்டாசுத் தலைப் பழகிப் போய்விடும்.

இப்படி மறுத்துச் சொன்னபோதிலும் அவர்கள் நிர்ப்பந்தம் பொறுக்க முடியாமல் தாயார் பரிசோதனைகளுக்கு ஒத்துக்கொண்டாள். ஈ.சி.ஐ., எல்.கே.ஐ.ன்னு கிண்டல் பண்ணிய எல்லாப் பரிசோதனைத் தாள்களுடன் வயிற்று ஸ்பெஷஸ்டிடம் மறுபடியும் போனார்கள்.

ஸ்பெஷஸ்ட் எல்லாவற்றையும் பார்த்தார் “வாயைத் திறவுங்கள்” என்றார்.

“இந்தப் பரிசோதனைகளில் வயிற்றில் ஒரு வித கோளாறும் தெரியவில்லை. ஒரு வேளை பல் சரியா இல்லாவிட்டால் கூட இந்த மாதிரி தலவை வரலாம். அதனால் நான் சொல்லும் பல் டாக்டரிடம் போங்கள்” என்று அனுப்பிவிட்டார்.

பல் டாக்டரிடம் “வாவென்று எப்படி அழைத்துப் போவது?” என்று அவள் கணவர் யோசித்துக் கொண்டே அமெரிக்காவில் கண் வைத்தியம் படித்து வரும் பிள்ளைக்கு டெபோன் செய்து அவனை அம்மாவிற்கு உபதேசம் செய்யச் சொன்னார்.

பையன் அன்று இரவு அம்மாவுக்கு அமெரிக்காவிருந்து டெபோன் செய்து, “அம்மா, அடுத்த வாரம் வருகிறேன். சுதா சௌக்யம். மிருதுவும் ஷர்மிளாவும் வருகிறார்கள். ஆமாம், உனக்கு அடிக்கடி தலைவ வருகிறதாமே! அப்பா சொன்னார். டாக்டரிடம் அழைத்துப் போனாராம். பல் டாக்டரைப் பார்க்கச் சொன்னாராம். போய்ப்பார்” என்றான்.

“பிள்ளையின் சிபாரிசா?” என்று அம்மா சிடுசிடுத்தாள்.

“நாங்க சொன்னால் கேட்கமாட்டான்”.

“பிள்ளை சொல்விட்டான். கேட்க மாட்டாய்?”

“பிள்ளை சொல் விட்டான். கேட்க வேண்டியதுதான். வயதான காலத்திலே அவன் தானே வைத்துக் காப்பாற்றணும்”.

இந்தத் தடவைப் பிள்ளைக்காகச் சம்மதித்தாள். பல் டாக்டரிடம் போனாள். அவர் அமெரிக்காவிருந்து கொண்டு வந்திருக்கும் எல்லா நவீனக் கருவிகளையும் உபயோகித்து,

“பற்களில் ஒரு கோளாறுமில்லை. நீங்கள் எதற்கும் ஒரு கண் ஸ்பெஷஸ்டைப் பார்ப்பது நலம்” என்று அனுப்பிவிட்டார்.

அடுத்த வாரம் கண் ஸ்பெஷஸ்ட் பிள்ளை அமெரிக்காவிருந்து சுதா, பெண் குழந்தைகள் மிருது, ஷர்மிளாவுடன் வந்து சேர்ந்தான். வீட்டில் ஒரே கும்மாளம். “மிருது, ஷர்மி, பாட்டிக்குத் தலைவ வந்துடும், தொந்தரவு கொடுக்காதே” என்று எச்சரித்த வண்ண மிருந்தார்கள்.

“அம்மா, ஸ்பெஷஸ்ட் ரிப்போர்ட்டெல்லாம் கொண்டா பார்க்கலாம்” என்று பிள்ளை அதையெல்லாம் படித்தான். அம்மா பிள்ளையிடம் “கடைசியாகக் கண் ஸ்பெஷஸ்டுக்கு வந்தாச்சுடா. நீதான் பரிசோதனை செய்து பார்த்துவிடேன்” என்றாள்.

“ஒரு பக்கம் தலைவயா? அம்மா ஒரு கஷ்டம் நான் வலது கண் சிகிச்சையைத் தான் ஸ்பெஷலைஸ்ட் பண்ணி இருக்கிறேன். இதை எல்லாம் பார்த்தா இடது கண் ஸ்பெஷஸ்டைப் பார்க்கணும்ன்னு தோன்றுகிறது. அமெரிக்காவில் எனக்குத் தெரிந்தவர் இருக்கிறார். அவருக்கு எழுதிக் கேட்கட்டுமா?” என்றான் பிள்ளை.

“நீ வலது கண் ஸ்பெஷஸ்டுதானா! ஆமாம், நீ எழுதறேன்னு சொல்றியே, இடது கண் ஸ்பெஷஸ்ட்டுன்னு அவன் வந்து கண்ணிலே தப்பில்லை, புருவத்திலே இருக்கலாம். அதனாலே புருவம் ஸ்பெஷஸ்ட்டையும் பாருங்கள் என்று சொன்னால்” என்றாள் தாயார். எல்லோரும் கொல்லென்று சிரித்துவிட்டார்கள்.

“பாட்டி கையில் சாதம் போடணும்” என்று பேத்திகள் மிருது ஒரு கையையும், ஷர்மி ஒரு கையையும் பிடித்து இழுத்தார்கள். ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு விதமான கோரிக்கைகள் பேத்திகளிடமிருந்து பாட்டிக்கு வந்தன. “பாட்டி இன்று எங்களுக்கு டிபன் போளி! இன்னிக்குப் புளியோதரை... நாளைக்கு பால்பூரி” என்று ஸ்டு வளர்ந்து கொண்டு வந்தது.

பேத்திகள் வந்து பதினைந்து நாட்களாகி விட்டன. பாட்டியின் தலையில் கட்டே இல்லை. மாத்திரை இல்லை. மாயமில்லை. கணவர் கண் சிமிட்டிக் கொண்டே, “ஏண்டா சுரேஷ்!

உங்க அம்மாவுக்கு இரண்டு ஸ்பெஷஸ்ட்கள் தலைவ மருந்து கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே பார்த்தியா?" என்று மனைவியைக் கிண்டல் செய்தார். பிள்ளை விழித்தான். 'அதாண்டா, மிருது, ஷர்மி' என்று மனைவிக் குத் தலைவ எதனால் என்று புரிந்து கொண்ட ஆனந்தத்தில் சொன்னார்.

“இதுகள் அமெரிக்கா போனதிலே இருந்தே” எனக்குத் துக்கம் என்று அந்த இரண்டு வலக்கண் இடக்கண் ஸ்பெஷஸ்டுகளையும் அணைத்துக் கொண்டு முத்தமிட்டாள் தலைவ அகன்ற பாட்டி.

எஸ். வி. கே
(ஓஹோ கதைகள்)

- இக்கதையை வாசித்து வார இதழ் ஒன்றுக்கு விமர்சனக் கடிதம் எழுதுக.

கையெழுத்தும் தலையெழுத்தும்

மருத்துவர்களின் கையெழுத்து, நோயாளிகளின் தலையெழுத்தை மாற்றவல்லது என்றால் அதை மறுப்பதற்கில்லை.

நோயாளியின் நோய் அறிந்து, அதற்கான மருந்தை மருத்துவர் எழுதிக் கொடுக்கிறார். அந்த மருந்தினால் மரணத்தின் தறுவாயில் இருக்கும் நோயாளிகூடப் பிழைத்துக் கொள்கிறார். எனவே, மரணத்தை நோக்கிச் சென்ற

அந்நோயாளியின் தலையெழுத்து வாழ்வை நோக்கி மாறிவிடுகிறது.

ஆனால் மருந்துச் சீட்டில் உள்ள மருத்துவரின் கையெழுத்தை ஒருவர் எளிதில் வாசித்துவிட முடியுமா? இன்று மருத்துவர்கள் எழுதிக் கொடுக்கும் மருந்துச் சீட்டுகளை மருந்துக் கடைக்காரர்களே படிக்க முடிவதில்லை. எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவு கிறுக்கல்கள்; தெளிவின்மை.

சில சமயங்களில் மருந்துச் சீட்டு இருந்தாலும் கூட நோயாளிக்கு 'என்ன கஷ்டம்' என்பதை மருந்துக் கடைக்காரர்கள் அந்நோயாளியிடம் கேட்டறிந்து, அவர்கள் தங்களது பட்டறியின் அடிப்படையில் அச்சீட்டில் அக்கையெழுத்துக்கு ஓரளவு நெருங்கிப் பொருந்தி வரக்கூடிய மருந்தை ஒருவாறு ஊகித்து கொடுப்பது உண்டு. காரணம்? மருத்துவரின் கையெழுத்து புரியாத கொடுமைதான்.

தவறான மருந்தை உட்கொண்டால் நிலை என்னவாகும்? சம்பந்தப்பட்ட நோயாளியின் தலையெழுத்து வேறு வகையில் மாறித்தான் போகும்.

எனவே மருத்துவர்கள் தெளிவான கையெழுத்தில்தான் மருந்துகளை நோயாளிக்கு எழுதிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று வயறுத்தி, தற்போது நமது நாட்டில் பிரச்சாரம் ஒன்று தொடங்கப்பட்டுள்ளது. இப்பிரச்சாரத்தில் மருந்தாளர்கள், மருந்து தயாரிப்பாளர்கள், மருந்துக் கடைக்காரர்கள், நோயாளிகள் என சம்பந்தப்பட்டோர்கள் அனைவரும் இணைந்துள்ளனர்.

கணினியுக்ம் நடந்து கொண்டிருக்கும் இந்த வேளையில் கையால் மருந்துகளை எழுதிக் கொடுப்பதைத் தவிர்த்து, கணினி அச்சடிப்பு வாயிலாக மருந்துகளைப் பரிந்துரைத்தால் அது இது சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கும் என்றும் இப்பிரச்சாரத்தின் போது வயறுத்தப்பட்டு வருகிறது.

இது குறித்து இந்திய மருத்துவ சங்கத்தின் தலைவர் மருத்துவர் வினய் அகர்வால் செய்தியாளர்களுக்குப் பேட்டியளிக்கையில், “நான் நடத்தும் மருத்துவக் கருத்தரங்குகளில் மருந்துச் சீட்டுகளைத் தெளிவான கையெழுத்தில் எழுதிக் கொடுக்கும்படி எனது சக மருத்துவர்களிடம் அவ்வப்போது கூறுவதுண்டு. மேலும்

கையால் எழுதிக் கொடுப்பதைத் தவிர்த்து கணினி வாயிலாக மருந்துகளின் பெயர்களை அச்சடித்துக் கொடுக்கலாம் என்றும் ஆலோசனை வழங்கி வருகின்றேன்” என்றார்.

தெளிவற்ற கையெழுத்தால் எழுதிக் கொடுக்கப்பட்ட மருந்துச் சீட்டின் அபாயகரமான விளைவைப் பற்றிச் சாந்தனு சமந்தா என்ற நோயாளி கூறுகையில், “நான் உயர் அழுத்த (ஹைப்பர் டென்ஷன்) நோயால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளேன். இதற்கு எனக்கு எழுதிக் கொடுக்கப்பட்ட மருந்து ஏடிநோலோல். ஆனால் மருந்துக் கடைக்காரர் எனக்குக் கொடுத்த மருந்தோஸ்டம்லோ பீட்டா. இதை உட்கொண்டதால் எனது நிலை மேலும் மோசமானது. மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டுச் சிகிச்சையளிக்கப்பட்டேன். தவறான மருந்து கொடுத்தது குறித்து மருந்துக் கடைக்காரரிடம் கேட்டால், மருத்துவர் என்ன எழுதிக் கொடுத்துள்ளார் என்பதைத் தன்னால் சரியாக வாசித்தறிய முடியவில்லை என்கிறார். யாரை நொந்து கொள்வது என்று தெரியவில்லை”, என்று ஆதங்கப்படுகிறார்.

இது ஒரு புறம் என்றால் மற்றொரு புறம் மருந்துக் கடைக்காரர்கள் தங்கள் பங்குக்குப் புலம்புகின்றனர். அவர்கள் கூறுகையில் “நாளொன்றுக்கு குறைந்த பட்சம் 10 மருந்துச் சீட்டுக்களாவது தெளிவற்ற கையெழுத்தில் எழுதிக்கொடுக்கப்பட்டதாக எங்களுக்கு வருகின்றன. நோயாளி மருந்து வேண்டும் என்று அங்கலாய்க்கிறார். சில சிறு எழுத்து மாற்றங்களுடன் ஆனால் அதே உச்சரிப்பைக் கொண்டு வெவ்வேறு நோய்க்கான நிறைய மருந்துகள் தினமும் விற்பனைக்கு வருகின்றன. எனவே எது சரியான மருந்து என்பது எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. இதனால் மீண்டும் மருத்துவரைச் சந்தித்துச் சரியாக மருந்துச் சீட்டு எழுதிக் கொண்டு வரும்படி நோயாளியிடம் கூறினால், அதற்கு ஒரு நடை நடக்க வேண்டுமா என்று அவர் சத்துக் கொள்கிறார். போட்டி மிகுந்த இந்த மருந்துக்கடை வியாபாரத்தில் எங்களுக்கு வியாபாரமும் போய்விடுகிறது” என்கின்றனர்.

அனைத்திந்திய வேதியியலர்கள் மற்றும் மருந்து தயாரிப்பவர்கள் சங்கத்தின் உறுப்பினர் அஜய் குப்தா கூறுகையில், “மருந்துச் சீட்டில் எழுதப்பட்டுள்ள ஆங்கிலக் கையெழுத்தின்

இடையிலுள்ள ஒரு ஆங்கில எழுத்து மாறினாலும், அது சில சமயங்களில் சம்பந்தப்பட்ட நோயாளியை வாழ்வா, சாவா என்ற போராட்டத்திற்குத் தள்ளி விடும்” என்று எச்சரிக்கின்றார்.

எனவே, கணினி வாயிலாக மருந்துகளைப் பரிந்துரைத்து அச்சடித்துக் கொடுக்கும் முறைக்கு இயன்றவரை விரைவாக மருத்துவமனைகளும், மருத்துவர்களும் தங்களை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்று தாம் வயறுத்தி வருவதாகவும், இது முழுமையாக அமல்படுத்தப்படும் வரை மருத்துவர்கள் பெரிய எழுத்துகளில் ஒழுங்கான இடைவெளி விட்டு மருந்துகளை எழுதிக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும், இது முடியாவிட்டால் சம்பந்தப்பட்ட மருத்துவர் கையெழுத்துப் பயிற்சிப் பள்ளிக்குச் சென்று பழகுதல் உசிதமானது என்றும் இந்திய மருத்துவ சங்கத்தின் தலைவர் மருத்துவர் வினய் அகர்வால் தொடர்ந்து கூறுகிறார்.

தெளிவற்ற கையெழுத்தால் எழுதிக் கொடுக்கப்படும் மருந்துச் சீட்டின் காரணமாகத் தவறு ஏதேனும் எழுந்தால் அல்லது நோயாளிக்குப் பாதிப்பு ஏதும் ஏற்பட்டால், சம்பந்தப்பட்ட மருத்துவர் மீது வழக்கிட இந்திய மருத்துவக் கழகச் சட்டத்தின் பிரிவுகள் வகை செய்துள்ளன. நோயாளிகள் நுகர்வோர் குறைகள்மீற்றத்தில் வழக்கிட்டு நிவாரணம் பெறலாம்.

நோயாளியை எப்படியும் காப்பாற்றி விட வேண்டும் என்று பாடுபடும் மருத்துவர், அதற்கான மருந்தை தெளிவான கையெழுத்தில் எழுதிக் கொடுக்க என்ன கஷ்டம்? கிறுக்கி எழுதிக் கொடுத்தால் தான் மருத்துவர் என ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்று நோயாளிகள் யாரும் எண்ணுவதில்லை. எனவே தெளிவான கையெழுத்தில் மருந்துகளை எழுதிக் கொடுத்து நுகர்வோர் வழக்குகள் போன்ற பிரச்சினைகளை மருத்துவர்கள் தவிர்க்கலாம்.

- பி.ஆர்.ஜெ

சட்டப்பார்வை (மே.2008)

- மருத்துவரின் மருந்துக் குறிப்புகளைத் திரட்டி அவற்றைப் புரிந்துகொள்வதில் எழும் சிக்கல்களைக் கலந்துரையாடி விமர்சனக் குறிப்பு தயாரிக்க.

உயிர்க்கொல்லி

சாலையோர துரித உணவகம்

மாலை 6 மணியில் இருந்து நள்ளிரவு வரை செயல்படும் இந்த உணவகங்களில் இளைஞர்களையும் பள்ளி, கல்லூரி மாணவ-மாணவிகளையும் அதிகமாகக் காணமுடிகிறது. விலை மவாக இருப்பதால் இந்த உணவகங்களுக்கு இளைய தலைமுறையினர் செல்வது அதிகரித்து வருகிறது. அதே வேளையில் இந்த உணவகங்கள், அண்மைக்காலமாக இளைய தலைமுறையினரைத் தாண்டி பலதரப்பட்ட மக்களையும் ஈர்த்து வருகின்றன.

கழிவுகளைப் பயன்படுத்தி உணவுகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. குறிப்பாக, கோழி இறைச்சிக் கழிவில் பெரும்பாலான உணவுகள் தயாரிக்கப்படுவதாகத் தெரிகிறது.

கோழி இறைச்சி கிலோ ரூ. 140 வரை விற்றுக்கொண்டிருக்கும் இந்நேரத்திலும், இவர்களுக்குச் சுகாதாரக் கேட்டுடன் கிலோ ரூ. 50க்குக் கோழி இறைச்சி விற்கப்படுகிறது.

ஒரு கோழி இறைச்சிக் கடையில் கழிக் கப்படும் அனைத்து இறைச்சிக்கழிவுகளும் இங்கு மெருகு கூட்டப்பட்டு, சுவையோடு

இதனால் சாலையோரத் துரித உணவகங்கள் எத்தனை திறந்தாலும் நன்றாக இயங்கும் என்ற சூழ்நிலை உள்ளது. இதன் காரணமாகச் சாலையில் ஒதுக்குப்புறப் பகுதிகளில் துரித உணவகங்கள் பல்கிப் பெருகி வருகின்றன.

துரித உணவுகள் உடல்நலத்துக்கு மிகவும் தீங்கானவை என மருத்துவர்கள் கடுமையாக எச்சரித்து வரும் நிலையில், அந்த உணவில் மேலும் கலப்படம் செய்யப்பட்டு நஞ்சாக்கப்பட்டு வருவது தெரியவந்துள்ளது.

மிகவும் கவர்ச்சியாக, சுத்தமாக இருப்பது போன்ற மாயத் தோற்றத்தை ஏற்படுத்தும் சாலையோரத் துரித உணவகங்களில் இறைச்சிக்

சுகாதாரமற்ற முறையில் பரிமாறப்படுகிறது. ஆனால் இதைச் சாப்பிடும்போது உணருவது மிகவும் கடினம். ஏனென்றால் துரித உணவுகளை வீட்டில் தயார்செய்து சாப்பிடுவதற்கு வாய்ப்புக் குறைவு என்பதால் அதன் உண்மையான சுவையை அறிந்திருக்க வாய்ப்பு கிடையாது.

இதனால் சாப்பிடுகிறவரால் அந்த உணவுகளில் என்ன கலப்படம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கடைசிவரை அறிய முடியாமலேயே போய்விடுகிறது.

அதேவேளையில் இதைத் தங்களுக்குக் கிடைத்த ஒரு வாய்ப்பாகப் பயன்படுத்திக்

கழிவு இறைச்சியில் அதிகமான மசாலாப் பொருள்களைச் சேர்த்து விடுகின்றனர்.

இதன் காரணமாக இந்த உணவுகளை அதிகமாகச் சாப்பிட்டால், வயிற்று வயிற்றுப் போக்கு, குடற்புண் ஆகியவை வரும் என மருத்துவர்கள் எச்சரிக்கின்றனர்.

தொடர்ச்சியாகச் சாப்பிடும் பட்சத்தில் புற்றுநோயும் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பு உள்ளதாக மருத்துவர்கள் கூறுகின்றனர்.

உள்ளாட்சி அமைப்புகள் இப்படிப்பட்ட உணவகங்கள் மீது அவ்வப்போது நடவடிக்கை எடுத்தாலும், அது அபராதத்துடனும், எச்சரிக்கையுடனும் நின்றுவிடுவதால் சாலையோரத் துரித உணவகங்கள் நடத்துவோர் எந்தப் பயமும் இன்றிச் சுகாதாரக் கேடான உணவு வகைகளை அமோகமாக விற்பனை செய்கின்றனர்.

இப்பிரச்சினைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கச் சாலையோரத் துரித உணவகங்களில் திடீர் சோதனை நடத்தி, சுகாதாரக் கேடாக உணவுகளை விற்பனை செய்யும் கடைகள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் எனப் பொதுமக்கள் கோரிக்கை விடுக்கின்றனர்.

இல்லையெனில், இதேபோன்ற கலப்பட உணவகங்கள் இன்னும் வேகமாக உருவாகும் என அவர்கள் வருத்தத்துடன் கூறுகின்றனர்.

தினமணி நாளிதழ்

17 ஜூன், 2010

- துரித உணவகங்களின் சுகாதாரயின்மை குறித்துச் சுகாதார நலத்துறை ஆய்வாளருக்குப் புகார் கடிதம் ஒன்று எழுதுக.

உயிருக்கே உலை வைக்கும் உணவுப் பொருட்கள்

காலாவதியான மருந்துப் பொருட்கள் என்ற புயல் ஓய்ந்து, இப்போது உணவுப் பொருட்களுக்கும் அதே கதிதான் என்ற பூகம்பம் கிளம்பி இருக்கிறது.

சூப்பர் மார்க்கெட்களில் சோதனை.. பல ஆயிரம் மதிப்புள்ள காலாவதியான உணவுப் பொருட்கள் பறிமுதல்.. என்று செய்தித்தாள்

கள் திகிலூட்டிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில்தான், நம் அலுவலகத்துக்கு வந்தது அந்தத் தொலை பேசி அழைப்பு!

“சூப்பர் மார்க்கெட்டுக்கெல்லாம் ரெய்டு வர்றாங்கனு கேள்விப்பட்டேன். ரொம்ப சந்தோஷமா இருக்கு மேடம்” என்று முதல் தன் ஆனந்தத்தைப் பகிர்ந்து கொண்ட அந்த வாசகி மெல்ல மெல்ல விஷயத்துக்கு வந்தார்.

“ரெண்டு மாசத்துக்கு முன்னாடி, எங்க ஏரியாவுல இருக்குற ஒரு சூப்பர் மார்க்கெட்ல ஒரு பாக்கெட் பேரீச்சம்பழம் வாங்கினேன். பிரபலமான பிராண்ட்தான் அது. ஆனா, வீடல வந்து பிரிச்சுப் பார்த்தா, ஒரே புழுவா இருக்கு. அதே கடையில் போய்க்கேட்டேன். ‘அந்த கம் பெனியில் போய்க்கேளும்மா’ னு சொல்ட்டாங்க. அன்னில இருந்து அந்த மாதிரி பெரிய கடைகளுக்குப் போறதை விட்டுட்டேன். ‘இப்படிப்பட்ட பெரிய கடைகள்ல வாங்கினா நல்லா இருக்கும்’ னு நாம நினைக்கிறது தப்பு. இங்கெல்லம்தான் பெரிய அநியாயம் நடக்குது. எல்லா சூப்பர் மார்க்கெட்டையும் ரெய்டு பண்ணச் சொல்லுங்க!” என்று பொரிந்து தள்ளினார் அவர்.

உண்மையை அலசி ஆராயாமல் நாம் இப்படி உணர்ச்சிவசப்பட முடியாதல்லவா?. எனவேதான் “இதெல்லாம் நிஜம்தானா?” என்ற கேள்வியோடு சில சூப்பர் மார்க்கெட்டுகளில் ஏறி, இறங்கினோம்.

“இதெல்லாம் சும்மா!”

“தரம்தான் எங்களுக்கு உயிர் மூச்சு!”

“தப்பான பொருட்களை விறறால் எங்க கஸ்டமர்ஸ் சும்மா விடமாட்டாங்க. சுப்ரீம் கோர்ட் வரை இழுப்பாங்க. நீங்கள் கேக்குறதுல லாஜிக்கே இல்லையே!” என்று ஆளாளுக்கு எகிறினார்கள். ஆனாலும், ஒருவரும் பெயரைத் தரவோ, புகைப்படத்துக்கோ சம்மதிக்கவில்லை.

“அந்த மாதிரி கடைக்காரங்ககிட்ட நேரடியா கேட்டா இப்படித்தான் பேசுவாங்க... அங்க வேலை பார்க்கிறவங்களைக் கேட்டுப் பாருங்க... உண்மை தெரியும்! என்றார்கள் நம் நட்பு வட்டாரத்துச் சட்ட நிபுணர்கள். அப்படி ஒருவரைத் தேடிப் பிடித்தோம்... பெயர், புகைப்படம் மறுத்தவர் மிகவும் நடுநிலையாகவே

பேசினார்.

“இது பெரிய கடைகள்ல அதிகமா? சின்ன கடைகள்ல அதிகமானு பட்டிமன்ற மெல்லாம் வேண்டாம்ங்க. ரெண்டு இடத்துலயும் உடம்புக்குக் கெடுதலான பொருட்கள் இருக்க வாய்ப்பிருக்கு. அவ்வளவுதான். இப்பப் பெரிய கடைகள்ளு எடுத்துக்கிட்டங்கன்னா, அவங்க லோக்கல் ஐட்டங்களை வாங்கி விக் கிறதில்ல. நல்ல கம்பெனி பொருட்களைத்தான் விக் கிறாங்க. லோக்கல் கடைகள்லதான் ஊர், பேர் தெரியாத தோசை மாவு பாக்கெட்... ரஸ்னா பாக்கெட், இதெல்லாம் வச்சிருப்பாங்க.

ஆனா, பெரிய கடைகள்ல சீக்கிரமாவே கெட்டுப் போற மாமிசங்கள், காய்கறிகள், பழங்கள் இதெல்லாம் இருக்கு. ஏ.சி. இருக்குறதுனால சீக்கிரம் கெடாதுனு நினைச்சு கொஞ்சம் அசட்டையா வச்சிருப்பாங்க. அதெல்லாம் ஆபத்தானதுதான். சில பெரிய கடைகள்ல கூட, வேர்க்கடலை பர்ஃபி, முறுக்கு பாக்கெட், பாப்காரன் இதெல்லாம் விக் கிறாங்க. இதெல்லாம் லோக்கல் வெண்டர்ஸ்கிட்ட இருந்துதான் வாங்கியாகணும். அதெல்லாம் எப்போ கெட்டுப் போகுதுனு யாருக்குமே தெரியாது. கஸ்டமர்ஸ் யாராவது வாங்கிப் பார்த்துகிட்டு சொன்னப்புறம் தான். ஒரு ‘ஸாரி’ சொல்ட்டு அதையெல்லாம் தனியா எடுத்து வைப்போம்” என்று அசட்டையாக அவர் பேசப் பேச பகீர் என்றது நமக்கு!.

இதில் சிறு கடைகளின் நிலைமை என்ன என்பதை அறிய, அனைத்து மளிகை வியாபாரிகள் சங்கத் தலைவரிடம் பேசினோம்...

“கண்கூடாகவே நிறைய கடைகள்ல ரெய்டு நடத்தி, நிறையப் பொருட்களை அதிகாரிகள் பிடிச்சிருக்காங்க. அதனால் நாங்க எதையும் சொல் வாதாட விரும்பலை. மளிகைக் கடைக்காரங்க காலாவதி தேதி இல்லாத மாவுப் பாக்கெட், குளிர்பானம் இதெல்லாம் வாங்கி வச்சிருக்காங்கன்னா, அதுக்கு அவங்க அறியாமைதான் காரணமே தவிர, மக்களை ஏமாத்தணும்ங்கிற எண்ணம் இல்லை. அதையெல்லாம் அகற்ற நாங்க ரெடி. அதுக்கு இப்ப அரசாங்கத்துக்கிட்ட கொஞ்சம் அவகாசம் கேட்டிருக்கோம். ஆனா, எங்களை மாதிரி வியாபாரி

கள்கிட்ட வந்து இந்தப் பொருட்களைப் பறிமுதல் செய்யிறதை விட, இதையெல்லாம் குடிசைத் தொழிலா பன்றவங்களை அரசாங்கம் நேரடியாவே போய்ப் பிடிக்கலாமேங்கறது தான் எங்க ஆதங்கம்!” என்றார் அவர் சுருக்கமாக!

ஆனால், வணிகர் சங்கங்களின் பேரவைத் தலைவர் இன்னும் கொஞ்சம் துணிச்சலோடு தன் கருத்துகளை எடுத்துவைத்தார்.

“சின்னச் சின்ன மளிகைக் கடைகளை நடத்துறவங்க, அதிகமா படிப்பறிவில்லாதவங்க, அதனாலதான் அரசாங்கத்துல ஆரம்பிச்சு எல்லாருக்கும் இவங்கன்னா இளக்காரமா போயிடுது. பெரிய சூப்பர் மார்க்கெட்டுகள்ல ‘ஆஃப் விலை’ னு சொல் கம்பெனிக்காரங்க போட்டிருக்கிற விலைக்கு மேல இன்னொரு லேபிளை ஒட்டி விக் கிறதை நீங்களே பார்த்திருப்பீங்க. அந்த லேபிள்ல பல சமயம் காலாவதி தேதி கூட மறைஞ்சு போயிடும். அப்படி லேபிள் ஒட்டுகிறது சட்ட விரோதம்தான். ஆனால் செய்றாங்களே!

பெரிய பெரிய நிறுவனங்கள் சூப்பர் மார்க்கெட்டுக்கு ஒரு விலை சின்ன கடைகளுக்கு ஒரு விலைனு நடந்துக்குறாங்க. அதனால் பல பிரச்சினைகள் வருது. அப்படிப்பட்ட ஆஃப் விலை கிடைக்கும்போது சூப்பர் மார்க்கெட்காரங்க எக் கச்சக்கமா பொருட்கள் வாங்கி அடுக்கி வச்சுடறாங்க. அது வித்துத் தீர்றதுக்குள்ள காலாவதி தேதி நெருங்கிடுச்சன்னா, உடனே ஆஃப் விலை போட்டுடறாங்க. அது வாங்கி ரெண்டே நாள்ல கெட்டுப் போனாலும் அதைப் பத்தி அவங்க கவலைப்படுறதல்ல. அந்த லேல்லயும் விற்காததைத்தான் மறைமுகமா சில்லரை வியாபாரிகள்கிட்ட தள்ளி விட்டுடறாங்க. எல்லா வியாபாரிகளுக்கும் ஒரே விலைனு இருந்தா, சின்ன வியாபாரிகள் ஏன் அவங்ககிட்ட போய் வாங்கப் போறாங்க?

இதுல இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தை யோசிக்கணும். அவங்களை மாதிரி காலாவதி ஆகப் போற பொருட்களை மக்கள் தலையில கட்டுற வேலையை எந்தச் சின்ன வியாபாரியும் செய்ய மாட்டான். ஏன்னா, வீட்டுப்

பக்கத்துல இருக்குற ரெகுலர் கஸ்டமர்ஸை நம்பிப் பிழைக்கிறவன் அவன்!" என்று ஆணித் தரமாகப் பேசி முடித்தார் அவர்.

இவர்களின் கருத்துகளைக் கேட்ட பிறகு ஒரு முக்கியமான சந்தேகம் நம் மனதைக் குடைந்தது. "அப்படியென்றால், குடிசைத் தொழில் மூலம் உருவாகும் இட், தோசை மாவு, வேர்க்கடலை, பர்ஃபி, முறுக்கு, ஊறுகாய்... இதெல்லாமே உடலுக்கு ஊறு விளைவிப்பவையா?" குலை நடுங்க வைக்கும் இந்தக் கேள்வியோடு, இந்திய நுகர்வோர் சங்கத்தின் நிறுவனரைச் சந்தித்தோம்.

"இன்றைக்கு சிக்கற அறுபது சதவிகிதம் உணவுப் பொருட்களும் கலப்படமாகவும் காலா வதியாகியும் தான் இருக்கு. மனிதாபிமானம் கிறது யாருக்கும் கொஞ்சம் கூட இல்லை. அவங்களுக்கு ரெண்டு ரூபா லாபம் கிடைச்சா போதும்... அதனால் பத்துப் பேரு செத்துப் போனாலும் கவலை இல்லை. இதுதான் இன்னிக்கு வியாபார தருமம்!" என்று எடுத்த எடுப்பில் அதிர்ச்சி தந்தவர். மேலும் தொடர்ந்தார்...

"இப்ப துவரம்பருப்போட விலை அதிகமாக இருக்கறதால அதுல கேசரிப் பருப்பைக் கலப்படம் பண்ணி விக்கிறாங்க. வெளி மாநிலங்கள்ல விளையுற இந்தப் பயிர் முப்பது ரூபாதான்ங்கிறதால பல கடைகள்ல இதக் கலக்குறாங்க. இந்தப் பருப்பை ஒருத்தர் மூணு மாசம் சாப்பிட்டா, பக்கவாதமே வரும்னு சொல்றாங்க. அதைப் பத்தி யாருக்கு என்ன கவலை?

மஞ்சளே ஒரு கிருமிநாசினி. ஆனா இப்ப மஞ்சப்பொடியில சுதான் 3-னு ஒரு சாயத் தைக் கலந்து அதையும் விஷமாக்கிடறாங்க. அதனால் புற்றுநோயே வரலாம்.

சாதாரண உணவுப் பொருட்களையே ஃப்ரிட்ஜ்ல வச்சு சாப்பிட்டா உடம்புக்குக் கெடுதல்னு சொல்றாங்க. ஆனா, பெரிய பெரிய கடைகள்ல எல்லாப் பொருட்களையும் ஐஸ்ல வச்சு பதப்படுத்தித்தான் விக்கிறாங்க. மீன்கா ரங்ககிட்ட மீன் வாங்கினா, "எப்போ புடிச்சது? ஐஸ்ல வைக்காத மீனா?"னு தொட்டுத் தொட்டுப் பார்த்து வாங்குறோம். ஆனா அதே மீனைப் பதினைஞ்சு நாள் கழிச்சு வாங்கி, சூப்பர் மார்க்

கெட்டுக்காரன் ஃப்ரிஸர்ல வச்சு கெட்டியாக்கித் தர்றான். பேரம் பேசாம வாங்கிட்டு வர்றோம். அப்படிப்பட்ட கெட்டுப்போன மாமிசங்களை சமீபத்துலதான் பறிமுதல் பண்ணியிருக்காங்க. அதெல்லாம் வயித்துக்குள்ள போனா பரலோகம் பக்கத்துலதான். ஆனால் அதைக்கூட இவ்வளவு நாளா நாம தாங்கிட்டு இருக்கோம் பாருங்க.. அது பெரிய சாதனை!

ரோட்டோரக் கடைகள்ல விக்கிற பண்டங்கள்ல அவங்க யூஸ் பண்ண என்னெய், கண்டிப்பா ஸ்டார் ஹோட்டல்ல நாலஞ்சு முறை பயன்படுத்தப்பட்டதாகத்தான் இருக்கு. அதுல உணவு சமைச்சா கன்ஃபர்மா கேன்ஸர் வரும்னு சொல்றாங்க, அதையெல்லாம் ஏன் ரெய்டு பண்ணி அழிக்கலை?

கவர்மென்ட்டைப் பொறுத்தவரைக்கும், இது காலாவதி உணவுப் பொருட்களுக்கான சீஸன். அதான் பறிமுதல் பண்ணாங்க. எல்லாக்காலத்துலேயும் கடைக்காரங்கிட்ட உணவுப் பொருட்களை வாங்கி உபயோகிக்கப் போறவங்க மக்கள்தான். அவங்கதான் இந்த விஷயத்துல விழிப்பா இருக்கணும்.

பாஸ்கர்

தேவதை மே 2010

- கலப்படமும் காலப்பழக்கமுமான மருந்துகள் உயிர்கொல்லும் நச்சுகளாக மாறுவதைக் குறித்தும், அதற்கு எதிரான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டியும் மருந்து கண்காணிப்பாளருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதுக.

வசதிக்குறைவும் கவனக்குறைவும்

உரிய மருத்துவ வசதிகள் இல்லாமலும், கவனக்குறைவாகவும் நோயாளி ஒருவருக்கு அறுவை செய்து, அவரது மரணத்திற்குக் காரணமான மருத்துவமனை ஒன்று, 10 இலட்ச ரூபாய் இழப்பீடு வழங்க வேண்டுமென்று தேசிய நுகர்வோர் குறைகள் தீர் ஆணையம் கடந்த மாதம் தீர்ப்புரைத்துள்ளது.

அடிவயிற்று வக்காக பெண்மணி ஒருவர் கடந்த 1996-ஆம் ஆண்டு மே 25-ஆம் தேதியில் சேர்ந்தார். பரிசோதனையின்

போது அவருக்குக் கருப்பை நோய் உள்ளதாகக் கண்டறிப்பட்டது. எனவே நான்கு தினங்கள் கழித்து அவருக்குக் கருப்பை அறுவை சிகிச்சை செய்யப்பட்டது.

ஆனால் அறுவையின் போது, அவருக்குக் கரும் மூச்சுத் திணறல் ஏற்பட்டது. எனவே அவருக்குக் தொடர்ச்சியான செயற்கை சுவாசம் தேவைப்பட்டது. ஆனால் இதற்கான வசதிகள் அந்த மருத்துவமனையில் இல்லை. எனவே அவரை வேறு ஒரு மருத்துவமனைக்கு மாற்ற முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆனால் அங்கு கொண்டு சென்று சேர்த்த சில மணி நேரங்களில் அவர் இறந்து போனார்.

எனவே இந்த மருத்துவ கவனக்குறைவிற்கு இழப்பீடு கோரி அவரது கணவர் நுகர்வோர் புகார் தாக்கல் செய்தார். அதில், செயற்கை சுவாசம் கொடுப்பதற்கான வசதிகள் ஏதுமின்றி தனது மனைவிக்கு அறுவை செய்துள்ளதாகவும், ஒரு பெரிய அறுவை செய்வதற்கு முன்பு அதன் தாக்கத்தைத் தாங்குவதற்கு ஏதுவாக நோயாளியின் உடல்நிலை உள்ளதா என்பதைக் கண்டறிவதற்கான அறுவைக்கு முந்தைய சோதனைகள் ஏதும் செய்யாமல் அறுவை செய்துள்ளதாகவும் அந்த மருத்துவமனை மீது குற்றம் சாட்டினார்.

இதற்குப் பதிலளிக்கும் முகமாக மருத்துவமனை நிருவாகம் கூறுகையில், நோயாளியை மருத்தவமனைக்குக் கொண்டு செல்லும் போது, அவரது இதயத் துடிப்பு சீராகவே இருந்தது. அவர் வேறு சில மருத்துவச் சிக்கல்கள் காரணமாக இறந்துவிட்டார் என்றது.

ஆனால் மருத்துவமனையின் இந்த வாதத்தைத் தேசிய ஆணையம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அது தனது தீர்ப்பில், மேற்படி மருத்துவமனை மருத்துவர்கள் நோயாளிக்குச் சரியாகச் சிகிச்சையளிக்கவில்லை. அத்துடன் மேல் சிகிச்சையளிப்பதற்காக அவரை மருத்துவ அவசர ஊர்தியில்(ஆம்புலன்ஸ்) மருத்துவமனைக்குக் கொண்டு செல்லும்போது உடன் சென்ற செவியர்கள் அவரைச் சரியாகக் கவனித்துக் கொள்ளவில்லை. எனவே மருத்துவக் கவனக்குறைவுக்கு மருத்துவமனை பொறுப்புடையது என்று கூறியது. மேலும் உயிர் காக்கும் மருந்துகள் இன்றி அறுவை செய்வதும், அம்மருந்துகளை வாங்கி வர நோயாளிகளின் உறவினர்களைக் கேட்டுக் கொள்வதும் மருத்துவமனையின் தவறான போக்காகும் என்று கூறியது.

முடிவில் இறந்து போன நோயாளியின் கணவர் மற்றும் குழந்தைகளுக்குப் பத்து இலட்ச ரூபாயை இழப்பீடாக வழங்க வேண்டும் என்றும், இதில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு தொகையை நோயாளியின் குழந்தைகளின் பெயரில் வைப்பீடு செய்யப்பட வேண்டும் என்றும் தேசிய ஆணையம் மருத்துவமனைக்கு ஆணையிட்டது.

பி. ஆர். ஜெ

சட்டப்பார்வை (மார்ச் 2008)

- மருத்துவமனைகளின் வசதிகள், சேவை மனப்பான்மை ஆகியன குறித்துத் தகவல்களைத் திரட்டி ஆய்வறிக்கை தயாரிக்க.

கலையும் வாழ்வும்

நூலில் நீர் ஊறச் செய்யும் நற்கனி இருக்கும்போது பற்களைக் கூச வைக்கும் காய்களைத் தேடி யாரும் சுடிப்பதில்லை. அழகுக் கலைகளும் அரிய பண்பாடும் நம் வசியிருக்கும்போது பிறநாட்டுக் கலை, பண்பாடுகள் எனும் தவறான பாதையைத் தேடிச் செல்லாமா? நீச்சலே தெரியாமல் அறிந்தே யானேனும் ஆழ்கடலில் குதிப்பார்களா?

பழமையா, புதுமையா?

கொய்யா மரமும் குரோட்டன்ஸ் கிளைகளும்

சிறுபருவம் முதல்
உணவுக்கும் மருந்துக்கும்
பயன்படும் செடிகளை
வளர்ப்பதில் இருக்கும் ஆர்வம்
மனிதருக்கும் மரத்துக்கும்
இடையேயான இரத்தஉறவை
உறுதிப்படுத்துதல்.

தான் எப்படி வளர்கிறோம்
என்பதை உணராத குழந்தை
செடிகளுக்குப்
பாத்தி கட்டித்
தண்ணீர் ஊற்றி
உரமிட்டு வளர்க்கும்
கலையைக் கற்றுக் கொள்கிறது.

விருந்தினர் வந்தால்
உபசரிக்க
வீட்டருகில் விளைந்த
காய் கனிகள்...
பக்கத்துவீட்டுக் கொய்யா மரத்தில்
தாவிக் குதித்து ஏறியதில்
தவறி விழுந்து காயம்
காயத்திற்குக் கட்டுப்போட எதிர்வீட்டு நண்பர்கள்
மரங்கள் தந்த வரங்கள் ஏராளம்.

உலகமய உரத்தை உட்கொண்ட
குரோட்டன்ஸ் செடிகள்
வீடுகளில் அழகுக்காய்

அழகுக்காய்ச் செடி வளர்க்கும்
புன்மைப் பண்பாடு
குரோட்டன்ஸ், செடிகளைப் பாராட்டுகிறது
கொய்யா மரங்களைக் கொய்துவிட்டது.

- ரோ.அ.தென்னிங்.

- இக்கவிதை சொல்லும் கருத்தின் அடிப் படையில் மாறிவரும் வாழ்க்கைச் சூழல்கள் பற்றிக் கலந்துரையாடி விமர்சனக்குறிப்பு வரைக.

நவீனக் கலையும் புதிய மரபும்

பிரச்சினைகளும் சிக்கல்களும் மிகுந் துள்ள இக்காலத்தில், கலைகளின் தேவை முன் னெப்போதையும் விட, அதி முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. ஒரு சமூகத்தின் வாழ்க்கை முழுவ தையும் பொருளுள்ளதாக்குவது இலக்கியம், சிற்பம், ஓவியம், இசை, நடனம் போன்ற கலைகளேயாகும்.

உன்னதமான கலை நாளடைவில் மனித குலம் முழுவதற்கும் பொதுவாகி என்றும் பெறு வதற்குரிய சம்பத்தாகிறது.

இந்தியாவில் இலக்கியத்தைப் போலவே, சிற்பமும் ஓவியமும் நீண்ட வரலாறும் தொன்மையான பாரம்பரியச் சிறப்பும் கொண்டவை.

குகைகளில் தீட்டப்பட்ட ஓவியங்களும், கற்களில் செதுக்கப்பட்ட சிற்பங்களும், செம்பில் வடிக்கப்பட்ட உருவங்களும், அமரத் தன்மை கொண்டு வரலாறு, பண்பாடு ஆகியவற்றின் விளக்கங்களாக உள்ளன.

மென்சிரிப்பும், சாந்தமும் பொங்க, மௌனத்தில் அமர்ந்திருக்கும் பகவான் புத்தர், காலைத் தூக்கி ஆடும் கூத்தபிரான் ஆகிய சிற்பங்கள் இந்திய சிற்பத்துறைகளில் அடைந்திருக்கும் மகோன்னதமான கலை வளர்ச்சிக்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகும். பல நூற்றாண்டுகளாகத் தொடர்ந்து வந்த அறிவுத்திறன், கற்பனை வளம், பாரம்பரியக் கைவண்ணம் ஆகியவற்றின் உச்சமே பகவான் புத்தர், நடராசர் சிலைகளாகும். அவை, ஒரு கலைஞனின் சொந்தப் படைப்பு என்பதைக் கடந்து, ஒரு சமுதாயத்தின் கலைநோக்கையும், பாரம்பரியத் திறனையும் எதிரொலிக்கின்றன.

குகைகளில் தீட்டப்பட்ட வண்ண ஓவியங்களும், கற்களில் செதுக்கப்பட்ட சிற்பங்களும், செம்பில் படைக்கப்பட்ட படைப்புகளும், மக்களின் வாழ்க்கையோடு இணைந்து போயின. பெயர் அறிந்துகொள்ள முடியாத ஓவியர்கள், சிற்பிகளின் படைப்பே சித்தன்னவாசல் ஓவியங்கள், மாமல்லபுரச் சிற்பங்கள், திருவாலங்காட்டு நடராசர் ஆகியன.

கலைகள் இன்றி, வாழ்க்கை சிறப்பு அடைவதில்லை என்பது ஒவ்வொரு காலத்திலும் நிறுவப்பட்டு வருகிறது எனலாம்.

எட்டாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ராசசிம்மன் என்ற இரண்டாவது நரசிம்ம வர்ம பல்லவன் காஞ்சிபுரம், மாமல்லபுரம், பனிமலை ஆகிய இடங்களில் கற்கோவில்களை அமைத்தான். அவன் காலத்துக் கற்கோவில்கள், கற்கோவில் அமைப்பில் ஓர் உச்சமென்றே குறிப்பிட வேண்டும்.

பல்லவர்கள் பாணியிலான கற்கோவில் அமைப்பது, கடல் கடந்து கிழக்காசிய நாடுகள் பலவற்றுக்கும் பின்னால் பரவியது. ஒன்பது, பத்தாம் நூற்றாண்டுகளில் கம்போச தேசத்தில், ஆங்கோர்வாட் என்னும் இடத்தில், மாமல்லபுரம் போலவே, கற்கோவில்கள் பலவும் கட்டப்பட்டன. அவை இன்று கலை, வரலாற்றுத் துறையில் முக்கியத்துவம் பெற்று உள்ளன.

பல்லவர்கள் கற்களைக் கொண்டு கோவில் கட்டுவதில் ஓர் உச்சத்தை எட்டி இருந்தார்கள் என்றால், அவர்களுக்குப் பிறகு ஆட்சி புரிந்த பிற்காலச் சோழர்கள் செம்பு - பஞ்சலோகத்தில் சிலைகள் வடித்தெடுப்பதில் இன்னொரு உச்சத்தை எட்டி இருந்தார்கள். இன்று உலகம் புகழும் நடராசர் சிலை பிற்காலச் சோழர் காலத்துச் செப்புச் சிலைகளுக்கு எடுத்துக் காட்டாக உள்ளது.

பல நூற்றாண்டுகளாகப் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்த மரபும், தொழில் திறனும் ஆங்கில ஆட்சி ஏற்பட்ட பின்னர் நவற்றன. ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் பெரிய பெரிய சிலைகளை இறக்குமதி செய்து, இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளில் வைத்தார்கள். அவை கலைப்படைப்பு

கள் என்பதை விட, அக்காலத்தில் முக்கியமாக இருந்தவர்களின் உருவங்கள் என்றுதான் குறிப்பிட வேண்டும். அவற்றில் கலையம் சத்தைவிடத் தொழில் திறமையே அதிகமாகத் தென்பட்டது.

இந்தியாவில் விடுதலை உணர்ச்சி ஏற்பட்ட போது புராதனக் கலை, பாரம்பரிய மரபு, சித்திரம், சிற்பம், இலக்கியம் ஆகியவற்றில் அக்கறை கொண்டவர்கள், இந்தியக் கலை என்பது இந்தியத் தன்மைகள் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்று உழைத்தார்கள். ஆனால் அசலான கலைஞர்கள் சந்திக்க நேரும் பிரச்சினைகளை யெல்லாம் அவர்களும் சந்திக்க நேர்ந்தது.

நாட்டில் அரசியல் நிலைமைகள் மாறியிருப்பது போலவே, வாழ்க்கையின் நோக்கமும், நம்பிக்கைகளும், இலட்சியமும் முற்றிலும் மாறியிருப்பதைக் கண்டார்கள். எனவே, எந்த மரபின் தொடர்ச்சியாகச் செயல்படுவதென்பது காலத்தின் குரலாக அவர்களுக்குள்ளேயே ஒக்க ஆரம்பித்தது.

நிகரற்ற புலமை படைத்த டாக்டர் ஆனந்த குமாரசுவாமி இந்தியக் கலைகளின் சிறப்பு அம்சங்கள்பற்றி உயர்வாக ஆங்கிலத்தில் எழுதிக்கொண்டு வந்தது பல கலைஞர்களையும் வெகுவாகக் கவர்ந்தது. ஆனந்த குமாரசுவாமியின் நண்பர்களான அபினேந்திரநாத் தாகூர், சுகனேந்திரநாத் தாகூர் என்ற இரு சகோதரர்கள் இந்திய ஓவிய மரபையும், ஐப்பானிய மரபையும் ஒன்றாக இணைத்துப் புதிய வங்க ஓவிய மரபு ஒன்றை ஏற்படுத்தினார்கள்.

இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தோடு புதிய வங்க மரபு ஓவியமும் நாடு முழுவதும் பரவியது. நந்தலால் போஸ், ஜாமினிராய் ஆகியோர் மேலும் அம்மரபைச் செழுமைப்படுத்தி, இன்னும் பலரும் அதில் ஈடுபாடு கொள்ள வைத்தார்கள். வங்க மரபில் தேர்ச்சி பெற்ற தேவிபிரசாத் ராய் செளத்திரி, சென்னை ஓவியப் பள்ளிக்கு முதல்வராக 1928-இல் வந்தார். கைத்தொழில்களைப் போதித்து வந்த ஓவியப்பள்ளி, கலைகளில் அதிகமாக ஈடுபாடு கொள்ள ஆரம்பித்தது. ஐரோப்பிய மரபுக்கு ஏற்ற மாதிரி தேவிபிரசாத் ராய் செளத்திரி பாடத்திட்டத்தை அமைத்தார். அதோடு அவரும் புகழ் பெற்ற

ஓவியரும், சிற்பியும் ஆவார். அவர் முதல்வராக இருந்த காலத்தில் தான் பணிக்கர், தனபால், சீனிவாசலு போன்ற கலைஞர்கள் உருவானார்கள்.

பணிக்கர் ஆரம்ப காலத்தில் ஐரோப்பிய மரபைப் பின்பற்றினார். ஆனால், அவரது கடைசிக் கால ஓவியங்கள் இந்தியத் தன்மைகளை, கருத்துகளை அதிகமாகக் கொண்டு இருந்தன. மலையாள பியை அவர் தனது சித்திரங்களுக்கு ஓர் அம்சமாகக் கையாண்டார். அதோடு தாந்திரிக்கு பாணியில் நவீனத் தன்மைகள் தூக்கலாகத் தெரியச் சித்திரங்களை வரைந்தார். ஐரோப்பிய மரபும், சிந்தனையும் அவர் காலத்து இந்திய ஓவியர்களின் சித்திரங்களில் படிந்திருந்தது போலவே பணிக்கர் சித்திரங்களிலும் படிந்து இருந்தன. அவை குறை தருவது என்று சொல்ல வேண்டியது இல்லை. நிறை தரும் அம்சங்கள் என்றே குறிப்பிடலாம்.

குறிப்பிட வேண்டிய இன்னொருவர் எஸ். தனபால். சிற்பியும் ஓவியருமான தனபால், ஐரோப்பியச் சிற்ப மரபையும், இந்திய மரபையும் இணைக்க முடியுமா என்று சோதனை செய்து பார்த்தார். அதில் பெருமளவிற்கு வெற்றி கண்டார் என்றே குறிப்பிட வேண்டும். அவர் சிற்பங்கள் அபூர்வமான கலைத்தன்மையும், உயிர்த்துடிப்புங்கொண்டவை. காட்சிப்படுத்தல் என்பதற்கு மேலாகச் சென்று, நிரந்தரமான அழகு, உயிர்த்தன்மை பெறுகின்றவை. அவர் சிற்பங்களில் முதன்மை பெறுவது ஒளவையார்.

தமிழர்கள் மிகவும் அறிந்த ஒளவையாரை இலக்கியங்களில் சிறப்பித்துப் பேசப்படும் - இலக்கியம் படைத்த ஒளவையாரைத் தனபால் தனது சிற்பத்திற்குரிய பொருளாக எடுத்துக்கொண்டார்.

சரித்திர முக்கியத்துவம் பெற்ற ஒளவையார், தனபால் சிற்பத்தில் தனித்தன்மைகளோடு புத்தம் புதிய படைப்பாக உருவாக்கப்பட்டு உள்ளார். கையில் குறுந்தடி, கூன் விழுந்த உடம்பு, முதுமையின் பொவுகளோடு மெச்சத் தகுந்த படைப்பாக ஒளவையார் தனபாலால் படைக்கப்பட்டுள்ளார். குறிப்பிட வேண்டிய அவரின் இன்னொரு படைப்பு குழந்தை அந்தக் குழந்தை தனிப்பட்ட ஒரு குழந்தை என்

பதைக் கடந்து, என்றும் உள்ள குழந்தைத்தனம், பாவனை, குறுகுறுக்கும் அழகு - ஆகியவற்றைப் பெற்றுள்ளது.

ஒரு கலைப் படைப்பு என்பது ஒரு தனி மனிதனைப் பற்றிய படைப்பு என்பதைக் கடந்து, மனித இனம் முழுவதற்கும் பொதுவான கூறுகளைப் பெற்று, அதனோடு இணைந்து போகையில்தான் அமரத்தன்மை பெறுகிறது. அதைத்தான் இந்திய மரபு என்று சொல்ல வேண்டும். இந்திய மரபு என்பது ஏற்கனவே உள்ளதை மறுபடியும் நகல் எடுப்பது இல்லை. வெற்றிகரமான படைப்பை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு, இன்னொரு படைப்பைப் படைப்பது இல்லை.

கருத்துடனும், உயர்வான கலையம்சத்துடனும் படைக்கப்பட்ட ஒரு கலைப்படைப்பு, எவ்வித வியாக்கியானமுமின்றித் தன்னை நிலைப்படுத்திக்கொள்ளும் என்பதற்குத் தமிழக ஓவியர்கள் பலரின் படைப்புகளை எடுத்துக் காட்டாகச் சொல்லலாம்.

ஓவியர்களின், சிற்பிகளின் நவீன உலகம் என்பது அதன் சகல கலைக் கூறுகளோடும், வேறுபாடுகளோடும் மறுபடியும் மறுபடியும் புனையப்படுவது. எனவே, அதனைப் புரிந்து கொள்ளவும் அனுபவிக்கவும் சிறிது பயிற்சி அவசியமாகிறது.

- சா. கந்தசாமி

- 'சமூக மாற்றங்கள் கலைப் படைப்புகளிலும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகின்றன' என்னும் தலைப்பில் இலக்கிய மன்றத்தில் சொற் பொழிவாற்றுவதற்கான உரைக்குறிப்பு தயார்செய்க.

பண்பாடு மாறுகிறது

பண்பாடு என்பது ஒரு வாழ்க்கைமுறை. ஒரு தனிமனிதனின் பழக்கவழக்கங்களுக்கும் அம்மனிதன் பிறரோடு கொள்ளுகிற உறவுகளுக்கும் அடித்தளமாக இருக்கும் பண்பாடு, ஒருவரால் அல்லது ஒரு குழுவினால் அல்லது ஒரு சமூகத்தால் சுவீகரித்துக் கொள்ளக் கூடியது. பிறரோடு பகிர்ந்து கொள்ளக் கூடியது; சமூக விழுமியங்களைக் கட்டமைக்கக் கூடியது;

மொழி, சமயம், இலக்கியம், தேசியம், இனம் என்ற நிலைகளில் வெளிப்படக்கூடியது. சிலவற்றை நிறைவு செய்வதற்காக அல்லது திருப்திப்பட்டுக்கொள்வதற்காக உள்ள தெளிவற்ற ஒரு மாய்மாலமல்ல பண்பாடு; ஆனால் வரலாற்றுப்பூர்வமான உயிர்ப்புத்திறன் கொண்டது. எப்போதும் செயல்பட்டுக் கொண்டேயிருப்பது. அதனால், வெளிப்படையாக அறியக்கூடியது. பண்பாடு, சமுதாய உறவுகள் சம்பந்தப்பட்டது. ஆதலால் அது சமுதாய அடிப்படையிலான அகவயத்தன்மை (Social Subjectivity) கொண்டதாக விளங்குகிறது. பொதுவாகச், சித்தாந்தங்கள் மிகவும் விசாலமானவை என்றால் அந்தச் சித்தாந்தங்களின் கட்டமைப்புகளை விடப் பண்பாடு விசாலமானது; ஆனால் சமுதாயத்தைவிடச் சிறியது; குறுகலானது. அதேபோது, பொதுநிலையுடன் கூடிய மனித ஆன்மா என்பதன் தனிச்சிறப்பான அடையாளத்தையும் அது காட்டுகின்றது. இதன் காரணமாக, ஒரு சமுதாயம் இன்னது. இத்தகையது என அடையாளப்படுகிறது. அவ்வாறு அடையாளப்படுகின்றதாக, ஒரு சமுதாயத்தைக் கற்பனை பண்ணவும் முடிகிறது. பண்பாடு இல்லாமல் மனித சமூகமா? டெர்ரி ஈகின்டன் கூறுகிறார். "நாம் ஒரு பண்பாட்டுடன் வாழ்கிறோம்; அது மட்டுமல்ல - பெரும் அளவில், நாம் ஒரு பண்பாட்டுக்காகவும் வாழ்கிறோம்".

உணவு, உடை, உறையுள் இவை அத்தியாவசியத் தேவைகள். இவற்றைத் தேடுவதும், கொள்வதும், வைத்திருப்பதும் பொருளாதாரம் சம்பந்தப்பட்டவையென்றால், எந்தவகையானவற்றை - எந்தச் சூழ்நிலைகளில், எவ்வாறு அவற்றை அனுபவிக்கிறோம் - என்பது பண்பாட்டோடு சம்பந்தப்பட்ட சமாச்சாரங்கள். அவை நம்முடைய மரபுகளையும் பொருளாதார நிலைகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட பண்பாட்டு நிலைகளைக் குறிக்கின்றன. ஒரு உதாரணத்திற்கு, மலரும் நினைவுகளில் - "பாண்டியன் மில், ராஜாமில், மதுரைமில், மீனாட்சிமில், இவை ஒரு இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் முன்னால் வரை உயிர்ப்புடனிருந்த போது இரவெல்லாம் மதுரை வீதிகள் விழித்திருந்தன. அவியாத இரவுகளின் இடையே, தெருக்களிலே, தெரு முடுக்குகளிலே அமர்ந்து,

அப்பமும் இட்யும் சுடச்சுட வாய்க்குள் இறக்குவது. அது, அன்று அந்த மக்களின் ரஸம் நிறைந்த பண்பாட்டுச் செய்கை. பின்னர் பரோட்டாக்களின் செவிடு கிழிக்கும் சங்கீதம், மதுரைத் தெருக்களுக்கு சப்தத்தோடு கூடிய வாழ்க்கையின் லயத்தைச் சொல்த் தந்தது. சாப்பாடும் சாப்பாட்டு முறையும் சாப்பிடும் இடமும், பண்பாட்டின் அம்சங்கள். பழக்கவழக்கங்கள், சடங்குகள், விழாக்கள் முதலவற்றின் அர்த்தங்கள் பண்பாட்டின் கூறுகள். அவற்றில் ஏற்படும் மாற்றங்கள், பண்பாட்டின் மாற்றங்கள்.

விழாக்கள் மாறுகின்றன. விழாக்களின் கோலங்கள் மாறுகின்றன. ஜவுளிக்கடைகளின் ஆதிக்கமும், பட்டாசுகளின் வெளிச்சங்களும், ஊடகங்களின் செய்கைகளும் - பொங்கலைத் தீபாவளி தின்று கொண்டிருக்கிறது. மார்வாரிகளும், திரைப்படங்களும் பத்திரிகைகளும் ஹோப் பண்டிகையைத் தமிழ்நாட்டு நகரங்

களிலே உலவவிட்டிருக்கின்றன. காதல் என்பது ஆண்பெண்ணின் தனிப்பட்ட செய்கை என்பதற்கு மாறாக, அது ஒரு நுகர்பொருள். வெளியே ஜோடனையாகக் காட்டப்படும் பொருள், கேளிக் கையான ஒரு பொருள் என்று ஆகின்றபோது அன்பையும் நட்பையும் குறிக்கின்ற மேலைநாட்டு வாலெண்டைன் தினம் (Valentine's Day) இங்கே சொகுசுடன், காதல் தினமாக நுழைகிறது. 'ஹேப்பி பெர்த்டே' என்று கூவிக் கேக்குகள் வெட்டி மெழுகுவர்த்திகளை ஏற்றி, அணைத்து - ஓ, இதெல்லாம் எந்த வீடுகளில்? - இப்படித் திருவிழாக்கள், பண்பு மாற்றமும் அளவை மாற்றமும் பெறுகின்றன என்றால், பண்பாட்டின் மாற்றங்களை அவை குறிக்கின்றன என்று பொருள்.

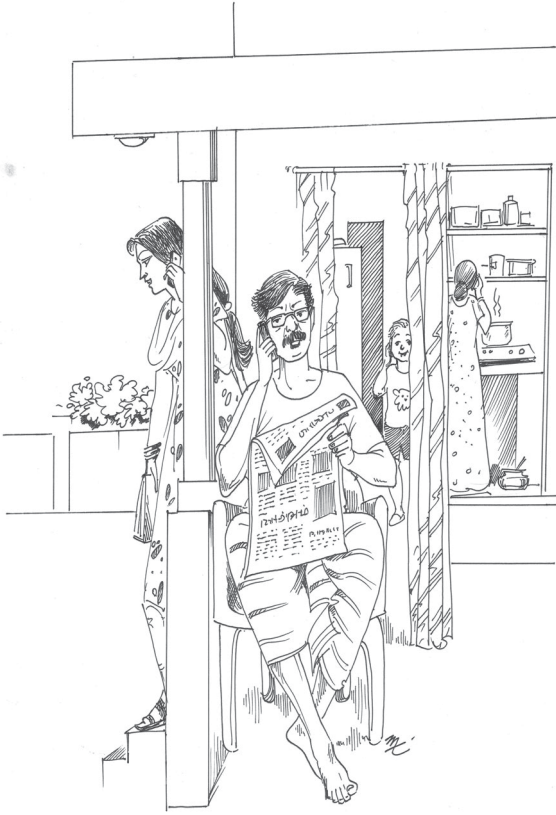
- தி. சு. நடராசன்.

- 'மாறிவரும் வாழ்வியல் சூழல்களும் பாரம்பரிய விழாக்களும்' என்ற தலைப்பில் கருத்தரங்கக் கட்டுரை ஒன்று தயாரிக்க.

ஓரு குடைக் கீழ்

எல்லாம் செல்மயம்

இரண்டு கல்லூரி மாணவர்கள் பேசிக் கொண்டிருந்தது காதிற் விழுந்தது. “மொபைல் போனைக் கண்டுபிடித்தது யார்” என்று கேட்டார் ஒருவர், உடனே மற்றொருவர் “முதல் தொலைத்தது யார் என்று சொல்லு” என்று மடக்கினார். இப்போதெல்லாம் எல்லா இடங்களிலும் மொபைல் மயம்தான்.

ஆரம்பத்தில் மொபைல் என்பது அந்தஸ்தின் அடையாளமாக இருந்தது. இப்போது யார் வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளலாம். அன்று எங்கள் வீட்டுக்கெதிரே சாணை பிடித்துக் கொண்டிருந்தவர் பாக்கெட்டில் திடீரென ரீங்காரம். டக்கென்று போனை எடுத்துப் பேசினார். அவருக்கு மிஷின்களை வினியோகித்திருப்பவர், மொபைலையும் வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறாராம். எங்கேயாவது பெரிய ஆர்டர் கிடைத்தால் உடனே அவர்களை அங்குப் போகச் சொல்ல வசதியாக

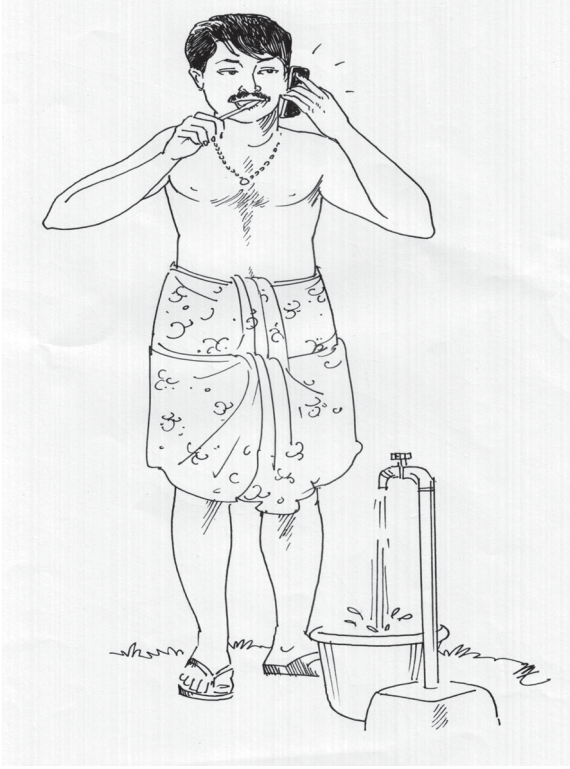
ஆளுக்கொரு மொபைல் வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறார். சாணை பிடிப்பதில் அவர் கூர்மையான புத்தியுடன் செயல்படுகிறார், அவ்வளவு தான்.

முள்ளை முள்ளால் எடுப்பதுபோல மொபைலை மொபைலால் கண்டுபிடிக்கிற நிகழ்வுகள் உண்டு. சில நேரங்களில் ஞாபக மறதியை ஒட்டு மொத்தமாகக் குத்தகை எடுத்துள்ளவர்கள் எங்கேயாவது தங்களுடைய மொபைலை வைத்துவிட்டுத் தேடுவார்கள். அது லேசில் அகப்படாது. இன்னொரு மொபைலை இயக்கி இவருடைய நம்பருக்கு ரிங் கொடுத்தால் அது எங்கேயிருக்கிறது என்று எளிதில் கண்டுபிடித்துவிடலாம். ஆனால் சில கில்லாடிகள் “சைலண்ட்” சத்தத்தில் வைத்திருந்தார்களே யானால் அதுவும் சாத்தியமில்லாமல் போகும். மொபைலை மொபைலால் கண்டுபிடிக்க வசதியாக இரண்டு மொபைல் போன்கள் வைத்துக் கொண்டு அலைபவர்களும் உண்டு.

என்னுடைய வியாபார நண்பர் ஒருவர் தன்னுடைய கார் டிரைவருக்குக் குழுத் திட்டத்தில் மொபைல் பேசி வாங்கித் தந்திருந்தார். நான் கேட்டேன், “அவர் மீது அவ்வளவு அன்பா”? “அன்பெல்லாம் ஒன்றும் இல்லை. ஒருமுறை ஒரு மணிநேரம் அவரை அங்கும் இங்கும் தேடி அலைந்து ரத்தம் கொதித்துப் போய்விட்டது. கடைசியில் பார்த்தால் அவர் காருக்கடியிலேயே அவ்வளவு நேரம் பழுது பார்த்துக் கொண்டிருந்திருக்கிறார். அதற்குப் பிறகு தான் அவருக்கு மொபைல் தருவதாக முடிவெடுத்தேன்” என்றார்.

தொலைபேசியில் இடம், பொருள், ஏவல் தெரியாமல் பேசுகிற வாய்ப்புகள் இல்லை. ஆனால் மொபைல் போன்களில் யார், எங்கு, எந்த வேலை நிமித்தம் இருக்கிறார்கள் என்ற மனநிலையைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் தன் சுண்டு விரல் நகச்சுற்று வந்ததைப் போய் பெருமையுடன் சொல்கொள்வார்கள். சமீபத்தில் கனத்த தூக்கத்திருந்தேன். தூக்கத்தின் காலொடிப்பது துக்கம். கோவையி்ருந்து

எனக்கு ஒரு மொபைல் பேசி அழைப்பு. நான் எங்கிருக்கிறேன், என்ன செய்கிறேன் என்பதைப் பற்றி துளியும் அக்கறைப்படாமல் காஷ்மீர் பிரச்சினையைப் பற்றி என் கருத்தைக் கேட்கிறார் ஒருவர்.

பல வீடுகளின் கட்டுமானத்தின் அமைப்பால், உள்ளே மொபைல் போன்கள் சரியாக எடுப்பதில்லை. எனவே பலர் வீட்டிலிருந்து வேக வேகமாக வீதிக்கு வந்து பல “ரகசியங்க”ளைச் சத்தமாகப் பேசிக்கொண்டு அங்கும் இங்கும் குட்டிப்போட்ட பூனை மாதிரி அலைவதைப் பார்க்கலாம். முதலாம் குப்பத்தில் படகு விபத்தின்போது என் மொபைல் கடலுக்குள் விழுந்துவிட்டது. விஷயம் தெரிந்தவுடன் விசாரிக்கும் பொருட்டு பலர் என் மொபைலுக்குத் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒருவர் “என்னங்க நான் நான்கு நாட்களாக மொபைல் தொடர்பு கொண்டேன். திரும்பத் திரும்பத் தொடர்பு எல்லைக்கு அப்பால் இருப்பதாக சொன்னது” என்று வருத்தப்பட்டார். நான் என் மொபைல் பேசி, கடல் சென்ற பேசியாகிவிட்ட கதையைச் சொன்னேன். “என்னங்க, கடல் விழுந்ததாக அது சொல்லவே இல்லையே” என்று

தொழில்நுட்பத்தைக் கடிந்து கொண்டார். நான் அவரிடம் “கொஞ்சம் தாமதமாகியிருந்தால் நானே தொடர்பு எல்லைக்கு அப்பால் சென்றிருப்பேன்” என்று விஷயத்தைப் புரியவைத்தேன்.

சமீபத்தில் பத்திரிகையில் ஒரு விளம்பரத்தைப் பார்த்தேன். “மசாஜ் செய்யப்படும், ஆயுர்வேத முறைப்படி வீட்டுக்கே வந்து மசாஜ் செய்வோம். எங்கள் மொபைல் பேசிக்கு ஒரு மெசேஜ் கொடுத்தால் போதும்”. மசாஜுக்கு மெசேஜா என வியந்துகொண்டேன்.

நண்பர் ஒருவர் சினிமா மெட்டுக்குப் பதிலாக தன் குரலேயே “போன் வருதுங்க, போன் வருதுங்க” என்று பதிவுசெய்தார். ஒவ்வொரு முறை மொபைல் ஒக்கும்போதும் “போன் வருதுங்க” என்று குரல் கேட்க அக்கம்பக்கம் இருப்பவர்களெல்லாம் அதிர, ஒரே கலாட்டா. மருத்துவமனையில் கேசுவாட்டி வார்டில் வேலை பார்க்கும் ஒருவர் மொபைலுக்கு வைத்திருந்த டியூன் “போனால் போகட்டும் போடா”. சில நேரங்களில் படம் பார்க்கும்போது தியேட்டரில் சிலருடைய மொபைல் ஒக்கும் சமயத்தில் திரைப்படத்தில் தொலைபேசி சினுங்க, தன்னுடைய மொபைல் பேசிதான் அலறுகிறதோ என்று அடிக்கடி வெளியே எடுத்து எடுத்துப் பார்த்து இவர்கள் படுகிற அவஸ்தை பரிதாபம். அதேபோன்று சின்னத்திரையில் தொலைபேசி ஒக்கும்போதும் பலருக்குக் குழப்பம்.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு போன் பேசுவது போல சுவரொட்டிகளுக்கு போஸ் கொடுப்பது நாகரீகம். பிறகு மொபைல் போன் பேசுவது போல புகைப்படம் எடுப்பது பாஷன். இப்போதெல்லாம் அப்படி யாராவது செய்தால் மக்கள் சிரிப்பார்கள்.

தொடர்கதை எழுதுவதற்குமுன் பேனாவைப் பிடித்திருப்பது போலப் பல பிரபலங்கள் போஸ் கொடுப்பதைப் பார்க்கலாம். இப்படிப் போஸ் கொடுப்பதில் நம்மை யாரும் மிஞ்ச முடியாது. பல நேரங்களில் புகைப்படத்திற்காக இரண்டாவது முறை தா கட்டுகிற நிகழ்வுகளும் உண்டு.

ஒருவர் புலம்பிக் கொண்டிருந்தது காதில் விழுந்தது. “காதில்லாவிட்டாலும் மொபைல் கட்டாயமாகத் தேவைப்படுகிற காலம்பா இது”.

- வெ. இறையன்பு

- அலைபேசி படுத்தும் பாட்டைச் சித்திரிக்கும் நகைச் சுவைக் கட்டுரை ஒன்றை உருவாக்குங்கள்.

இருட்டடிப்பை ஏற்படுத்தும் தொடர்பு ஊடகங்கள்

“உலகமே என் தாய்நாடு. உலக மக்கள் யாவரும் என் உடன்பிறப்புள்ளவர்கள். அன்பே உலகத்தின் தாய்மொழி” என்று பிரான்சிஸ் பேக்கன் என்ற சமூக அக்கறை கொண்ட அறிஞர் சொன்னது நடைமுறைக்கு வர வேண்டும் என்பதுதான் அனைவரின் ஆசையாகும். “இந்த ஆசையின் அரங்கேற்றமே உலகமயமாதல்” என்று எடுத்துக்கொள்ளலாமா? இந்த வினாக்குறி மூன்றாம் உலக வளரும் நாட்டு மக்களின் வாழ்வையே கேள்விக்குறியாக்கியிருக்கிறது. உலக மக்கள் யாவரும் ஒரே குடையின்கீழ் வருவதற்கும் உலகமயமாதலுக்கும் அடிப்படையிலே வேறுபாடுகள் பல உள்ளன.

பரந்து கிடக்கிற உலகமும், அங்கே வாழுகிற மனிதர்களும், ஒரே குடையின்கீழ் வர வேண்டும் என்பதில் யாருக்கும் இருவேறு கருத்துகள் இருந்திட வாய்ப்பில்லை. உலகமயமாதல் எனும் பதம் உலக மக்களை ஓரணியில் ஒன்றிணைக்கும் முறைதானே என்று முன்னுக்கு வந்துவிட்ட சிலபேர் முணுமுணுக்கலாம். உலகமயமாவதன் வழியாக மக்கள் குறுகிய வாழ்வியல் முறைகளிருந்து விடுபட்டுப் பரந்த வாழ்வுக்குப் பாதை வகுக்கலாமே என்று அவர்களில் சிலர் வாதம் வளர்க்கலாம். ஆனால் உண்மையில் உலகமயமாதல் என்பதோ வயோருக்கு வறியோரை இரையாகத் தருகிற முயற்சி தானே தவிர வேறில்லை.

உலகமக்கள் ஓரணியில் வருவார்கள் என்பதில் கொஞ்சம் உண்மையுண்டு. ஆனால் உயிரினங்களை ஒன்றுசேர்க்கிறோம் என்ற பெயரில் சிங்கங்களையும் குறுமுயல்களையும் ஒரே கூட்டில் அடைக்க முயலும் ஆபத்தான செயல்போன்றதே உலகமயமாதலும். வளர்ந்து விட்ட பணக்கார நாட்டு மக்கள், வளர்ந்துவரும் ஏழை நாட்டு மக்களுடன் கைகோர்ப்பது ஆரோக்கியமானதைப் போலத் தோன்றலாம். ஆனால் கருத்தியல் தொடங்கிப் பொருளாதா

ரம், பண்பாடு, கல்வி என நீளும் அனைத்து வாழ்வியல் துறைகளிலும் வளர்ந்தவர்கள், வளர முயற்சிப்பவர்களின்மேல் ஆதிக்கம் செலுத்தும் அபத்தமே உலகமயமாதல் விளைவு என்பதை உலகம் உணர்ந்து வருகிறது.

உலகை ஒன்றிணைக்கும் கருவிகளாக அறிமுகமான சமூகத் தொடர்புக் கருவிகளும் இந்த உலகமயமாதல் வலையில் விழுந்து தமது நோக்கங்களிருந்து திசைமாறி முதல் உலகப் பணக்காரர்களின் கைகளில் சிக்கி ஏழை நாட்டு மக்களுக்கு வேட்டு வைக்கிற நிலையை அலசுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

மனித சமூகத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியில் சமூகத் தொடர்பு பக்கபலமாகவே இருந்து வருகிறது. நாகரிகம் வளராத கற்காலம் முதல் நவீனம் கொடிகட்டியிருக்கிற தற்காலம் வரை சமூகத்தொடர்புகளும் வளர்ந்தே வந்திருப்பதை அறியலாம். உலகில் தோன்றிய முதல் மனிதர்கள் சமூகத் தொடர்பின் கருவிகளாகவும் இருந்தார்கள். மனிதர்கள் சமூகத் தொடர்புக் கருவியாக இருந்து தமது பார்வை, உடலசைவுகள், குரல் இவை மூலம் சக மனிதர்களோடு தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டனர். இதன் பரிணாம வளர்ச்சியாக மொழியும் எழுத்துகளும் உருவாயின. அறிவியல் வளர்ச்சி, சமூகத் தொடர்பிலும் பரவியது. இதன்மூலம் மனிதர்கள் தகவல்களை வேகமாகவும் நுட்பமாகவும் பரிமாறிக் கொண்டனர்.

அச்ச இயந்திரத்தின் வருகையால் சமூகத் தொடர்பில் ஒரு புதிய துவக்கம் ஏற்பட்டது. உலகளவில் இலக்கியங்கள் வெளிச்சத்துக்கு வந்தன. சமயப் பரப்பாளர்களும் தங்கள் சமயங்களின் வேதநூல்களையும், சமயக் கொள்கைகளையும், உலகின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கு எடுத்துச் சென்றார்கள். தீவுகளாய்க் கிடந்த கருத்தியல்களும் வரலாற்றுப் பதிவுகளும் உலகத்தோடு கைகோர்த்துக் கொண்டன. அச்ச இயந்திரத்தின் வருகைக்குப் பிறகு உலகின் ஒரு பகுதியில் உள்ளவர்களைப் பற்றி மறுபகுதியில் உள்ளவர்கள் மிக நெருக்கமாக அறியவந்தார்கள்.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் உலகம் தனக்குள் பல்வேறு தகவல் பரிமாற்றங்களைக்

கொண்டுவந்தது. தூரத்தால் விலகியிருந்த மக்கள் சமூகத் தொடர்புக் கருவிகளால் அருகே வந்தனர். பல்வேறு நாடுகளுக்கு மக்கள் பயணம் மேற்கொள்ளுதலுக்கு இது வழிவகை செய்தது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் அற்புதமான திரைப்படம் மக்கள் மத்தியில் வந்தபோது சமூகத் தொடர்பு அதிவிரைவானது. பல்வேறு மாற்றங்கள் மக்கள் மனதிலும் ஏற்படத் திரைப்படம் வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது. உலகின் ஒரு பகுதியில் வாழும் மக்கள் மறுபகுதியில் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கை முறையை, பண்பாட்டை, சமய வழிபாட்டு முறைகளை, பல்வேறு கலைகளை, மருத்துவத்தை, தொழில்நுட்பங்களை, வர்த்தக வழிமுறைகளைத் தெரிந்துகொள்ள சமூகத் தொடர்பு ஊடகங்கள் வழிவகை செய்தன.

கணிப்பொறியின் வருகை உலகத்தைத் தலைகீழாக்கியது. அடுத்த கண்டங்களில் வாழும் மனிதர்கள் தங்கள் பக்கத்து வீட்டில் குடியிருப்பது போன்ற உணர்வைக் கணினியின் வருகையால் பெற்றனர். அஞ்சல் வழியாக அனுப்பப்பட்ட கடிதம், ஒருவரின் ஆயுள்காலத்தில் போய்ச் சேர்ந்து விடுமா என்கிற கவலைக்கு முடிவு வந்தது. இணையதளத்தின் வலைப்பின்னல் நவீன உலகத்தை மனிதர்களின் கரங்களில் தந்தது. இணையதளத்தின் வழியாக உலகின் ஒரு பகுதியில் இருந்து மறுபகுதிக்குத் தகவல் பரிமாற்றம் எளிதாயிற்று. ஒருகோடியில் இருப்போர் மறுகோடிக்கு மின்னஞ்சல் மூலம் ஒரு நொடியில் தகவலைப் பரிமாறிக்கொண்டனர். இதன் மூலம் உலகம் உள்ளங்கைக்குள்ளே உருளுவதைப் போன்ற ஒரு நிலை உருவாயிற்று.

அறிவியல் வளர்ச்சிக்கேற்பச் சமூகத் தொடர்புக் கருவிகளும் நவீனமயமாக மக்களின் பயன்பாட்டுக்கு வந்துவிட்டன. கொலம்பஸ் அமெரிக்காவைக் கண்டுபிடித்த செய்தியைப் பலநூறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகே தெரிந்துகொண்ட உலகம், நீல் ஆம்ஸ்டிராங் நிலவில் காலடி வைத்ததை அந்நேரமே தங்களின் வீட்டு வரவேற்பறையில் தொலைக்காட்சி வாயிலாகக் கண்டனர் என்பது சமூகத் தொடர்பின் விரைவையும் நுட்பத்தையுமே காட்டுகின்றன. சமூகத் தொடர்புக் கருவிகள் உலக மக்க

ளுக்குக் கிடைத்த ஒரு அருட்கொடை என்பதில் மிகையிலலை. ஆனால் உலகமயமாதல் எனும் நிலையில் முதல் உலக நாடுகள் மூன்றாம் உலக நாடுகளைச் சுரண்டுவது போன்று சமூகத் தொடர்புக் கருவிகளும் பணக்கார நாடுகளின் கையில் கைப்பொம்மையாக மாறி இருப்பதால் உலகில் மூன்றாம் உலக நாட்டு மக்களுக்குப் பாதிப்பே ஏற்பட்டு வருகிறது.

பண்பாட்டுச் சீரழிவு

நாகரிகம் எனும் பெயரில் பல நாடுகளின் மரபுகளும் பண்பாடுகளும் உடைக்கப்பட்டு வருகின்றன. செயற்கைக்கோள் வழியாக இயங்கும் தொலைக்காட்சிப் பேழைகள் இந்தப் பயங்கரத்தைச் செய்து வருகின்றன. செயற்கைக்கோள் மூலம் இயங்கும் பல தொலைக்காட்சிகள் முதல் உலக நாடுகளின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளன. இத்தொலைக்காட்சிகள் தங்கள் நச்சு வேர்களை உலகம் முழுவதும் ஊடுருவச் செய்து விட்டன. உலகமயமாதல் பல்வேறு பண்பாட்டு வேகளைத் தாண்டி ஊடுருவும் இத்தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள் மக்களின் ஒழுக்கவியலையும், உறவு வாழ்க்கையையும் கேள்விக்குள்ளாக்கி விட்டன.

விளையாட்டு தொலைக்காட்சிகளில் மனித மாண்புக்கு எதிரான குத்துச்சண்டை, மல்யுத்தம் போன்றவை விலங்குகளை விடக் கொடிய நிலையில் உள்ளன. மனிதனை மனிதன் வெறியோடு தாக்குவதை, இரத்தம் பீறிடுவதை விளையாட்டு என்று நாகரிகம் கொண்ட மனிதர்கள் ஒத்துக்கொள்ள இயலாது. வெறிபிடித்த மனித -மிருகச் சண்டையை உலகம் முழுவதும் கொண்டு செல்வது சமூகத் தொடர்புக்குச் சிறப்பளிக்காது.

வணிகச் சுரண்டல்

மூன்றாம் உலக நாட்டு மக்களை முடிந்தவரையில் சுரண்டிக் கொழுப்பது முதல் உலக நாடுகளின் இலக்காகும். தங்கள் நாட்டுப் பொருட்களை விற்பனை செய்ய முதல் உலக நாடுகள் மூன்றாம் உலக நாடுகளையே நம்பி இருக்கின்றன. மக்களிடையே நுகர்வு வெறியை ஊட்டும் விதமாகச் சமூகத் தொடர்பு ஊடகங்கள் பயன்படுகின்றன. வாங்குவதற்குக் கையில் காசில்லாதவருக்கு வாங்க வேண்டும்

என்கிற நுகர்வு வெறியை, ஊடக விளம்பரங்கள், பகட்டாகச் செய்கின்றன. குடிநீரே கானல் நீராகிவிட்ட பகுதிகளில் வாழும் மக்களுக்குப் பெப்சி, கோலா என்கிற பானங்களே சிறந்தவை என்று போதிக்கப்படுகிறது.

தொலைக்காட்சி வாயிலாகப் பல்வேறு பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் வணிகம் செய்கின்றன. தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டால் போதும், உங்கள் வீட்டுக்கே கொணர்ந்து தருகிறோம் என்று வாடிக்கையாளர்களை வசப்படுத்துவது விளம்பர உத்தியாகும். இந்த வணிகம் மூலம் உள்ளூர் உழவர்கள், படைப்பாளிகள், தொழிலாளிகள், தொழில்முனைபவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகின்றனர். உள்ளூர் தொழில்களும் உற்பத்திப் பொருட்களும் நவடைந்து விட்டன. மக்களுக்கு அயல்நாட்டுப் பொருட்களை வாங்க வேண்டும் என்கிற வெறியைத் தொடர்பு ஊடகங்கள் தொடர்ந்து ஊட்டுகின்றன.

கருத்தியல் சீரழிவு

தொடர்பு ஊடகங்களைத் தமது கைக்கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்துவிட்ட முதல் உலகப் பணக்கார நாடுகள் தங்களின் கொள்கை பரப்புக் கருவியாகத் தொடர்பு ஊடகங்களைப் பயன்படுத்துகின்றன. பணக்கார நாடுகளுக்குச் சாதகமான கருத்தியல்களை உருவாக்குகிறார்கள். ஆயுதமே உலகில் அழிவுக்குரியதுதான். ஆனால் வல்லரசுகள் வைத்திருக்கும் ஆயுதங்கள் பாதுகாப்பின் அடையாளமாம். அதே ஆயுதம் மூன்றாம் உலக நாடுகளிடம் இருந்தால், அது அழிவுக்கு வழிவகுக்குமாம். இத்தகைய கருத்தியல்கள் தொடர்பு ஊடகங்கள் மூலம் பரப்பப்படுகின்றன.

உலகில் எந்தப் பொருளும் அதன் பயன்பாட்டைப் பொறுத்தே நல்லது, தீயது என்று வழங்கப்படும். அவ்வாறே சமூகத் தொடர்பு சாதனங்கள் அடிப்படையில் தேவையானவை. ஆனால் அதனைப் பயன்படுத்தும் சக்திகள் தீயசக்திகளாக இருக்கும்போது தொடர்பு ஊடகங்களை நல்ல சக்தி என்று கூறிட இயலாது.

உலகமயமாதல் கொள்கையால் தொடர்பு ஊடகங்கள் அனைத்து மக்களையும்

அடையும் ஆற்றல் பெற்றிருக்கின்றன. எனினும் ஆதிக்க வர்க்கத்தின் ஊதுகுழலாக இருந்து அவர்களின் உயர்வுக்கு வழிவகை செய்கிறது. அதேவேளையில் வளரும் ஏழை நாடுகளில் வாழும் மக்களின் மனங்களில் முதல் உலகச் சிந்தனையை விதைப்பதும், முதலாளித்துவ மனப்பான்மையை, உருவாக்குவதும் மனித மாண்பைப் பற்றிக் கவலைகொள்ளாமல் வர்த்தகம் ஒன்றையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு தொடர்பு ஊடகங்கள் செயல்படுவதும் ஆரோக்கியமான அடையாளங்கள் அல்ல.

- ம. டேவிட் மைக்கேல்

- மூன்றாம் உலக நாடுகளின் வளர்ச்சிக்கு ஊடகங்கள் ஏற்படுத்தும் தடைகள் பற்றிய கருத்தின் அடிப்படையில் கட்டுரை ஒன்று படைக்க. அதனை வகுப்பு மலரில் வெளியிடுக.

இணையத்தமிழ்

அச்சு ஊடகம், ஒ ஊடகம், காட்சி ஊடகம் என எல்லாவற்றையும் தன்னகத்தே கொண்டதாக உருவான இணைய ஊடகத்தின் வளர்ச்சி, கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் பல மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது. 1990-களுக்குப் பிறகுதான் தமிழகத்தின் முன்னணி ஊடகங்கள் இணையத்தில் கால்பதித்தன. ஆரம்பத்தில் மிகச் சாதாரணமாக இருந்த இணைய ஊடகங்கள் கடந்த சில வருடங்களில் உள்ளடக்கம், கட்டமைப்பு என எல்லாவற்றிலும் முன்னேறியிருக்கின்றன. அச்சு, காட்சி ஊடகங்களை நடத்திக்கொண்டிருப்பவர்கள் அத்தனை பேரும் இப்போது தங்களின் இணையத்தின் மீது அக்கறை காண்பிக்க ஆரம்பித்துள்ளனர்.

இணைய வாசகர்களின் எண்ணிக்கை பல மடங்கு அதிகரித்து வருவதுதான் இந்த மாற்றத்துக்கு மிக முக்கிய காரணம். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை சென்னையிருந்து மட்டுமே மூன்று லட்சத்துக்கும் அதிகமான வாசகர்கள் தினசரி இணைய ஊடகங்களை வலம் வருகிறார்கள். அதிலும் ஒரே நாளில் 10 முறைக்கு மேல் ஒரு இணையத்தைப் பார்வையிடும் வாசகர்கள் பாதிப்பேர். சென்னைக்கு அடுத்த

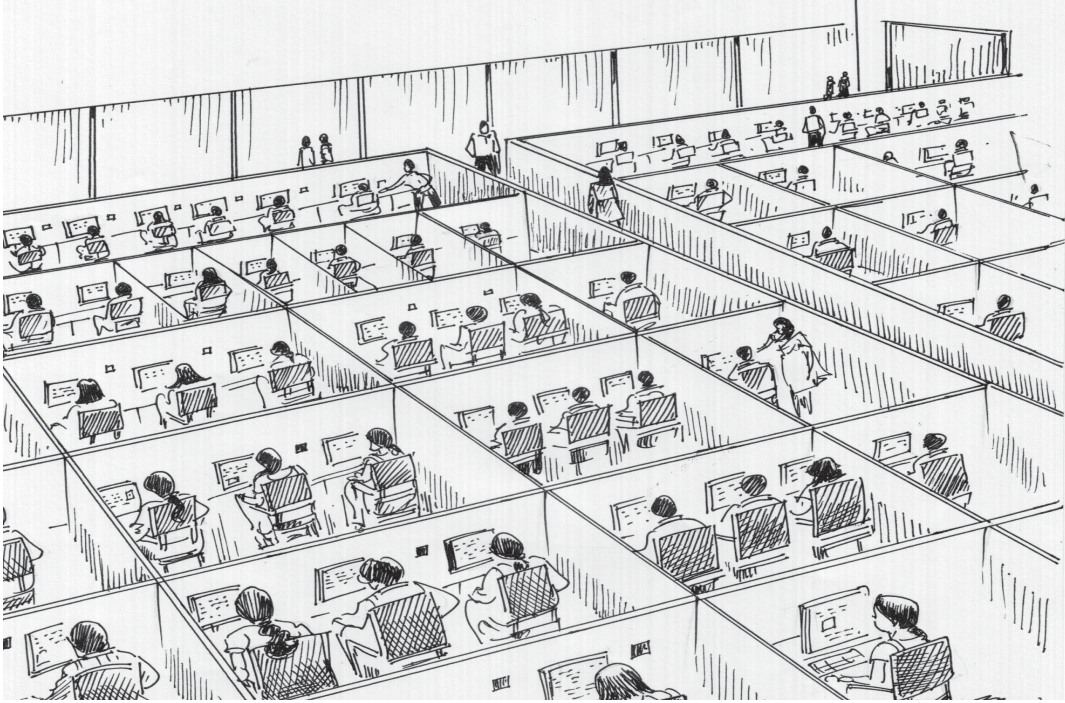
தபடியாகக் கோவை, ஈரோடு, மதுரை, தஞ்சை, திருச்சி உள்ளிட்ட நகரங்களிலும் ஆயிரக்கணக்கான வாசகர்கள் இணைய ஊடகங்களைப் பார்வையிடுகிறார்கள். தமிழக நகரங்களைத் தவிர பெங்களூர், மைசூர், ஹைதராபாத், டெல், மும்பை என்று தமிழர்கள் அதிகம் வசிக்கிற நகரங்களில் இருந்தும் ஆயிரக்கணக்கான வாசகர்கள் தமிழ் ஊடக இணைய தளங்களைத் தினந்தோறும் பார்வையிடுகிறார்கள்.

தமிழ் இணைய ஊடக வளர்ச்சியில் ஆரம்பத்திலிருந்து முக்கியப் பங்கு வகிப்பவர்கள் உலகத் தமிழர்கள்தாம். குறிப்பாக இங்கிலாந்து, சுவீடன், நார்வே, ஃப்ரான்ஸ் உள்ளிட்ட

கிவிட்டார்கள். அவர்களின் விருப்பத்திற்கேற்ப அச்ச ஊடகங்கள் தங்கள் இணையத்தில் மின் இழைகளையும், மின்தாளையும் அறிமுகப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அச்சில் வருகிற அதே கட்டமைப்போடு இணையத்திலும் கிடைப்பதால் அச்சப் பிரதியை விரும்பிப் படித்தவர்களின் குறையும் களையப்பட்டிருக்கிறது.

இணையற்ற வேகம்

வேறு எந்த ஊடகத்தையும் விட வேகமாகச் செய்திகளை, கருத்துகளைக் கொண்டு செல்வது இணைய ஊடகங்கள்தாம். தமிழ்

ஐரோப்பிய நாடுகளிலும், கனடா, ஆஸ்திரேலிய போன்ற நாடுகளிலும் பரவியிருக்கிற இலங்கைத் தமிழர்கள் இன்றும் தமிழ் இணைய ஊடகங்களின் வளர்ச்சிக்கு மிக முக்கியமானவர்கள். கூடுதலாக அமெரிக்கா, சிங்கப்பூர், வளைகுடா நாடுகள் எனப் பரவியிருக்கும் தமிழகத் தமிழர்களும் இப்போது அதிக அளவில் இணைய ஊடகங்களை வாசிக்கத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள்.

அச்சில் படிக்கும்போது கிடைக்கும் நிறைவு இணையத்தில் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னவர்களும் கூட இப்போது இணைய எழுத்தை விரும்பிப் படிக்கத் தொடங்

கத்தின் முன்னணிச் செய்தி ஊடகங்கள் அனைத்தும் இணையத்தில் செய்திகளைமுன்னதாகத் தரும் முனைப்பில் இறங்கியிருக்கின்றன. கடந்த 4 வருடங்களாகத்தான் இந்த மாற்றம் நிகழ்ந்து வருகிறது. தமிழகத்தின் குக்கிராமம் ஒன்றில் நடக்கும் நிகழ்வை சிட்னியில் இருந்தோ நியூயார்க்கில் இருந்தோ உடனடியாகத் தெரிந்துகொள்கிறார்கள்.

தங்கள் சொந்தங்களைப் பிரிந்து வெளி நாடுகளில் பணியாற்றும் ஊழியர்கள் சொந்த ஊர் பற்றிய செய்திகளை உடனுக்குடன் அறிந்து

கொள்ளவும், இன்று இணையங்கள் தான் பெரிதும் உதவுகின்றன. தினசரிப் பத்திரிகைகளின் இணையதளங்கள் எல்லாப் பதிப்புச் செய்திகளையும் கொடுப்பதால், இது சாத்தியமாகிறது. அச்சு ஊடகத்தில் சாத்தியமில்லாத இது போன்ற பலவற்றையும் இணையங்கள் செய்கின்றன.

தமிழ் வளர்க்கும் இணைய ஊடகங்கள்

உலகத்தமிழர்களை ஒன்றிணைக்கும் மிகப் பெரிய சக்தியாக உருவெடுத்திருக்கிறது இணைய ஊடகம். தொழில்நுட்ப உலகில், தமிழின் வளர்ச்சியும் அளப்பரியதாக இருப்பதில் இணையம் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றது. ஆங்கிலம், ஸ்பானிஷ் உள்ளிட்ட மொழிகளைப் போன்று பன்னாட்டு மொழியாக இல்லாமல் ஓர் இனம் சார்ந்த மொழியாக இருப்பதால், தமிழ் வளர்ச்சி தடைப்படும் என்று ஆருடங்கள் சொல்க்கொண்டிருந்த நிலையில்.... தமிழை உயிர்ப்போடு மட்டுமில்லாமல் உயரத்திலும் வைத்தது இணையம்.

நக்கீரன் இணையத்தின் தொடர் வாசகராக இருக்கும் சான்ஃபிரான்சிஸ்கோ வாசகர் ஒருவர், தன் குழந்தைகள் தமிழுக்கு அன்னியமாகி விடக்கூடாது என்று கருதி, தன் பிள்ளைகளுக்கு இணைய ஊடகங்களில் வரும் ஒ, ஒளி காட்சிகளின் மூலமாகத் தமிழ் சொல்க்கொடுக்கிறார். நக்கீரன் இணையத்தில் வெளிவந்த டாக்டர் அப்துல் கலாமின், 'இளைஞர்கள் காலம்' தொடரை வாசிக்கும் அளவுக்கு இப்போது தமிழ் கற்றுக்கொண்டு விட்டார்கள். என்னைப்போலவே இரண்டு மூன்று தலைமுறைகளுக்கு முன்னதாக வெளிநாடுகளில் குடியமர்ந்துவிட்ட பலரும் தங்கள் குழந்தைகளுக்குத் தமிழ் கற்பதற்கான ஒருசிறந்த தளமாக இணைய ஊடகங்களைப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்றார்.

தேவாரம், திருவாசகம் தொடங்கி பக்தி இலக்கியங்களை இந்தத் தலைமுறைக்குக் கொண்டு செல்வதோடு, தமிழர் பாரம்பரியங்களைப் பற்றியும் பல தகவல்களை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டிருக்கின்றன இணைய ஊடகங்கள். அறிவியல் தமிழை வளர்ப்பதிலும் இணையத்துக்கு இணை இல்லை.

கவனிக்க வேண்டியவை

தமிழ் இணைய ஊடகங்கள் செய்திகளை வேகமாகக் கொடுப்பது, இணையக் கட்டமைப்பை மாற்றியமைத்திருப்பது, வாசகர்கருத்துகளுக்கு இடம் கொடுத்திருப்பது என அடுத்த கட்டத்தை நோக்கி நகர்ந்திருந்தாலும் கவனம் செலுத்த வேண்டியவைகளும் இருக்கின்றன.

செய்திகளை விரிவாகப் படிக்கவும் வசதிகள் செய்யப்பட வேண்டும். அச்சு ஊடகம் போன்று பக்க அளவுகள் குறித்த பிரச்சினைகள் கிடையாது என்பதால் அறிக்கைகள், ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் நீதிமன்றத்தின் முக்கிய தீர்ப்புகள் உள்ளிட்டவற்றை முழுமையாக வேறு ஒரு தொடர்பில் தரவும் முயற்சிக்கலாம்.

ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையதாகக் கட்டுரைகளைப் பகுப்பது நல்லது. கட்டுரைத் தலைப்பு, கட்டுரை ஆசிரியர் பெயர் என எந்த ஒன்றின் அடிப்படையிலும்... மற்ற படைப்புகளை ஒரே இடத்தில் பார்க்கும் வசதியை உருவாக்குதல் அவசியம். சில இணையங்கள் இப்போது, இதைச் செயல்படவில்லாத நிலைக்கு வந்திருப்பது வாசகர்களுக்கு வசதியைக் கொடுத்திருக்கிறது.

தமிழில் நிறைய கலைச்சொற்களை உருவாக்கும் பணியை இணைய ஊடகங்கள் சாத்தியமாக்கலாம். வாசகர்களுக்கு ஒரு போட்டியாகக்கூட இதை வைக்கலாம்.

தமிழ், தமிழர், தமிழகம் தொடர்பான இணையப் பக்கங்களுக்கான தொடர்புகளை ஒரே இடத்தில் தொகுப்பதும் சிறப்பு.

- ச. கார்த்திகைச் செல்வன்

- வெளிநாடுகளில் வாழும் சிறுபான்மைத் தமிழர்கள் அறியும் வண்ணம் இணையத் தமிழின் வளர்ச்சியை மின்னஞ்சல் செய்தியாகத் தயார்செய்து அதன் நகலை வகுப்பறையில் வாசியுங்கள்.

நட்சத்திர மழை

சந்திரலேகா

இந்தியா, உலகுக்குப் பரிசளித்த கலைப் பொக்கிஷங்களில் ஒருவர் சந்திரலேகா. நடனத் தாரகை, நடன வடிவமைப்பாளர், பெண் போராளி, ஓவியர், கவிஞர், போஸ்டர் வடிவ

மைப்பாளர்... எனப் பன்மு கம் கொண்டது அவரது ஆளு மை. வெற்றிகர மான பரத நாட் டியக் கலைஞ ராய் இருந்த சந்திரலேகா.. அன் றைய பரத நாட்டியத் தில் இருந்த போத்தனத்

தையும் வணிகக் கட்டமைப்பையும் எதிர்த்து, மரபுக் கலையான பரத நாட்டியத்தைத் தனது ஆளுமையின் மூலம் நவீனமாக்கியவர். ஆனால், அவரை மரபுவாதி என்று சொல்வதையும் அவர் வரவேற்கிறார். தமிழ் இலக்கிய உலகத்துடனும் மிக நெருக்கமான உறவு சந்திரலேகாவுக்கு உண்டு. தி. ஜானகிராமன் உள்பட பல தமிழ் எழுத்தாளர்கள் அவருக்கு மிக நெருங்கிய நண்பர்கள்.

சென்னையில் பெசன்ட் நகரில் இருக்கிறது சந்திரலேகாவின் வீடு. வரவேற்பறையைப் பழமையான பொருட்கள் அலங்கரிக்கின்றன. ஒன்றையொன்று பார்த்தாற்போல் மூன்று ஊஞ்சல்கள். இரண்டு தினங்களுக்கு முன்புதான் பரோடாவிருந்து சிகிச்சையை முடித்துக்கொண்டு திரும்பியிருந்ததால் சுருக்கமாக நேர்காணலை முடித்துக்கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொண்டார் சதானந்தமேனன். மாலையில் எங்களுக்கு அவர் நேரம் ஒதுக்கியிருந்தார். ஆடிக்கொண்டே இருந்த ஒரு ஊஞ்சல் சந்திரலேகாவும் ந.முத்துசாமியும் உட்கார்ந்து கொள்ள மற்றவர்கள் கீழே விரிக்கப்பட்டிருந்த பாயில் அமர்ந்துகொண்டோம். நேரம் செல்லச்

செல்ல சந்திரலேகாவிடம் உற்சாகம் அதிகரித்துக்கொண்டே வந்தது. சில சமயங்களில் ஊஞ்சலை நிறுத்திவிட்டு எழுந்து, நடன அசைவுகளைச் செய்து காட்டினார்.

சிறுவயதில் நடனத்தை நோக்கி உங்களை வரச் செய்த உத்வேகம் எப்போது, எப்படி ஏற்பட்டது?

நான் எதைச் சரியென்று நம்புகிறேனோ அதைச் செய்வதற்கான தையத்தைச் சிறு வயதிலேயே என் தந்தை எனக்குக் கொடுத்தார். அப்போதிருந்தே நடனம் எனக்கு மிகவும் பிடிக்கும். அந்த வயதில் நடனத்தை நோக்கி நான் ஈர்க்கப்பட்டதற்கான முதல் காரணம், அதிலுள்ள அசைவுகளின் மந்திரத்தன்மைதான். அதோடு விரல்கள், கைகள், கண்கள் மற்றும் பாதங்களின் பாவ, நடன அசைவுகளுடன் முற்றிலும் பரவச நிலைக்கு ஆளாகும். உடல் குறித்தும் தொடக்கத்திலிருந்தே ஒரு ஈடுபாடு இருந்து கொண்டிருந்தது. பின்னாடி செல்லச்செல்ல, மெதுவாக அது என்னுடைய கவனத்தை முழுவதுமாக ஈர்க்கத் தொடங்கியது. நமது காலத்தில், நமது உடல் என்னவெல்லாம் நடக்கிறது என்பதுதான் என்னுடைய முக்கியமான தேடலாக இருந்தது. இப்போதும் இருக்கிறது. பெண்கள் நடக்கும்போதும், அமரும்போதும், ஒரு குழந்தையை இடுப்பில் தாங்கியிருக்கும்போதும் உடலை ஓர் ஆற்றல் வடிவமாய் நான் பார்க்கிறேன். பெண்கள் தண்ணீர்க் குடத்தை அல்லது குழந்தையை இடுப்பில் தாங்கியிருக்கும் நிலை அழகான ஒரு நிலை. நம்முடைய உபயோகத்துக்கும் உடன் வடிவத்துக்குமான பொருத்தம் இதில் ஆச்சரியப்படும்படி நன்றாகப் பொருந்துகிறது. என்னுடைய சிறு வயதில் நான் பார்த்த ஒரு காட்சி என் ஞாபகத்தில் இருக்கிறது. ஒரு சிறுமி லாரியின் சக்கரத்துக்குக் கீழே படுத்துக்கொண்டு, அதன் மொத்த எடையையும் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறாள். அவளுடைய அம்மா லாரியை ஒற்றை ஆளாய்த் தூக்குகிறாள். இந்த சக்தி அவளது உடலுக்கு எப்படி, எங்கிருந்து கிடைத்தது? நம் உடல் எவ்வளவு ஆற்றல் பொதிந்

திருக்கிறது என்று நம்மால் அறிய முடிவதில்லை. அதனால்தான் நான் நடனத்தில் எது செய்தாலும் அதை உடல் தொடர்பான அறிதலுக்காகவே செய்கிறேன்.

ஒரு நடனக் கலைஞராக உங்களைப் பாதித்தவர்கள் என்று யார் யாரைக் குறிப்பிட விரும்புவீர்கள்?

ஹரிந்திரநாத் சட்டோபாத்யாய, ஆனால் அவரைப் 'பாதிப்பு' என்று சொல்ல முடியாது. அவர் எனக்குத் தூண்டுதலாக இருந்திருக்கிறார். என்னைச் சுற்றிலும் உள்ள இந்த உலகத்தைப் பார்க்கும் ஒரு உத்வேகமான வழிமுறையையும் சற்றுப் பரந்த உலகப்பார்வையையும் சமூக அமைப்புகள் குறித்த நேர்மறையான புரிதல்களையும் எனக்கு அவர் தந்தார். அவருடன் இருக்கும்போது படைப்பு ரீதியான உயரத்தில் சஞ்சரிக்க முடியும்.

சென்னை உங்களை வசீகரிக்கும் ஒரு நகரமாக இருந்ததா?

ஆமாம். நான் சென்னையை மிகவும் விரும்புகிறேன். 1960- இல் நான் இந்நகரத்துக்கு வந்தேன். ஆனால் அப்போது, சென்னையை ஒரு வளர்ந்த பெருந்த கிராமமாகவே நான் உணர்ந்தேன். அண்ணாசாலையும் நுங்கம்பாக்கம் நெடுஞ்சாலையும் சந்திக்கும் புள்ளியில் அப்போது வயல்களும் வெற்றுவெளிகளும் சமைதாங்கிகளும் நிறைய இருந்தன. இப்போது மிகுந்த பரபரப்பு மிக்க வியாபாரப் பகுதியாக அது ஆகிவிட்டது. சென்னையில் எந்தப் பகுதியிலும் வயல்களோ, குடிசைகளோ, சமைதாங்கிகளோ இன்று இல்லை. எல்லாமே கான்கிரீட் மயம், காற்று, நீர், சத்தம், மணல் எல்லாம் மாறி விட்டன. ஆனால் இப்போதும் கடலோரச் சென்னை, மின்சாரம் நிற்கும் சமயங்களில் நூறாண்டுகளுக்கு முற்பட்ட ஒரு கடலோரக் கிராமத்தின் காட்சி நினைவைத் தக்க வைத்திருக்கிறதைப் பார்க்க முடியும்.

நாங்கள் எளிமையான திறந்த வெளி அரங்கம் ஒன்றை கடற்கரை ஓரத்தில் கட்டியுள்ளோம். முதல் அதனை நாங்கள் கட்டும்போது ஒரு சிறு புல் கூட அங்கு கிடையாது. சுற்றுச் சூழ் மரங்கள் இல்லாமல் நான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறேன் என்பதை அப்போதுதான் என்

வாழ்வில் முதல் முறையாக உணர்ந்தேன். அது என்னை மிகவும் தொந்தரவுக்கு உள்ளாக்கியது. மரங்கள் இல்லாமல் வாழ்வது மிகவும் சிரமம். அங்கே நிழல்கள் இல்லை, இலைகளில் ஊடுருவும் சூரிய ஒளியும் இல்லை. நான் வேப்ப மரங்களை நட விரும்பினேன். செடிகள் வளர்ப்பதில் பைத்தியமாக இருந்தேன். இப்போது எங்களிடம் வளர்ந்த 75 வேப்ப மரங்களும் இரண்டு ஆல மரங்களும் இருக்கின்றன.

1960 களில் ஒரு வெற்றிகரமான பரத நாட்டியக் கலைஞராய் இருந்தும் திடீரென்று அதிருந்து விலகிப் புதிய வடிவங்களை முயற்சித்தீர்கள். வழக்கத்தில் இருந்த நாட்டியத்தின் மீதான உங்களது எதிர்வினையாக இதைக் கொள்ள முடியுமெனில், இதற்கான எண்ணம் எப்போது, ஏன் ஏற்பட்டது?

தர்மசங்கடமான அனுபவங்களில் ஒன்றுதான் என் நடனத்துக்கான குணத்தை, எதிர்வினை உருவாக்கியது. என்னுடைய முதல் அரங்கேற்றத்தின் போது அது நடந்தது. வறட்சி நிவாரண நிதிக்காக நடத்தப்பட்ட நிகழ்ச்சி அது. 'மதுரா நகரிலோ' பாடலுக்கு யமுனை நதியில் நடக்கும் நீர் விளையாட்டு மற்றும் நீர் செழுமையை நான் பாவம் காட்டி நடனமாடிக் கொண்டிருந்தேன். திடீரென்று எனக்கு அந்தப் பொறி தட்டியது. ஒரு வறட்சியான சந்தர்ப்பத்தில், பஞ்ச நிலையில், நான் எதை என் நடனத்தில் சித்திரித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்? அப்போது வெப்பத்தில் பிளந்த நிலங்களும் கைகளில் டிள்களையும் குடங்களையும் பிடித்துக்கொண்டு நீள வரிசையில் காத்திருக்கும் மனிதர்களும் புகைப்படங்களாக எனக்கு ஞாபகத்தில் வந்தனர். அன்றைய செய்தித்தாளில் தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தால் சுமார் 40,000 மக்கள் இடம்பெயர வேண்டிய நிலை பற்றி எழுதியிருந்தார்கள். எனது குரு காஞ்சிபுரம் எல்லப்பாவோ, 'மதுரா நகரிலோ' பாடிக்கொண்டிருக்கிறார். கலையும் வாழ்க்கையும் எவ்வளவு முரண்பட்டதாக இருக்கிறது. இந்த முரண் என்னைத் திகைக்கச் செய்தது. ஒரு நொடியில் நான் பிளவுண்டு, பகுக்கப்பட்டு இரு மனிதர்களாய் உடைந்து போனேன். ஏன் இந்த முரண் என்ற கேள்வி என்னுள் எழுந்தது. என்னால் இந்த முரணைத் தீர்க்க முடியவில்லை.

நடனம் என்பது சொர்க்கத்தில் இருந்து தோற்றம் கொண்டதல்ல. அது மண்ணிருந்து, பிராந்தியத்திருந்து, பழக்கவழக்கம், உணவு முறைகள், சமூக உறவுகளிருந்து வேர்பிடித்தது. இனங்களின் பண்புகள் தொடங்கி மூக்கு, கண், கேசம், தோல் என எல்லா உடல் பிரிவுகளின் செயல்களோடும் பணி மற்றும் உபகரணங்களோடும் நெருங்கிய உறவுடையது. மிக நேர்த்தியான நடன வடிவமும் ஒரு குறிப்பிட்ட பொதுத்தன்மையின் மொழியைத் தக்கவைத்துள்ளது. அதன் வரலாறும் சமூக வரலாற்றின் படிநிலைகளும் வேறு வேறானவை அல்ல. நடன வடிவத்தில் உள்ள மாற்றங்கள் மண், சீதோஷ்ணநிலை, மரங்கள், பயிர்கள் மாறுவதைப் போன்றதே. கால ஓட்டத்தில், மற்ற கலைகள் போல, சமூக நிகழ்ச்சிகள் போல, சமூகத்தில் உயர்வு, தாழ்வு அடுக்குகள் உருவான பிறகு, சமூகப் பங்கேற்பிருந்து விலகி, சமூக நுகர்வு வடிவமாய் நடனமும் உருவெடுத்து விட்டது. உடலுக்கும் இயற்கைக்கும் உள்ள உயிரோட்டமான தொடர்பு, உடலுக்கும் பணிக் குமுள்ள உறவு, உடலுக்கும், சடங்குகளுக்கும் உள்ள உறவுகள் எல்லாம் போய் நடனம் ஒரு காட்சிப் பொருளாக மாறிவிட்டது.

இந்நிலையில், செவ்வியல் நடனமான பரதநாட்டியம் போன்ற வடிவத்தில் என் வேரும் பயிற்சியும் இருந்தாலும் அதன் பழமைவாதமும் சம்பிரதாயத் தூய்மையும் தற்காலத்தில் அதில் வேலை செய்யும்போது பல முரண்களைத் தோற்றுவிக்கின்றன. அதே போல் மேற்கத்திய விமர்சன அமைப்பும் என்னில் தொந்தரவுகளை அதிகரித்து வருகிறது. அவர்கள் பழைய மரபுகளை விமர்சனம் எதுவுமின்றி கவர்ச்சிப்படுத்துகிறார்கள். நமக்கு மரபுவாதம், நவீனத்துவம் இரண்டுமே சிக்கலும் பிரச்சினையும் கொண்ட பிராந்தியங்கள் ஆகும். மரபுக்கும் நவீனத்துவத்துக்கும் சண்டை உருவாக்குவது என் நோக்கமல்ல. நான் இரண்டையும் வித்தியாசமானவைகளாகவும் பார்க்கவில்லை. ஒரு கலைஞனுக்கான வேலை என்பது மரபை படைப்பார்ந்த வினையின் மூலம் நவீனப்படுத்த வேண்டும் என்பதே. அதைத்தான் நான் செய்தேன்.

நன்கு அறியப்பட்ட ஒரு நாட்டியக் கலைஞராக ஆன பிறகு, எல்லோரும் ஆச்சரியப்படும் படியாகத்

திடீரென்று 12 வருடங்கள் நடன வாழ்க்கையிருந்து காணாமல் போனீர்கள். அந்தக் கால கட்டத்தில்தான் உங்களது கவிதைகள், ஓவியங்கள், போஸ்டர் வடிவங்கள் வெளிவந்தன. இந்த மாற்றத்துக்குக் காரணம் என்ன?

எவ்வளவு அதிகமாக நடனத்தைப் புரிந்து கொள்ளவும் விரும்பவும் தொடங்கினேனோ, அவ்வளவு அதிகமாக அப்போதிருந்த நிகழ்த்து வரைமுறைகள் குறித்து நம்பிக்கையின்மையும் சிதறலும் என்னிடம் ஏற்படத் தொடங்கின. நான் என்னிடமே கேட்கத் தொடங்கினேன். 'நான் நடனமாடுவதைத் தொடர விரும்பாவிட்டால் என்ன செய்வேன்? என்னால் வேறு என்ன செய்ய முடியும்?' உடனே உள்ளிருந்து எழும் பதிலாக 'எழுது' என்று வந்தது. எனக்குப் பரிச்சயமான சாதாரண மனிதர்கள், வீட்டு வேலையாளர்கள், வியாபாரிகள் என்கவிதையின் முக்கியக் கண்ணியாக இருந்தார்கள்.

அப்புறம் நான் எழுதவும் ஓவியங்கள் வரையவும் தொடங்கினேன். 1960 களின் பிற்பகுதியில் 'தி இல்லஸ்ட்ரேட்டட் வீக் ஆப் இந்தியா' பத்திரிகையில் என் வசன கவிதை தொடர்ந்து வெளியானது. அது வாசகர்களிடம் பரவலான வரவேற்பைப் பெற்றது. பல இளம் நண்பர்களையும் உபாசகர்களையும் என் வீட்டுக்குக் கொண்டு வந்தது.

நீங்கள் ஒரு நடன வடிவத்தின் கருத்தை வளர்க்கும் முறையை இப்போது எங்களுக்கு விளக்க முடியுமா?

ஒரு நடன வடிவம் என்பது இந்திய நடனத்துக்குக் கட்டாயம் ஒன்றும் இல்லை. கால, வெளிச் சட்டகத்துக்குள் அசைவை ஒருங்கிணைக்கும் ஒன்றாகவே அதனை நான் பார்க்கிறேன். நடன வடிவாக்கம் நிகழும்போது உங்கள் உடல் பல்வேறு வகையான சலனங்களை உங்களால் பார்க்க முடியும். உடன் சிற்பவியல் நுணுக்கங்கள் வெளியில் சாத்தியமாகிறது. மேடையில் உடல்கள் நெருங்கத் தொடங்குகின்றன. காலம் மற்றும் வெளியில் நடக்கும் தீராத விளையாட்டு உங்களுக்குப் பரவசத்தைத் தருகிறது. வெளி நிறைகிறது. வெளிவெற்றாகிறது. நேர்மறையான வெளி, எதிர்மறையான வெளி... புது வடிவங்களும் புது அர்த்தங்களும் இவற்றிருந்து உருவாகின்றன.

புதிய தலைமுறைக் கலைஞர்களுக்கு ஏதாவது சொல்ல விரும்புகிறீர்களா?

நிறைய இளம்வயதினர், தீவிர செயல்பாட்டாளர்களிடம் பயங்கர ஆற்றலையும் ஈடுபாட்டையும் பார்க்கிறேன். அதற்குப் பிறகு அவர்கள் காணாமலேயே போய்விடுகின்றனர். எங்கே, எதில் தவறு நடக்கிறது? அவர்களது உடன் ஆற்றலைப் புத்துருவாக்கம் செய்வது பற்றி அவர்களுக்குத் தெரிவதில்லை. உடலைப் புரிந்துகொள்ளத் தொடங்கும் முதல் பத்து நிமிட நடனம் உங்களைக் களைப்படையச் செய்யலாம். அப்புறம் ஒரு மணி நேரம் கழிந்து பாருங்கள், உடல் ஆற்றலை உற்பத்தி செய்யத் தொடங்கி, அடுத்த ஒரு மணி நேரத்தில் உங்கள் உடல் பறக்கத் தொடங்கிவிடும். நீங்கள் பறக்கிறீர்கள். தண்ணீரும் உணவும் மிகச் சுவையாகத் தெரியும். காற்றை அற்புதமாக உணர்வீர்கள்.

-திலகவதி

காலத்தின் கண்ணாடி (தொகுப்பு)

- உங்கள் வட்டாரத்திலுள்ள ஏதேனும் கலைஞர் ஒருவரை நேர்கண்டு அவரது வாழ்க்கைக் குறிப்பை எழுதுக

தமிழ்ச் சினிமா

தவறான மரபும் தணியாத நம்பிக்கைகளும்

தமிழர்கள் சினிமாவை இந்நூற்றாண்டின் துவக்கத்திருந்து அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டு விட்டனர். தமிழ்ச் சினிமாவுக்கு வயது 80. ஒரு நாடோடி போல் ஊர் ஊராக அலைந்த சினிமா பின்னர் நிரந்தரக் கொட்டகைகள், ஸ்டூடியோ, நட்சத்திரம் என்றெல்லாவற்றையும் பெற்று உலகின் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளிலுள்ள சினிமாவின் சாயல்களைக் கொண்டுள்ளது. நினைத்துப் பார்க்கவியலாத வகையில் பெரும் வியாபாரமாகவும் ஆகியிருக்கிறது.

பிராந்திய சினிமா வரலாற்றைப் பார்க்கும்பொழுது இந்திச் சினிமாவிற்கு ஒரு சில வருடங்களே பின் தங்கியது தமிழ்ச் சினிமாவின் துவக்கம். 1905- இல் இருந்தே திருச்சிரெயில்வே தொழிலாளர் சாமிக்கண்ணு வின் சென்ட் சினிமா புரொஜக்டரை எடுத்துக்

கொண்டு நாடு முழுவதும் படங்களைத் திரையிட்டார் என்ற பொழுதிலும் 1916- இல் தான் சென்னையைச் சேர்ந்த மோட்டார் வாகன வியாபாரி ஆர். நடராஜ முதயார் 'கீசக வதம்' மௌனப் படத்தை எடுத்தார். இதுவே தென்னிந்தியாவின் முதல் படம்.

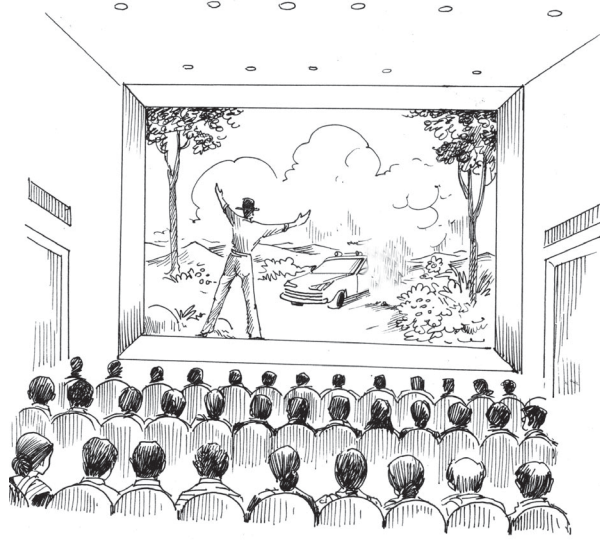
1912- இல் தாதா சாகேப் பால்கே 'ராஜா ஹரிச்சந்திரா' படத்தை எடுத்து, இந்தியாவின் முதல் கதைப்படத் தாயரிப்பாளர், இயக்குநர் என்ற புகழைத் தட்டிச் சென்றுவிட்டார். சாமிக் கண்ணு வின்சென்டுக்கும் தாதா சாகேப் பால்கேயுக்கும் முக்கியமான ஒற்றுமை ஒன்று உண்டு. தமிழ்நாட்டின் முதல் விநியோகஸ்தரும் - டிரிங் தியேட்டர் முதலாளியுமான வின்சென்டுக்கு முதல் முதலாகத் திரையிடக் கிடைத்த படம் 45 நிமிட நேர 'ஏசுவின் வாழ்க்கைச் சரிதம்' (Life of Jesus Christ). பால்கேயும் இப்படத்தின் பாதிப்பினாலேயே தனது முதல் படத்தைப் புராணப் படமாகத் தயாரித்தார். முதல் இந்தியப்படமும் முதல் தமிழ்ப்படமும் புராணப்படங்களாக அமைந்தமை தற்செயலானது அல்ல.

மேற்கில் சினிமா பல சரித்திர நிர்ப்பந்தங்களினால் தோன்றிய சாதனமாகும். புகைப்படம் மட்டுமின்றி, ப்ராஸீனிய நாடக மேடை விஞ்ஞான வளர்ச்சிப்போக்கு, ஏன், மனத்தில் ரூபங்களைத் தோற்றுவிக்கவல்ல இசையும் கூட சினிமாவின் வரவைச் சாத்தியமாக்கின. சினிமா வருமுன்னரே மேற்கில் விவசாயப் புரட்சி, தொழிற்புரட்சி ஆகியவை ஏற்பட்டிருந்தன. நிலப்பிரபுத்துவம் அழிந்து முதலாளித்துவம் தோன்றியிருந்தது. வெகுஜனத்திரளின் சாதனமாக அறியப்படும் சினிமா முதலாளித்துவத்தின் மிகப்பெரும் சாதனமாகும்.

இந்தியாவிற்குச் சினிமா வந்தபொழுது காலனி ஆதிக்கம் எங்கும் பரவி இருந்தது. அதை விடவும் நிலப்பிரபுத்துவத்தின் பேராண்மை, மக்களின் நடத்தையைக் கட்டுப்படுத்தியது. பெரும் நகரங்கள் அதிகம் இல்லை. விஞ்ஞான உற்பத்திக்குப் பதில் பழைய முறை விவசாயமும் கைவினைக் கலையும் காணப்பட்டன. இத்தருணத்தில் அதிநவீனக் கண்டுபிடிப்பான சினிமா, பழமையின் பிடிசளில் சிக்கியிருந்த இந்தியாவில் வந்திறங்கியது. இந்தியாவில் சினிமா கலையாகவோ, விஞ்ஞான

மாகவோ அறியப்படாமல் கேளிக்கையாகவே உணரப்பட்டது. இந்தியச் சினிமா, நிர்ப்பந்தத்தில் உருவான கேளிக்கை! மிகவும் மவான கேளிக்கை என்பதோடு ஒரு புதிய யுகத்தின் ஆச்சரியத்தையும் அது உள்ளடக்கியிருந்தது.

முப்பதுகளில் ஒவரும் வரை தமிழ்ச் சினிமா வசூல் இரண்டாம் தரமான கேளிக்கையாக இருந்திருக்கக்கூடும். ஒவந்த பிறகு தமிழ்ச் சினிமா தனக்கான குணாதிசயங்களுடன் செயலாற்றத் துவங்கியது. சினிமா ஸ்டுடியோக்களும் ஸ்திரமாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டு சினிமா பெரும் வியாபாரமாக ஏற்றம் பெற்றது.

சினிமா வெகுஜனத்திரளின் சாதனமாதலால் பரவலாக அறியப்பட்ட கருத்துகளுக்கு அது முக்கியத்துவம் தரத் தலைப்பட்டது. அந்நியர் ஆட்சியை விமர்சிக்கும் முகமாகத் தனது சமூகத்தையே அது விசாரணைக்குட்படுத்திற்று. மூடப்பழக்க வழக்கங்கள், சாதிக்கொடுமை, தீண்டாமை, பெண்ணுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதி, ஏழையை வஞ்சித்தல் போன்றவை முக்கிய இடம்பெற்றன. 'தியாக பூமி' 1939- இல் வெளிவந்தது. இதில் மேற்கூறிய அம்சங்கள் பலவும் இடம்பெற்றிருந்தன. பிரச்சாரம் பலமாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகக் காந்தி இடம்பெற்ற டாக்குமெண்டரி படச்சுருளும் இதனுடன் இணைக்கப்பட்டது. ஒவந்த பிறகு சினிமா, காட்சிக்கு முக்கியத்துவம் தர வேண்டுமென்கிற கட்டாயத்திருந்து மீண்டிருக்க வேண்டும். வசனங்கள் பெற்ற ஆதரவு, வசன மழை பொழிவதையே நடிப்

பாற்றல் என்று ஒரு தலைமுறையே நம்பியது ஆகியவை இதைத்தான் உறுதிப்படுத்தின.

ஹாவுட்டி ருந்து தமிழ் நாட்டிற்கு முப்பதுகளில் வந்து தமிழ்ப்படங்களை டைரக்ட் செய்த எல்ஸ் ஆர். டங்கன், இரு சகோதரர்கள், சதி லீலாவதி, மீரா, சகுந்தலா போன்ற படங்கள் மூலம் வசனக்காடாக இருந்த தமிழ் சினிமாவின் கதையாடலை மாற்ற முயன்றார். திராவிட இயக்கம் சினிமாவிற்குச் சாதனை ரீதியாக ஆற்றிய முக்கியப் பங்கு செந்தமிழ் வசனம். 'பராசக்தி'(1952) தமிழின் சிறந்த பிரச்சாரப்படம்.

கர்நாடக இசையும் புராணக் கதைகளைப் போலவே சினிமாவிற்கு மதிப்பைப் பெற்றுத்தர முயன்றது. கர்நாடக இசை வல்லுநர்களான மகாராஜபுரம் விசுவநாத அய்யர், ஹொன்னப்ப பாகவதர், திருவாவடுதுறை என். ராஜரத்தினம், எம். எஸ். சுப்புலட்சுமி, ஜி.என். பாலசுப்பிரமணியம் என இப்படிப் பலர் திரைப்படங்களில் நடிக்கவும் செய்தனர். இப்போக்கு வெகு காலத்திற்குத் தொடர்ந்தது. எண்பதுகளில் மதுரை சேஷ கோபாலன் 'தோடிராகம்' படத்தில் நடித்தது வரை இது தொடரப்பட்டது.

சினிமாவில் பாடல் காட்சிகள் என்பது இந்தியச் சினிமாவிற்கே உரிய குணாதிசயமாக இருந்து வருகிறது. பாடல் காட்சிக்கு உலக சினிமா தியரியில் இடம் கிடையாது. ஆனால் பாடல் காட்சி இன்றிப் பெரும்பான்மையான இந்தியச் சினிமா கிடையாது. 'அந்த நாள்', 'குருதிப்

புனல்' போன்ற படங்கள் பாடல்கள் இல்லாதவை என்பதற்காகவே தனி விளம்பரம் பெற்றவை என்று சொல்லுமளவுக்குப் பாடல் முக்கியத்துவம் உணரப்படுகிறது. இதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. ஒரு சராசரி இந்தியப்படம் இரண்டரை மணி நேர அளவினதாக இருக்கிறது. இரண்டரை மணி நேரத்திற்கும் கதை சொல்வது கடினமானது. பாடல்கள், சண்டைக் காட்சிகள் மூலம் குறைந்தது முக்கால் மணி நேரத்தைக் கழித்துவிட்டால் மீதி நேரத்தில் எதாவது ஒரு கதையைக் காட்டிவிடலாம். கர்நாடக இசை, மேல்தட்டு வர்க்கத்தினருக்குச் சொந்தமானது. வெகுஜன சாதனமான சினிமாவிற்குக் கர்நாடக இசை பொருந்தி வராது. (ஆனால் காலப்போக்கில் சினிமா இசையில் பல்கலைகளில் ஒன்றாகக் கர்நாடக இசை இருந்தாகவேண்டும் என்கிற நியதி ஏற்பட்டுவிட்டது).

தமிழின் முதல் வண்ணப்படம் 'அபாபாவும் நாற்பது திருடர்களும்'(1955). வண்ணப்படங்கள் ஆரம்பகாலங்களில் திட்டுத் திட்டாக வண்ணங்களை அப்பிக்கொண்டு வந்தன. உதாரணம். ஏ.பி. நாகராஜனின் புராணப்படங்கள், வண்ணப்படங்கள் நாளடைவில் ஒளிப்பதிவில் மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தன. ஒளிப்பதிவாளர்கள் வெளிப்புறங்களில் ஒளியை அமைக்கச் சிரமப்பட வேண்டி இருந்தது. அசோக்குமார், பாலுமகேந்திரா, பீ.சி. ஸ்ரீராம் ஆகியோர் வெளிப்புறத்தை அழகுறப் படம் பிடித்தனர். மகேந்திரனின் உதிரிப்பூக்கள் படத்தில் அசோக்குமார் முதன் முதலாக உட்புறங்களை நிழலுடனும் தேவையான இருட்டுடனும் படம் பிடித்திருந்தார்.

வெளிப்புறப் படப்பிடிப்பையே சினிமாவாக ஆக்கியவர் பாரதிராஜா. மூச்சுமுட்டுகிறாற்போல் செட்டுக்குள் அடைபட்டுக் கிடந்த தமிழ்ச் சினிமாவைப் பிராண வாயு உள்ள பிரதேசத்திற்கு அழைத்து வந்தார். சகல வசதிகளும் நிறைந்த பண்ணையார் வீடு, பூத்துக் குலுங்கும் நந்தவனம், பச்சை வயல் வெளிகள் என்ற புராதனத் தமிழ்ச் சினிமாவின் கிராமம், பாரதிராஜாவினால் ஆற்றோரம், குடிசை வீடுகள், ரயில்பாதை, தரிசு நிலங்கள், காரைச்சுவர்கள் என மாற்றி அமைக்கப்பட்டது. பாரதிராஜாவின் வரவு எதிர்பாராதது. தமிழ்ச் சினிமாவிற்குப்

புதிய உருவத்தையும் உள்ளடக்கத்தையும் அவரது படங்கள் தந்தன. இவற்றின் மூலம் ஒரு சில நட்சத்திரங்களின் பிடியில் இறுகிப்போயிருந்த தமிழ்ச் சினிமாவை விடுவித்தவர் அவர்.

அதுபோலவே இளையராஜாவின் இசையும், தமிழ்ச் சினிமா கேட்டிராத நாட்டுப்புற மெட்டுகளை நவீனப்படுத்தியதாக அமைந்தது.

ஆனால் கிராமியப் படங்களின் வருகையால் பல விரும்பத்தகாத விளைவுகளும் ஏற்பட்டன. கிராமம் மிகவும் பிற்போக்கானதாகக் காட்டப்பட்டது. கிராம மக்களை ரோஷமுடைய வர்களாகக் காட்டுவதாக நினைத்து, காட்டு மிராண்டிகளைப் போலச் சித்திரிப்பது, சாதியின் பெயர் சொல் குலப்பெருமை பேசுவது போன்றவையெல்லாம் இடம்பெறத் தொடங்கின.

பாலுமகேந்திரா வீடு, சந்தியா ராகம் ஆகிய படங்கள் மூலம் தமிழில் தனித்த சாதனை புரிந்திருக்கிறார். உலக சினிமாவின் இலக்கணங்களை வைத்துக்கொண்டு, இந்தப் படங்களை அணுக முடியும். தமிழ்ச்சினிமா ஆரம்பித்ததிருந்து 1996 -ஆம் ஆண்டு இறுதி வரை சுமார் 4600 படங்கள் வெளிவந்துள்ளன. இந்தப் புள்ளிவிவரம் சரியானதா இல்லையா என்பதை விடவும் இவற்றில் சர்வதேசத் தரம் எட்டக்கூடிய படங்கள் ஏன் அரை டஜன் கூடத் தேறவில்லை என்பதைக் குறித்துக் கவனங்கொள்வது அத்தியாவசியமானதாகும்.

இப்பொழுதெல்லாம் தமிழ்ப்படங்களை, தயாரிப்பாளர்களும் சரி, பத்திரிகை விமர்சகர்களும் சரி, ஹாவுட் படங்களுக்கு ஒப்பிடுகிறார்கள். ஒரு குறைந்த பட்ஜெட் ஹாவுட் படத்தைத் தயாரிக்க 25 மில் யன் டாலர்கள் தேவைப்படுகின்றன. பெரிய பட்ஜெட் தமிழ்ப் படத்தைத் தயாரிக்க சில கோடி ரூபாய்கள் போதும். ஹாவுட் படத்தின் டெக்னாலஜி நுணுக்கத்தைத் தமிழ்ப் படங்கள் அடைவது கடினம். ஆனால் அது ஒன்றும் இயலாத காரியம் அல்ல. தயாரிப்புச் செலவு, செய்நேர்த்தி இவற்றில் மட்டுமல்லாது ஹாவுட் படங்களின் உள்ளடக்கத்தையும் தமிழ்ப் படங்கள் உற்று நோக்குவது நல்லது. என்னதான் வியாபார நோக்குடையதாக இருப்பினும் அப்படங்கள் கையாளும் கருக்கள் பிரமிப்பைத் தருகின்றன. திரும்

பத் திரும்பக் கதாநாயகன் - நாயகி - வில்லன் என்ற ஒற்றைப் பரிமாணத்திலேயே வண்ணங்கொண்டு உழல்கிற தமிழ்ச் சினிமா ஹாவுட்டி ருந்து கற்றுக்கொள்ள நிறையவே இருக்கிறது. அசல் சினிமா என்று சொல்லத்தக்க ஐரோப்பிய வகையறாவி ருந்து வேறுபடினும் ஹாவுட்டி எத்தனை விதமான படங்கள் வருகின்றன. ஐரோப்பிய நியு வேவ் படங்களை ஹாவுட்டி படங்கள் பாதித்துள்ளன என்கிற சரித்திர உண்மையை மனத்தில் கொண்டால் வேறுபல பரிமாணங்களும் அவற்றிருந்து தெரியவரும்; விதவிதமான கதைப் படங்கள் மட்டுமன்றிக் கார்ட்டூன் படங்கள், டாக்குமெண்டரிப் படங்கள். ஏ.கே. செட்டியாருக்குப் பிறகு டாக்குமெண்டரிப் படங்கள் இங்கு எடுக்கப்படவில்லை. கார்ட்டூன் படம் 21-ஆம் நூற்றாண்டில் தயாரிக்கப்பட்டால்தான் உண்டு. அகாதமி அவார்டு படங்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் எவ்வளவோ அரசியல் இருக்கலாம். இருக்கிறது! ஆனால் அவற்றின் தரம் பற்றிக் குறைகூற முடியாது. குறைந்த பட்ஜெட் படங்களும் இல்லாமல்லை. ஹாவுட்டி படங்களை அப்பட்டமாகக் காப்பியடித்து அவற்றை அவர்களிடமே அனுப்பி ஆஸ்கார் பரிசும் கேட்கிற லஜ்ஜையின்மை இங்குக் குடி கொண்டுள்ளது. ஹாவுட்டி படத்தை மட்டுமல்ல, இதுவரை வந்த தமிழ்ப்படங்களையும் காப்பியடிக்க வேண்டிய நிலையில்தான் நமது படங்கள் உள்ளன.

வியாபாரப் படம் - கலைப்படம் என்கிற பிரிவுகளைப் பெரிதாக மனத்தில் வைத்துக் கொண்டு தமிழ்ப்படங்கள் அனைத்தையும் ஒட்டுமொத்தமாக ஒதுக்குவதன் மூலம் விமர்சகனும் ரசிகனும் பெரும்பான்மையோரிருந்து விலகிப் போய்விடுகிறார்கள். இது ஆரோக்கியமானதா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். கலைப்படங்கள் அதாவது சினிமா என்கிற மீடியத்தின் அர்த்தமுள்ள படங்கள் எவ்வாறு அளவிடப்பட வேண்டும் என்பது ரசிகனுக்குத் தெரிந்துள்ளது. ஆனால் மக்களுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ள சினிமாவை எதிர்மறையாகப் பார்க்கும் மனோபாவம் மட்டுமே நாளும் அதிகரித்து வருகிறது.

வெகுஜன சினிமா மக்களால் உருவாக் கப்படவில்லை. அது வியாபாரிகளால் உருவாக்

கப்பட்டிருக்கிறது. சினிமா வியாபாரிகள் மக்களிடம் அடிக்கடி தோற்றுப் போவதை வைத்து மக்களின் விருப்பு வெறுப்புகளைப் பிரதிபல்பதாக எண்ணமுடியாது.

சினிமா ரசிகர்கள் தேர்வு செய்வதற்குச் சுதந்திரம் கிடையாது. தங்கள் மீது திணிக்கப் படுபவற்றை அவர்கள் அந்நேரத்து மனோபாவப்படி ஏற்கிறார்கள் அல்லது ஒதுக்குகிறார்கள். அதே படத்தின் கதையைச் சில நாள் கழித்து வேறொரு படத்தில் அவர்கள் ஒப்புக் கொள்வதன் மூலம் இந்த மனோபாவத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். அதே தருணத்தில் தியாக பூமி, மீரா, சந்திரலேகா, பராசக்தி, தேவதாஸ், மதுரைவீரன், பாகப்பிரிவினை, கல்யாணப்பரிசு, கப்பலோட்டிய தமிழன், தில்லானா மோகனாம்பாள், காதக்க நேரமில்லை, புதிய பறவை, எங்கவீட்டுப் பிள்ளை, பாமா விஜயம், உதிரிப்பூக்கள், சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள், கிழக்கே போகும் ரயில், அவள் அப்படித்தான், நாயகன், என் உயிர்த்தோழன் முதலான ஒரு டஜன் படங்களை நம் மெத்தென்பார்வை கொண்டு ஒதுக்கிவிட முடியாது. மக்களின் வாழ்வுடன் ஒன்றிப் போய்விட்ட இப்படங்களை அணுக நிச்சயமான வரையறைகள் உருவாக் கப்பட வேண்டும்.

- அம்ஷன் குமார்.

- அண்மையில் நீங்கள் கண்டு மகிழ்ந்த திரைப்படம் ஒன்றைப் பற்றிய உங்கள் கருத்துகளை விமர்சனக் கண்ணோட்டத் துடன் தருக.
- இன்றைய மொழிப் பயன்பாட்டில் திரைப் படத்தின் தாக்கம் குறித்துக் கட்டுரை வரைக.
- கணினி, திரைப்படம், தகவல் தொடர்பு தொடர்பான புதுத்தமிழ்ச் சொல்லாக்கங்களைத் திரட்டிக் கலைச்சொல் அகராதி தயாரிக்க.
- மாறிவரும் வாழ்க்கையும் வாழ்க்கைச் சூழல்களும் நமது பண்பாட்டையும் ரசனைத் தன்மையையும் பாதிக்கின்றன வா? விவாதிக்க; குறிப்புகள் தயாரிக்க.

கா

* காங்கல - காணவில்லை
 காசினி - உலகம்
 காப்புரிமை - பதிவு உரிமை
 காரணி - காரணக்கரு
 காரைச்சுவர் - சுண்ணாம்புக் கலவையால் கட்டப்பட்ட சுவர்

கானம் - காடு
 கானல் - மணல்பகுதி, கடற்கரைச் சோலை

கி

கிரயம் - விலை
 கிளை - சுற்றம்

கு

* குஞ்சியது - குன்றியது
 குட்டம் - நீர்நிலை
 குடி - ஊர்
 குரம்பை - சிறு குடில்
 குரல் - கதிர்
 குருகு - கொக்கு
 * குறுக்கு - முதுகு

கே

கேவல் - விம்மிஅழுதல்

கொ

கொடிச்சி - குறிஞ்சி நிலப்பெண்
 கொடுங்கால் - வளைந்த கால்
 கொண்டல் - மேகம்
 கொழு - கலப்பையின் நுனிப்பகுதி
 கொழுநர் - கணவர்

கோ

கோடு - கொம்பு
 கோலோச்சுதல் - ஆட்சிபுரிதல்

சு

* சுண்டிக்கருக்கா - மணியில்லாத நெல், பதர்
 சம்மன் - உத்தரவு
 சர்வே - அளவீடு
 சமம் - போர்
 சமர் - போர்
 சருகு - உலர்ந்த இலை

சா

சாணி கருக்கா - சிந்திய நெல்
 சாத்தியம் - இயலும் தன்மை
 சாந்துணையும் - சாகும்வரையும்
 சா - நெல்
 சாவதானமாக - நிதானமாக
 சாற்றுதல் - சொல்லுதல்

சி

சிட்டா வட்டி - அதிக வட்டி (கந்து வட்டி)
 சித்தாந்தங்கள் - கொள்கைகள்
 சித்தாள் - கையாள், கூயாள்
 சிரத்தையாக - கவனமாக, கருத்துடன்
 சிரேஷ்டர் - மேலோர், மேன்மையுடையவர்
 சிலை - வில்
 சினை - கிளை

சீ

சீமை - வெளிநாடு

சு

சுங்கம் - வரி
 சுண்டச்சிவப்பு - சுண்டினால் சிவக்கும்படியான வளர்ச்சியைக் குறிக்கும்
 சும்மை - ஆரவாரம், மோசடி
 சுயபச்சாதாபம் - சுய இரக்கம், தன்னிரக்கம்
 சுவீகரித்தல் - ஏற்றுக்கொள்ளுதல்

சூ

சூர் - அச்சம், வீரம்

செ

செங்களம் - சிவந்த போர்க்களம்
 செரு - போர்
 செருத்தல் - பால்மடி
 செற்றிய - செறிந்த

சொ

சொக்குபவர் - மயக்குபவர்
 சொக்கப்பனை - எரிக்க அமைக்கப்படும் பனை ஓலைகளைக் கொண்ட அமைப்பு.
 * சொத்தை - வீண்
 சொகுசு - ஆடம்பரம்

சோ

சோழி - சிறு சங்கு

செ

செமிடி - கசக்கி

தகை	- குணம், தகுதி, அன்பு
தடக்கை	- பெரிய கை
தடாரி	- உடுக்கை
தடாலடியாக	- உடனடியாக இயல்புக்கு மாறான பேச்சும் செயல்பாடும்
தண்டலை	- சோலை
தண்ணுமை	- முழவு, மத்தளம்
✱ தரிசு	- வெற்று நிலம்
தருக்கர்	- திமிர் பிடித்தவர், செருக்கு மிகுந்தவர்

தார்	- மாலை
தானை	- படை

திகில்	- திடுக்கிடச்செய்யும்; அச்சம்
திடல்	- மைதானம்
திரங்கல்	- வாடுதல்
திரேகம்	- உடல்

தீனமாய்	- மெ தாய்
---------	-----------

துஞ்சுதல்	- தூங்குதல்
துப்பு	- வ மை; உணவு
துமித்து	- வெட்டி, அறுத்து
தூரங்கம்	- குதிரை
துவம்சம்	- நாசம்
துளங்காமை	- வருந்தாமல்
துன்றிய	- நிறைய

தூங்கும்	- தொங்கும்
தூர்த்துவிட்ட	- நிரப்பப்பட்ட

தெரியல்	- பூமாலை
தெரிவு	- தேர்வு

தொடை	- தொடுத்தல்
தொரவு	- தூரவு

தொழுதி	- கூட்டம்
தொன்மை	- பழைமை

நள்	- நடு, இரவு
-----	-------------

நிணம்	- தசை, கொழுப்பு
நிதர்சனமான	- நேரடியான
நிருதர்	- அரக்கர்
நிரை	- வரிசை
நிலப்பிரபுத்துவம்	- ஜமீந்தார் முறை

நீரியல் அறிஞர்-	நீரை ஆராயும் ஆராய்ச்சியாளர்
-----------------	-----------------------------

நுனை	- நுனி
------	--------

நெருநல்	- நேற்று
நெற்குதிர்	- நெல் சேமிக்கும் பெட்டி, பத்தாயம்

நேயம்	- நேசம், அன்பு
-------	----------------

பகழி	- அம்பு
பங்கம்	- பழுது, குற்றம்
பசலை	- இரத்தசோகை, பொன்னிறம்
படப்பை	- கொல்லை
படிமம்	- பாவை
பணை	- மூங்கில்
பதலை	- ஒருவகை பறை
பயிரவி	- பத்திரகாளி
பரி	- குதிரை, பரிமாண வளர்ச்சி
பரிச்சயம்	- பழக்கம், அறிமுகம்
பழனம்	- வயல்
பழுக்கிய	- பழுத்த
பறி	- மீன் பிடிக்கும் கருவி
பனைவெண்தோடு	- பனை ஓலை

பாசடை	- பசிய இலை
பாசனம்	- நீர் பாய்ச்சும் முறை
பாண்டம்	- பாத்திரம்
பாணி	- முறை
பார்	- உலகு
பார்ப்பு	- பறவைக் குஞ்சு

பால்ய மணம் - குழந்தைத் திருமணம்

மி

பிட்டி எலும்பு - இடுப்பு எலும்பு
பிடரி - கழுத்தின் பின்புறம்
பிராது - புகார்
பிராந்தியம் - பிரதேசம்
பிராஸீனிய - தொன்மையான

மி

பீள் - இளங்கதிர்

பு

புணரி - கடல், கலந்து
புரவி - குதிரை
புராதனம் - பழைமை
புலவு - புலால், மாமிசம்
புழல் - உள்துளையுடைய
புறவு - காடு, முல்லை நிலம்
புவனம் - உலகம்

பூ

பூஞ்சக்கருக்கா - நெல்பதர்
பூஞ்சனம் - பூஞ்சை
பூஞ்சை - மெந்த, நோஞ்சான்

பெ

பெயல் - மழை

பே

பேரிகை - போர்ப்பறை

✱

பைங்கூழ் - இளம்பயிர்
பைது - ஈரம்

பொ

பொக்கிஷம் - கருவூலம்
பொருமல் - குமுறல், திக்குமுக்காடல்
பொருவோன் - போர் செய்பவன்

போ

போகம் - விளைச்சல்

ம

மஞ்சை - மயில்
மடை - நீர்பாயும் வழி
மண்டலம் - நாற்பது நாட்கள்
மணை - சிறு பீடம்
மந்தி - பெண் குரங்கு
மரப்பத்தாயம் - நெல் சேமிக்கும் மரப்பெட்டி
மருங்கு - பக்கம்
மருட்சி - அச்சம், அதிர்ச்சி கலந்த நிலை
மல்லல் - வளப்பம்
மலைதல் - சூடுதல்
மள்ளர் - வீரர்

மா

மாக்கள் - மக்கள்
மாய்மாலம் - வித்தை, பாசாங்கு
மார்வாரிகள் - இந்தியாவிலுள்ள ஓர்
இனத்தவர். (மராத்திய மாநிலம்)
மானாவாரிப்பயிர் - முறையற்ற பயிர்; மழையால்
விளையும் பயிர்

மி

மிடைந்து - கட்டப்பட்ட
மின் - மின்னல்
மின்தாள் - இணையத்தில் வெளிவரும்
நாளிதழ்

மு

முதிர்வு - மூப்பு
முந்நீர் - கடல்
முரண் - மாறுபாடு
முன்றில் - முற்றம்
முனைய - முயல

மு

முடாக்கு முறை - தந்திர முறை
முதின் மகள் - மறக்குடி மகள்

மெ

மெய்ம உவகை - உடம்பு பூரித்ததற்கு
காரணமான மகிழ்ச்சி

மே

மேதினி - உலகம்

வ

வசக்கி - வசப்படுத்தி
வடிகால் - கால்வாய்

வண்ணம் - நிறம், அழகு, வடிவு
 வயவர் - வீரர்
 வயிர் - மூங்கில்
 வயிரம் - வீரம்
 வரண்டி - சுரண்டி
 வலைஞர் - மீனவர்
 வன்மம் - வன்முறை.

வா

வாக்கப்படு - வாழ்க்கைப்படு
 வாசி - குதிரை
 வாய்தா - வழக்கைத் தள்ளிவைத்தல்
 வாளி - அம்பு

வி

விடை - எருது
 விண்டுரைத்தல் - விளக்கியுரைத்தல்
 வியாக்கியானம் - விளக்கம்
 விலங்கி - மாறுபட்டு
 விழுமியம் - நற்பண்பு

வெகுஜனம்
 வெரீஇய
 வெளிது

வேழம்
 வேறல்

வைகலும்
 வைத்தூறு

யாமம்

ஜோப்

வெ

- பொதுமக்கள்
 - அஞ்சிய
 - வெண்மையான ஆடை

வே

- யானை
 - வெற்றி கொள்ளுதல்

வை

- நாள்தோறும்
 - வைக்கோற் போர்

யா

- நடு இரவு

ஜோ

- சட்டைப்பை